Finlands Bank Författningar 2006

SUOMEN PANKKI
FINLANDS BANK

EUROJÄRJESTELMÄ
EUROSYSTEMET

Finlands Bank
Författningar
2006

SUOMEN PANKKI
FINLANDS BANK

EUROJÄRJESTELMÄ
EUROSYSTEMET

ISBN 952-462-314-5
(tryckt)

ISBN 952-462-315-3
(webbversion)

Edita Prima Ab
Helsingfors 2006

INNEHÅLL

A Nationell lagstiftning

Finlands grundlag (91 §) 7

Instruktion för riksdagens bankfullmäktigeledamöter 8

Lag om Finlands Bank 11

Lag om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem 21

Lag om Finlands Banks tjänstemän 22

Instruktion för Finlands Bank 49

Arbetsordning för Finlands Banks direktion 51

Myntlag 54

Lag om upphävande av myntlagen 55

Lag om mynt 56

Lag om avrundningar av betalningar i euro 58

Lag om godkännande av vissa ändringar i avtalet rörande Internationella valutafonden 59

Förordning om bringande i kraft av vissa ändringar i avtalet rörande Internationella valutafonden 60

B Europeiska gemenskapens lagstiftning

Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (tredje delen, avdelning VII, delar av kapitlen 2, 3 och 4) 63

Stadga för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken 72

Rådets förordning (EG) om vissa bestämmelser som har samband med införandet av euron 95

Rådets förordning (EG) om införande av euron 101

Arbetsordning för Europeiska centralbanken 114

Allmänhetens tillgång till Europeiska centralbankens handlingar 126

A

NATIONELL LAGSTIFTNING

NR 731/1999

FINLANDS GRUNDLAG

Given i Helsingfors den 11 juni 1999

– – –

91 § *Finlands Bank*

Finlands Bank står under riksdagens garanti och vård enligt vad som bestäms genom lag. Riksdagen väljer bankfullmäktige för att övervaka Finlands Banks verksamhet.

Behörigt riksdagsutskott och bankfullmäktige har rätt att få de upplysningar som de behöver för tillsynen över Finlands Bank.

– – –

NR 252/2000

INSTRUKTION FÖR RIKSDAGENS BANKFULLMÄKTIGELEDAMÖTER

Given i Helsingfors den 25 februari 2000

1 § *Mandatperiod*

Bankfullmäktigeledamöternas uppdrag börjar när riksdagen har förrättat valet och fortgår tills nya bankfullmäktigeledamöter har valts.

2 § *Konstituering*

Bankfullmäktigeledamöterna sammanträder omedelbart efter valet för att inom sig välja ordförande och vice ordförande. Vid valet tillämpas bestämmelserna om val av talman, om bankfullmäktigeledamöterna inte enhälligt beslutar något annat. Riksdagen skall underrättas om valresultatet.

Bankfullmäktigeledamöternas första sammanträde sammankallas av den till åren äldsta fullmäktigeledamoten. Han eller hon för ordet tills ordförande har valts.

Bankfullmäktigeledamöterna bildar bankfullmäktige. Bankfullmäktige kan tillsätta en arbetsdelegation inom sig. I arbetsdelegationen inväljs förutom ordföranden och vice ordföranden en bankfullmäktigeledamot. Arbetsdelegationen bereder frågor som behandlas av bankfullmäktige.

3 § *Uppgifter*

Bankfullmäktige skall såsom närmare föreskrivs i lagen om Finlands Bank och lagen om Finlands Banks tjänstemän (214/1998 ja 1166/1998)

1) utöva tillsyn över Finlands Banks förvaltning och verksamhet,

2) ge riksdagen berättelser,

3) göra framställningar till riksdagen och statsrådet i principiellt viktiga ärenden,

4) göra framställningar om tillsättning av direktionsmedlemstjänster,

5) avgöra vissa frågor som har samband med direktionsmedlemmarnas och tjänstemännens tjänsteförhållande,

6) fastställa pensionsstadgan och familjepensionsstadgan för banken och instruktionen för direktionen samt utfärda andra permanenta föreskrifter, samt

7) fastställa grunderna för arvoden och ersättningar till de av riksdagen valda revisorerna och deras sekreterare.

Bankfullmäktige beslutar med stöd av 2 § arbetstidslagen (605/1996) vilka tjänstemän vid Finlands Bank som inte skall omfattas av arbetstidslagen.

Bankfullmäktige skall göra en framställning hos statsrådet om tillsättning av direktörstjänsten vid finansinspektionen och ha tillsyn över finansinspektionens förvaltning på det sätt som bestäms i lagen om finansinspektionen (503/1993). Bankfullmäktige är förvaltningsråd för Jubileumsfonden för Finlands självständighet såsom bestäms närmare i lagen om Jubileumsfonden för Finlands självständighet (717/1990).

Bankfullmäktige meddelar anvisningar om beslut som gäller skötseln av direktionsmedlemstjänster vid Finlands Bank under tjänstledigheter på längst en vecka. Bankfullmäktige skall vidta behövliga åtgärder, om en medlem av Finlands Banks direktion eller finansinspektionens direktör misstänks för tjänstebrott eller om det visat sig finnas anledning av väcka civiltalan mot honom eller henne.

4 § *Sammanträden*

Bankfullmäktige sammanträder på kallelse av ordföranden. Ordföranden skall också kalla bankfullmäktige till sammanträde, om en bankfullmäktigeledamot eller bankens direktion yrkar det.

När både ordföranden och vice ordföranden har förhinder, väljs en tillfällig ordförande för fullmäktige. Vid valet tillämpas bestämmelserna om val av ordförande. Om bankfullmäktige har en arbetsdelegation, fungerar delegationens tredje medlem som tillfällig ordförande.

5 § *Beredning av berättelser*

När bankfullmäktige bereder berättelser enligt 11 § lagen om Finlands Bank får det beställa yttranden och utredningar för att kunna göra en bedömning av hur penningpolitiken utfallit. Bankfullmäktige kan också höra sakkunniga.

6 § *Protokoll*

Bankfullmäktige antar en sekreterare, som sätter upp protokoll för bankfullmäktiges sammanträden, skriver ut expeditioner och utför de uppdrag bankfullmäktige ålägger honom eller henne.

Bankfullmäktiges ordförande och vice ordförande justerar bankfullmäktiges sammanträdesprotokoll. Bankfullmäktiges ordförande och sekreterare undertecknar bankfullmäktiges expeditioner.

7 § *Arvoden*

Bankfullmäktigeledamöterna får ett årsarvode, som uppgår till en trettondedel av det årsarvode med samtliga tidsbestämda höjningar som betalas till riksdagsledamöterna enligt lagen om riksdagsmannaarvode (328/1947). Bankfullmäktiges ordförande och vice ordförande får därtill ett årsarvode som för ordföranden är hälften och för vice ordföranden en femtedel av bankfullmäktigeledamöternas årsarvode. Varje månad utbetalas en tolftedel av årsarvodet.

Bankfullmäktigeledamöterna får för varje sammanträde ett sammanträdesarvode som uppgår till en tredjedel av månadsarvodet.

Bankfullmäktige beslutar om sekreterarens arvode.

Bankfullmäktiges arvoden och de övriga kostnaderna för bankfullmäktiges verksamhet betalas med Finlands Banks medel.

8 § *Ikraftträdande*

Denna instruktion träder i kraft den 1 mars 2000.

Genom denna instruktion upphävs instruktionen för riksdagens bankfullmäktige (191/1926) godkänd den 2 mars 1926 jämte ändringar.

När denna instruktion trätt i kraft upphör ordinarie bankfullmäktige och bankfullmäktige skall konstituera sig i enlighet med den nya instruktionen.

NR 214/1998

LAG OM FINLANDS BANK

Given i Helsingfors den 27 mars 1998

1 KAP
ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

1 § *Ställning*

Finlands Bank är Finlands centralbank. Den är en självständig offentligrättslig inrättning.

Finlands Bank fungerar som en del av Europeiska centralbankssystemet, så som bestäms i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, nedan fördraget, samt i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, nedan stadgan.

När Finlands Bank sköter Europeiska centralbankssystemets uppgifter skall den handla i överensstämmelse med Europeiska centralbankens riktlinjer och instruktioner.

2 § *Mål*

Huvudmålet för Finlands Bank skall vara att i överensstämmelse med fördraget upprätthålla prisstabilitet.

Finlands Bank skall i överensstämmelse med fördraget stödja uppnåendet av också andra ekonomisk-politiska mål, utan att likväl äventyra det syfte som nämns i 1 mom.

3 § *Uppgifter*

Finlands Bank skall genomföra den monetära politik som Europeiska centralbankens råd har utformat.

Finlands Bank skall också

1) för sin del svara för penningförsörjningen och sedelutgivningen,

2) för sin del inneha och förvalta valutareserven,

3) för sin del sörja för betalningssystemets och det övriga finansiella systemets tillförlitlighet och effektivitet samt delta i utvecklandet av systemet, samt

4) sörja för att det sammanställs och offentliggörs statistik som behövs för bankens verksamhet.

4 § *Oavhängighet och samarbete med övriga myndigheter*

När Finlands Bank och medlemmarna av dess organ sköter uppgifter inom Europeiska centralbankssystemet får de varken begära eller ta emot instruktioner om sin verksamhet från annat håll än Europeiska centralbanken.

Finlands Bank skall vid behov samarbeta med statsrådet och övriga myndigheter.

5 § *Befogenheter*

När Finlands Bank fullgör sina uppgifter kan den

1) bevilja och ta upp krediter,
2) ta emot och göra insättningar,
3) handla med värdepapper, ädelmetaller och valuta,
4) bedriva betalningsrörelse samt clearing av betalningar,
5) bedriva också annan verksamhet på värdepappers-, penning- och valutamarknaden,
6) meddela banker och andra penninginstitut samt motsvarande samfund föreskrifter och anvisningar om sedel- och mynthanteringen.

Finlands Bank kan äga aktier, andelar och fastigheter i den omfattning som är motiverad för skötseln av bankens uppgifter eller organisering av verksamheten.

6 § *Förbud mot offentlig finansiering*

Finlands Bank får inte utsträcka sin kreditgivning till Europeiska unionens organ eller institutioner, till Europeiska unionens medlemsstater eller till dessas regionala, lokala eller övriga myndigheter och inte heller till övriga offentliga samfund.

Finlands Bank får inte heller teckna skuldförbindelser som har satts i omlopp av sådana samfund som avses i 1 mom.

Vad som bestäms i 1 och 2 mom. gäller, med undantag för kreditinstitut, också företag där offentliga samfund som avses i 1 mom. har bestämmande inflytande. Finlands Bank skall behandla offentligt ägda kreditinstitut på samma sätt som privata kreditinstitut vad gäller centralbanksfinansiering.

7 § *Säkerheter*

Finlands Bank skall ha tillräckliga säkerheter i sin kreditgivning.

2 mom. har upphävts genom L 26.11.1999/1084. (Se 10 § i lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem, s. 22.)

8 § *Grundkapital*

Finlands Bank skall ha en grundfond och en reservfond.

Reservfonden kan användas till att öka grundfonden eller till att enligt 21 § täcka förlust.

2 KAP
FÖRVALTNING

9 § *Förvaltningsorgan*

Finlands Banks förvaltningsorgan är bankfullmäktige och direktionen.

10 § *Bankfullmäktige*

Riksdagen tillsätter nio bankfullmäktigeledamöter. Ledamöterna väljer ordförande och vice ordförande inom sig.

En bankfullmäktigeledamot är skyldig att avgå om han eller hon kallas till statsrådsmedlem eller utnämns till direktionsmedlem eller om han eller hon har tagit emot ett uppdrag som det enligt bankfullmäktiges enhälliga beslut inte är lämpligt att sköta vid sidan av fullmäktigeuppdraget.

11 § *Bankfullmäktiges uppgifter*

Vid tillsynen över Finlands Banks förvaltning och verksamhet skall bankfullmäktige

1) på framställning av direktionen fastställa grunderna för bankens bokslut,

2) utifrån revisorernas utlåtande besluta om fastställande av bankens resultaträkning och balansräkning,

3) på framställning av direktionen besluta om åtgärder med anledning av bankens resultat för räkenskapsperioden,

4) årligen till riksdagen ge en berättelse om bankens verksamhet och förvaltning och om de viktigaste ärenden som bankfullmäktige har behandlat,

5) vid behov ge riksdagen berättelser om genomförandet av den monetära politiken och bankens övriga verksamhet.

Bankfullmäktige skall i fråga om Finlands Banks förvaltning

1) göra framställning till statsrådet om tillsättning av direktionsmedlemstjänster,

2) bestämma grunderna för direktionsmedlemmarnas lön, tjänstledighet och semester samt bestämma hur tjänsterna skall skötas under tjänstledigheter som är längre än en vecka,

3) besluta att en direktionsmedlem skall tilldelas varning samt avgöra övriga ärenden som har samband med direktionsmedlemmarnas tjänsteförhållande,

4) på framställning av direktionen utnämna direktörerna,

5) förordna en vice ordförande för direktionen,

6) fastställa pensionsstadgan och familjepensionsstadgan för banken samt, på framställning av direktionen, meddela föreskrifter om skötseln av bankens pensionsansvar,

7) på framställning av direktionen meddela föreskrifter om de språkkunskaper som bankens tjänstemän förutsätts ha.

Dessutom skall bankfullmäktige

1) besluta om framställningar till riksdagen,

2) besluta om förslag till statsrådet i principiellt viktiga ärenden,

3) fastställa grunderna för arvoden och ersättningar till de av riksdagen valda revisorerna och deras sekreterare,

4) på framställning av direktionen fastställa den instruktion som avses i 15 § 3 mom.,

5) besluta om utbetalning av ersättning för sådana tidsbestämda utnämningar av tjänstemän vid banken som inte grundar sig på lag.

Bankfullmäktige har rätt att få de upplysningar som behövs för att fullmäktige skall kunna fullgöra sina uppgifter enligt denna paragraf.

12 § *Bankfullmäktiges beslutsfattande*

Bankfullmäktiges sammanträde är beslutfört när minst sex ledamöter är närvarande. Som bankfullmäktiges beslut anses den mening som de flesta omfattar. Vid lika röstetal avgör ordförandens röst.

Direktionens medlemmar har rätt att närvara och yttra sig vid bankfullmäktiges sammanträden.

13 § *Direktionen*

Direktionen består av en ordförande och högst fem andra medlemmar som utnämns av republikens president utan att tjänsterna förklaras lediga. Ordföranden utnämns för en sju års mandatperiod och de övriga medlemmarna för en fem års mandatperiod. Direktionsmedlemmarna skall ha den sakkunskap som uppgiften kräver.

Direktionens ordförande är chefdirektör för Finlands Bank.

En medlem av direktionen kan utnämnas för högst tre perioder. En och samma person kan emellertid utnämnas till

direktionens ordförande för två mandatperioder, även om han eller hon tidigare har varit medlem av direktionen.

14 § *Direktionens uppgifter*

Direktionen skall sköta Finlands Banks uppgifter och förvaltning, om ett ärende inte genom lag har förbehållits bankfullmäktige eller om något annat inte följer av lagen om finansinspektionen (503/1993).

Bankens verksamhet skall organiseras effektivt och ekonomiskt.

Direktionen har rätt att meddela närmare föreskrifter om bankens enheters och anställdas uppgifter och befogenheter.

Chefdirektören och de övriga direktionsmedlemmarna är skyldiga att regelbundet rapportera till bankfullmäktige om genomförandet av den monetära politiken samt om bankens övriga verksamhet.

15 § *Direktionens beslutsfattande*

Direktionen är beslutför när minst tre medlemmar är närvarande. Som beslut anses den mening som de flesta omfattar. Vid lika röstetal avgör ordförandens röst.

I fördraget och stadgan finns bestämmelser om den oavhängighet och de befogenheter som Finlands Banks chefdirektör har vid fullgörandet av sina uppgifter i Europeiska centralbankens råd.

I en instruktion kan meddelas närmare föreskrifter om direktionens beslutsförfarande och föredragningen i samband därmed.

16 § *Avslutande av en direktionsmedlems tjänsteförhållande*

Republikens president får avsätta en direktionsmedlem endast om medlemmen inte längre uppfyller de krav som ställs för att han eller hon skall kunna utföra sina uppgifter eller om han eller hon har gjort sig skyldig till en allvarlig försummelse.

Andra direktionsmedlemmar än ordföranden får överklaga beslut som avses i 1 mom. hos högsta förvaltningsdomstolen med iakttagande i tillämpliga delar av förvaltningsprocesslagen (586/1996). I stadgan finns bestämmelser om ordförandens rätt att väcka sådan talan.

17 § *En direktionsmedlems bisysslotillstånd*

En direktionsmedlem får inte ta emot eller inneha en bisyssla, om inte bankfullmäktige på ansökan beviljar tillstånd till det. Bisysslotillstånd kan beviljas också för en viss tid och

begränsat. Ett bisysslotillstånd kan återkallas om det finns skäl därtill.

Vid prövning av om bisysslotillstånd kan beviljas skall det beaktas att direktionsmedlemmen inte på grund av bisysslan får bli jävig i sitt uppdrag. Bisysslan får inte heller äventyra förtroendet för direktionsmedlemmen när han eller hon sköter sina uppgifter inom Europeiska centralbankssystemet eller andra uppgifter eller annars inverka menligt på skötseln av uppgifterna.

Med bisyssla avses i 1 och 2 mom. tjänst samt avlönat och oavlönat arbete och uppdrag som direktionsmedlemmen har rätt att avsäga sig samt yrke, näring och rörelse.

18 § *Val av revisorer*

För granskningen av Finlands Banks bokslut, bokföring och förvaltning väljer riksdagen fem revisorer och för var och en av dem en suppleant.

Minst två av revisorerna och deras suppleanter skall vara av Centralhandelskammaren godkända revisorer eller revisorer som avlagt examen för revisorer inom den offentliga förvaltningen och ekonomin.

Revisorerna väljer inom sig en ordförande samt utser en sekreterare som skall vara en av Centralhandelskammaren godkänd revisor.

3 KAP

BOKSLUT, MONETÄRA INKOMSTER, VINSTANVÄNDNING OCH REVISION

19 § *Bokslut*

Finlands Banks räkenskapsperiod är ett kalenderår.

Bokslutet, omfattande balansräkning, resultaträkning och bilagor till dessa samt en verksamhetsberättelse, skall upprättas före utgången av februari och publiceras före utgången av april.

Bokslutet skall ge korrekta och tillräckliga uppgifter om Finlands Banks ekonomiska ställning och om resultatbildningen. Bokslutet upprättas och skrivs under av direktionen.

Bankens balansräkning skall under räkenskapsperioden publiceras månatligen.

20 § *Bokföring*

Finlands Bank skall i sin bokföring iaktta god bokföringssed.

I bokslutet kan göras avsättningar, om detta är nödvändigt för att trygga realvärdet av bankens fonder eller för att utjämna sådana variationer i resultatet som orsakas av förändringar i valutakurserna eller marknadspriserna på värdepapper.

I bokslutet kan göras de avsättningar som är nödvändiga för att täcka bankens pensionsansvar.

21 § *Monetära inkomster och vinstanvändning*

Inkomsterna för de nationella centralbankerna då de fullgör monetära uppgifter för Europeiska centralbankssystemet skall beräknas och fördelas i enlighet med stadgan och de beslut som fattas av Europeiska centralbankens råd.

Av Finlands Banks vinst skall, efter fördelningen av de monetära inkomster som hänför sig till Europeiska centralbankssystemet har beaktats i bokslutet, hälften överföras till reservfonden. Återstoden av vinsten skall reserveras för statens behov. Bankfullmäktige kan besluta att vinsten skall användas på något annat sätt, om detta är motiverat med hänsyn till bankens ekonomiska ställning eller reservfondens storlek. Riksdagen beslutar om användningen av den del av vinsten som reserverats för statens behov.

Om bankens bokslut uppvisar förlust skall denna täckas med medel ur reservfonden. Till den del reservfonden inte räcker för ändamålet kan förlusten tills vidare lämnas utan täckning. De följande årens vinst skall i första hand användas till att täcka förluster som har lämnats utan täckning.

22 § *Revision*

De av riksdagen valda revisorerna skall årligen utföra revision av Finlands Bank före utgången av mars året efter räkenskapsåret.

Vid revisionen skall god revisionssed iakttas.

Revisorerna skall tillhandahållas alla de handlingar och uppgifter som de anser sig behöva för att kunna verkställa revisionen.

I stadgan bestäms om de av Europeiska unionens råd godkända revisorernas rätt att granska Finlands Banks räkenskapshandlingar och konton och få alla uppgifter om bankens transaktioner.

23 § *Revisionsberättelse*

De av riksdagen valda revisorerna skall till bankfullmäktige överlämna en skriftlig revisionsberättelse som innehåller utlåtanden om iakttagandet av de av bankfullmäktige godkända bokslutsgrunderna vid uppgörandet av bokslutet, om fastställandet av resultaträkningen och balansräkningen samt om direktionens förslag till åtgärder som gäller bankens resultat. I revisionsberättelsen skall dessutom tas in eventuella anmärkningar som kan inverka på fastställandet av resultaträkningen och balansräkningen.

4 KAP

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER

24 § *Förvaltningsförfarande och ämbetsspråk*

När förvaltningsärenden behandlas vid Finlands Bank skall lagen om förvaltningsförfarande (598/1982) iakttas.

Angående Finlands Banks ämbetsspråk gäller vad som bestäms om tvåspråkiga ämbetsområdens ämbetsspråk.

25 § *Avgifter*

Finlands Bank har rätt att ta ut avgifter för sina prestationer. När avgifterna för prestationer i samband med bankens myndighetsutövning bestäms, skall i fråga om andra avgifter än de som tas ut för Europeiska centralbankssystemets prestationer i tillämpliga delar iakttas lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

26 § *Rätt att få och lämna upplysningar*

Finlands Bank har utan hinder av övriga bestämmelser om tystnadsplikt rätt att av myndigheter, kreditinstitut och finansiella institut samt av andra som är verksamma på finansmarknaden få alla de meddelanden, utredningar och övriga upplysningar som behövs för att banken skall kunna fullgöra sina lagbestämda uppgifter.

Finlands Bank är utan hinder av bestämmelserna om tystnadsplikt skyldig att lämna uppgifter till den myndighet som utövar tillsyn över finansmarknaden samt uppgifter som erhållits för andra än statistiska ändamål till andra myndigheter som enligt lag har rätt att få sådana upplysningar. Banken har rätt att överlämna för statistiska ändamål erhållna upplysningar till en annan myndighet för statistiska ändamål,

om denna myndighet enligt lag har rätt att få sådana upplysningar.

Rätten att få och lämna upplysningar om Europeiska centralbankssystemets funktioner regleras dessutom i Europeiska gemenskapens lagstiftning.

27 § *Skyldighet att lämna upplysningar till utskott*

Finlands Bank är skyldig att till ett riksdagsutskott lämna alla de upplysningar som utskottet behöver för att fullgöra sina uppgifter.

28 § *Rätt att få upplysningar för betalningsbalansstatistiken*

Var och en är skyldig att enligt Finlands Banks anvisningar ge banken upplysningar om följande transaktioner:

1) betalningar till och från utlandet,

2) fordringar på utlandet, övriga tillgångar i utlandet samt skulder till utlandet,

3) andra transaktioner som förändrar eller kan förändra fordringar på eller skulder till utlandet.

Finlands Bank kan förena den i 1 mom. nämnda förpliktelsen med vite. Vitet utdöms av Finlands Bank.

Besvär över beslut som avses i 2 mom. får anföras hos högsta förvaltningsdomstolen i enlighet med förvaltningsprocesslagen. Ett beslut kan verkställas trots att besvär anförts, om inte besvärsmyndigheten beslutar något annat.

29 § *Förande av talan och behörig domstol*

Direktionen för Finlands Banks talan vid Europeiska gemenskapernas domstol samt vid övriga domstolar, myndigheter och samfund.

I tvistemål svarar Finlands Bank vid Helsingfors tingsrätt.

30 § (17.11.2000/962)

30 § har upphävts genom L 17.11.2000/962.

5 KAP
IKRAFTTRÄDANDE

31 § *Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelser*

Denna lag träder i kraft när Finland inför den gemensamma valutan enligt artikel 109 l i fördraget. Genom denna lag upphävs lagen den 24 juli 1997 om Finlands Bank

(719/1997) jämte ändringar, nedan den tidigare lagen. Den tidigare lagens 3 kap., 36, 43 och 45–48 § är dock i kraft, tills något annat bestäms genom lag.

Denna lags 4 och 15–17 § träder dock, med avvikelse från 1 mom., i kraft redan den 1 maj 1998. Tills dessa paragrafer träder i kraft tillämpas i stället för dem 5 och 17–19 § i den tidigare lagen.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

NR 1084/1999

LAG OM VISSA VILLKOR VID VÄRDEPAPPERS- OCH VALUTAHANDEL SAMT AVVECKLINGSSYSTEM

Given i Helsingfors den 26 november 1999

– – –

10 § *Säkerhet som ställts till förmån för centralbank*

Rättigheter som hänför sig till säkerheter som ställts till förmån för centralbanken för skötseln av de uppgifter som ankommer på centralbanken kan göras gällande oberoende av att insolvensförfarande eller något annat därmed jämförbart förfarande har inletts mot den som ställt säkerheten. En säkerhet återgår inte med stöd av 14 § lagen om återvinning till konkursbo.

– – –

NR 1166/1998

LAG OM FINLANDS BANKS TJÄNSTEMÄN

Given i Helsingfors den 30 december 1998

1 KAP
TILLÄMPNINGSOMRÅDE

1 §

I fråga om Finlands Banks tjänstemän, tjänsteförhållanden och tjänster gäller denna lag om inte något annat följer av lagen om Finlands Bank (214/1998). På Finlands Banks direktionsmedlemmar tillämpas inte 11 § 1 mom. andra meningen, 14 §, 19 § 1–5 mom., 20–26 § samt 7 och 16 kap. i denna lag.

I denna lag avsett tjänsteförhållande är ett offentligrättsligt anställningsförhållande där Finlands Bank är arbetsgivare och tjänstemannen den som utför arbetet.

2 §

Syftet med lagen är att säkerställa att Finlands Banks uppgifter sköts på ett resultatgivande och ändamålsenligt sätt samt så att kraven på rättssäkerhet uppfylls och att säkerställa tjänstemannens rättigheter i förhållande till arbetsgivaren.

2 KAP
TJÄNSTER OCH UTNÄMNING

3 §

Vid Finlands Bank finns direktionsmedlemstjänster och direktörstjänster samt andra tjänster enligt vad Finlands Banks direktion bestämmer.

4 §

Tjänstemännen utnämns av direktionen om inte något annat följer av 11 och 13 § eller 14 § 3 mom. lagen om Finlands Bank.

Om de allmänna utnämningsgrunderna bestäms i grundlagen. När Finlands Bank fattar beslut om en utnämning får den inte utan fog försätta någon i annan ställning än andra på sådana grunder som nämns i 9 §. Vid besättande av tjänster gäller i övrigt vad direktionen bestämmer. (23.12.1999/1256)

Den som utnämns till tjänsteman skall ha fyllt 18 år. Till tjänsteman kan dock utnämnas den som har fyllt 15 år och fullgjort sin läroplikt, om utnämningen kan anses vara lämplig med tanke på skötseln av tjänstemannens uppgifter.

5 §

En person kan utnämnas till tjänsteman för viss tid eller annars tidsbegränsat, om arbetets art, ett vikariat, interimistisk skötsel av uppgifter som hör till en vakant tjänst eller praktik förutsätter ett tjänsteförhållande för viss tid. Härvid utnämns tjänstemannen inte till en tjänst utan till ett tjänsteförhållande.

En tjänst kan besättas för viss tid eller annars tidsbegränsat, om en grundad anledning som sammanhänger med tjänstens art eller Finlands Banks verksamhet kräver det.

6 § (21.12.2004/1231)

Den som föreslås bli utnämnd till direktionsmedlem, direktör, avdelningschef, enhetschef eller direktionens rådgivare skall före utnämningen lämna en redogörelse för

1) sin näringsverksamhet,

2) sitt ägande i företag och betydande annan förmögenhet,

3) sina skulder, borgensförbindelser och övriga ansvarsförbindelser,

4) sina bisysslor enligt 14 §,

5) sina andra bindningar som kan vara av betydelse vid bedömningen av hans eller hennes förutsättningar att sköta de uppgifter som hör till tjänsten.

Vad som bestäms i 1 mom. tillämpas också på en sådan person som föreslås bli utnämnd till en tjänst och som i sina tjänsteuppdrag annat än tillfälligt har tillgång till sekretessbelagda uppgifter som gäller monetär politik, finansmarknaden, samhällsekonomisk statistik eller privata samman-

slutningars ekonomiska ställning eller affärshemligheter. Bankfullmäktige bestämmer på framställning av direktionen vilka dessa tjänster är.

Den redogörelseskyldighet som avses i 1 mom. gäller också en person som med stöd av 5 § utnämns till ett tjänsteförhållande för att sköta uppgifter som hör till en tjänst som avses i 1 eller 2 mom.

En tjänsteman skall utan dröjsmål anmäla väsentliga förändringar i de uppgifter som ingår i redogörelsen, rätta bristfälligheter i dem samt vid behov komplettera sin redogörelse. Tjänstemannen skall vid behov även annars lämna uppgifter om de omständigheter som avses i 1 mom. när Finlands Bank begär det.

Uppgifterna i redogörelsen om de omständigheter som nämns i 1 mom. 1–3 punkten är sekretessbelagda.

Bankfullmäktige meddelar föreskrifter om det sätt på vilket redogörelsen skall lämnas.

I fråga om skyldigheten för Finansinspektionens tjänstemän att lämna redogörelse för sina bindningar bestäms särskilt.

7 §

En förutsättning för utnämningen till en tjänst är att den som sökt tjänsten eller anmält sig till den på begäran av Finlands Bank lämnar upplysningar om sina förutsättningar att sköta tjänsten med hänsyn till hälsan samt dessutom vid behov genomgår kontroll eller undersökning av hälsotillståndet. I fråga om betalningen av kostnaderna för detta gäller 16 § 2 mom.

Vad som bestäms i 1 mom. tillämpas också när en person med stöd av 5 § 1 mom. utnämns till ett tjänsteförhållande för viss tid.

8 §

Vid utnämning av en tjänsteman kan det bestämmas att tjänsteförhållandet under en prövotid på högst sex månader kan upplösas av såväl Finlands Bank som tjänstemannen. Tjänsteförhållandet får dock inte upplösas på sådana grunder som avses i 9 § eller annars på osakliga grunder.

Vad som bestäms i 1 mom. gäller inte direktionsmedlemmar eller direktörer.

3 KAP
FINLANDS BANKS OCH TJÄNSTEMÄNNENS ALLMÄNNA SKYLDIGHETER

9 §

Finlands Bank skall bemöta sina tjänstemän opartiskt så att ingen utan fog särbehandlas på grund av börd, nationalitet, kön, religion, ålder, politisk verksamhet eller fackföreningsverksamhet eller någon annan därmed jämförbar omständighet.

Finlands Bank får inte förbjuda en tjänsteman att ansluta sig till eller höra till en förening, inte heller utöva påtryckning på honom för att få honom att ansluta sig till en förening eller förbjuda honom att utträda ur en sådan.

10 §

Finlands Bank skall se till att tjänstemannen kommer i åtnjutande av sina förmåner och rättigheter enligt tjänsteförhållandet.

Finlands Bank skall till tjänstemannen på dennes begäran utan dröjsmål ge ett lönebesked av vilket framgår lönens storlek och grunderna för beräkningen av den.

11 §

En tjänsteman skall utföra sina uppgifter på behörigt sätt och utan dröjsmål. Han skall iaktta bestämmelserna om arbetsledning och övervakning.

En tjänsteman skall uppträda så som hans ställning och uppgifter förutsätter.

12 §

En tjänsteman får inte fordra, acceptera eller ta emot en ekonomisk eller någon annan förmån, om detta kan försvaga förtroendet för honom eller Finlands Bank.

13 §

En tjänsteman till vars åligganden hör att företräda arbetsgivaren på det sätt som avses i 42 § 2 mom. får inte i en förening som representerar anställda vid Finlands Bank ha en

sådan ställning att hans verksamhet i föreningen står i strid med nämnda åliggande.

14 §

En tjänsteman får inte ta emot eller inneha en bisyssla som kräver att arbetstid används för uppgifter som hör till bisysslan, om inte Finlands Bank på ansökan beviljar honom tillstånd därtill. Bisysslotillstånd kan beviljas också för viss tid och begränsat. Ett bisysslotillstånd kan återkallas om det finns skäl därtill.

Vid prövning av om bisysslotillstånd skall beviljas skall det beaktas att tjänstemannen inte på grund av bisysslan får bli jävig i sina uppgifter. Bisysslan får inte heller äventyra förtroendet för opartiskheten i skötseln av uppgifterna och den får inte heller annars inverka menligt på skötseln av uppgifterna eller utgöra sådan konkurrerande verksamhet som uppenbart skadar arbetsgivaren.

Om annan bisyssla än sådan som avses i 1 mom. skall tjänstemannen göra anmälan till Finlands Bank, som på de grunder som anges i 2 mom. kan förbjuda tjänstemannen att ta emot eller inneha en sådan bisyssla.

Med bisyssla avses i 1–3 mom. tjänst och sådant avlönat arbete eller avlönat uppdrag som tjänstemannen har rätt att avsäga sig samt yrke, näring och rörelse.

15 §

Vid prövning av om en tjänsteman skall förordnas att företräda Finlands Bank i frågor som anknyter till utövande av dess ägarmakt eller till annan styrning eller övervakning, skall beaktas att denna uppgift inte får medföra annat än sporadiskt eller tillfälligt jäv för tjänstemannen i dennes viktigaste tjänsteåligganden.

16 §

En tjänsteman är skyldig att på begäran av Finlands Bank lämna denna upplysningar om sina förutsättningar att sköta tjänsten med hänsyn till hälsan. En tjänsteman kan också åläggas att genomgå kontroll eller undersökning av hälsotillståndet, om detta är nödvändigt för bedömningen av hans förutsättningar att sköta sina uppgifter.

De direkta kostnaderna för kontroller och undersökningar som enligt 1 mom. bestämts av Finlands Bank betalas av bankens medel.

4 KAP
TJÄNSTLEDIGHET

17 §

En tjänsteman får avbryta sitt arbete, om Finlands Bank på ansökan beviljar honom tjänstledighet eller om han är tjänstledig direkt med stöd av lag. Om avbrytande av arbetet på andra grunder gäller vad som särskilt bestäms därom. Tjänstledighet kan också beviljas utan ansökan, om tjänstemannen inte har kunnat ansöka om tjänstledighet innan arbetet avbröts eller om tillräckliga uppgifter om varför arbetet har avbrutits annars har fåtts.

En tjänsteman är tjänstledig under den tid han är riksdagsman, medlem av statsrådet, finländsk ledamot av Europaparlamentet eller fullgör sin värnplikt. Beviljande av tjänstledighet beror annars på Finlands Banks prövning, om inte till någon del något annat särskilt bestäms eller särskilt överenskoms genom tjänstekollektivavtal.

Även partiell tjänstledighet kan beviljas. En tjänstledig tjänsteman kan dessutom med sitt samtycke av särskilda skäl förordnas att fullgöra vissa tjänsteåligganden.

5 KAP
VARNING

18 §

En tjänsteman som bryter mot eller åsidosätter sin tjänsteplikt kan ges en skriftlig varning.

6 KAP
AVSLUTANDE AV TJÄNSTEFÖRHÅLLANDE

19 §

Ett tjänsteförhållande kan sägas upp ömsesidigt så att det upphör efter en viss uppsägningstid eller, om så är överenskommet eller särskilt bestämt i lag, utan att någon uppsägningstid iakttas.

Finlands Bank får inte säga upp ett tjänsteförhållande av något skäl som beror av tjänstemannen, om inte skälet är synnerligen vägande. Som ett sådant skäl kan åtminstone inte betraktas

1) tjänstemannens sjukdom, lyte eller kroppsskada, om inte följden härav har varit en väsentlig och bestående nedgång i tjänstemannens arbetsförmåga och tjänstemannen på grund härav har rätt till invalidpension,

2) tjänstemannens deltagande med stöd av en tjänstemannaförenings beslut i en av föreningen vidtagen stridsåtgärd, eller

3) tjänstemannens politiska, religiösa eller andra åsikter eller hans deltagande i samhällelig verksamhet eller föreningsverksamhet.

Uppsägning på någon grund som avses i denna paragraf skall ske inom skälig tid efter att Finlands Bank har fått kännedom om uppsägningsgrunden.

Finlands Banks uppsägningsrätt kan dessutom genom avtal begränsas så att banken får utöva den endast på de grunder som nämns i avtalet.

Finlands Bank får inte säga upp en tjänsteman på grund av graviditet. Säger banken upp en tjänsteman som är gravid, anses uppsägningen bero på graviditeten, om inte banken visar någon annan grund. Banken får inte säga upp en tjänsteman under särskild moderskapsledighet, moderskapsledighet, faderskapsledighet, föräldraledighet eller vårdledighet, och inte heller, sedan den fått kännedom om tjänstemannens graviditet eller om att tjänstemannen utnyttjar sin ovan nämnda rätt, säga upp anställningsförhållandet så att det upphör då den ovan nämnda ledigheten börjar eller medan den varar.

Tjänsteförhållandet för en tjänsteman som utnämnts för viss tid upphör utan uppsägning då denna tid gått ut, om inte tjänsteförhållandet med anledning av uppsägning har upphört redan tidigare.

20 §

Finlands Bank har rätt att säga upp en tjänsteman, om

1) den enhet där tjänstemannen arbetar läggs ner, eller

2) tjänstemannens uppgifter eller bankens möjligheter att erbjuda honom uppgifter minskar väsentligen och inte bara tillfälligt.

Grund för uppsägning enligt 1 mom. 2 punkten anses åtminstone inte föreligga, då

1) uppsägningen har föregåtts eller följts av att en ny arbetstagare har anställts i liknande uppgifter, och ändringar i bankens verksamhetsbetingelser inte har inträffat under samma tid,

2) den omorganisering av arbetsuppgifterna som har uppgivits som orsak till uppsägningen i själva verket inte minskar det arbete som banken kan erbjuda eller ändrar arbetsuppgifternas art,

3) som orsak till uppsägningen har uppgivits anskaffning av maskiner och anläggningar, men tjänstemannen med hänsyn till hans yrkesskicklighet kunde ha utbildats i användningen av dessa maskiner och anläggningar genom bankens försorg, eller

4) som orsak till uppsägningen har uppgivits kostnadsbesparing genom minskning av personalen, men denna inbesparing är så liten att den inte med beaktande av bankens och tjänstemannens förhållanden kan anses vara den verkliga orsaken till uppsägningen.

Om en tjänst förläggs till en annan ort och tjänstemannen av grundad anledning inte övergår till att arbeta på denna ort, kan tjänstemannen sägas upp med stöd av denna paragraf.

Finlands Bank har dock inte rätt att säga upp en tjänsteman av de orsaker som nämns i 1 mom., om tjänstemannen med hänsyn till sin yrkesskicklighet och förmåga skäligen kan omplaceras eller utbildas för nya uppgifter inom banken.

Vad som i 19 § 4 och 5 mom. bestäms om begränsning av uppsägningsrätten gäller på motsvarande sätt också de uppsägningsgrunder som nämns i denna paragraf.

21 §

Finlands Bank och en tjänsteman kan avtala att tjänsteförhållandet upphör omedelbart med anledning av uppsägningen. Då tjänsteförhållandet upphör har tjänstemannen dock omedelbart rätt till en ersättning som motsvarar lönen för uppsägningstiden.

Finlands Bank kan före uppsägningstidens utgång återta uppsägningen, om tjänstemannen ger sitt samtycke till det. En tjänsteman får inte återta sin uppsägning, om inte banken samtycker till det.

22 §

En permitterad tjänsteman är oberoende av den uppsägningstid som annars gäller i tjänsteförhållandet berättigad att säga upp sitt tjänsteförhållande att upphöra när som helst under permitteringstiden, dock inte, om han redan känner till när permitteringen kommer att upphöra, under den sista veckan före utgången av permitteringstiden.

Om Finlands Bank innan permitteringen upphör säger upp en tjänsteman, är tjänstemannen berättigad till lön för uppsägningstiden även i fråga om permitteringstiden, utom i det fall att uppsägningen har upphävts med anledning av att ändring har sökts.

Om permitteringen har trätt i kraft utan att tjänstemannen har fått tillgodogöra sig någon uppsägningstid på grund av att tjänsteförhållandet avslutas, och permitteringen gäller tills vidare och har varat i minst 200 kalenderdagar utan avbrott, har den permitterade tjänstemannen om han säger upp tjänsteförhållandet rätt till ersättning för den lön för uppsägningstiden som han gått miste om på samma sätt som när Finlands Bank säger upp tjänsteförhållandet, om inte banken inom en vecka efter uppsägningen erbjuder tjänstemannen arbete eller något annat har avtalats.

23 §

Uppsägningstiden kan avtalas att omfatta högst sex månader. Har längre tid avtalats, skall i stället nämnda uppsägningstid iakttas.

I avtal kan bestämmas att uppsägningstiden för Finlands Bank är längre än den uppsägningstid som en tjänsteman skall iaktta när han säger upp tjänsteförhållandet.

Har en tjänstemans anställningsförhållande till Finlands Bank pågått utan avbrott och har inte något annat överenskommits, kan banken säga upp tjänstemannens tjänsteförhållande så att det upphör tidigast

1) om en månad, om anställningsförhållandet har varat högst ett år,

2) om två månader, om anställningsförhållandet har varat över ett men högst fem år,

3) om tre månader, om anställningsförhållandet har varat över fem men högst nio år,

4) om fyra månader, om anställningsförhållandet har varat över nio men högst 12 år,

5) om fem månader, om anställningsförhållandet har varat över 12 men högst 15 år, samt

6) om sex månader, om anställningsförhållandet har varat över 15 år.

När en tjänsteman säger upp sig iakttas en uppsägningstid på en månad. Har anställningsförhållandet till Finlands Bank varat högst ett år, iakttas dock en uppsägningstid på 14 dagar, och har anställningsförhållandet till banken varat över tio år en uppsägningstid på två månader.

24 §

Finlands Bank kan, på de grunder på vilka ett tjänsteförhållande enligt 20 § 1 mom. kan sägas upp, ombilda ett tjänsteförhållande till ett tjänsteförhållande på deltid, räknat från utgången av uppsägningstiden.

25 §

Har en tjänsteman sagts upp av andra skäl än sådana som beror av tjänstemannen, och Finlands Bank inom 24 månader från utgången av uppsägningstiden behöver arbetskraft för samma eller liknande uppgifter skall banken hos den lokala arbetskraftsmyndigheten förhöra sig om huruvida bankens

tidigare tjänstemän söker arbete genom denna myndighets förmedling och, om så är fallet, i första hand erbjuda dessa tidigare tjänstemän som uppfyller behörighetsvillkoren en uppgift eller en tjänst.

Om Finlands Bank uppsåtligen eller av oaktsamhet försummar den skyldighet som nämns i 1 mom. skall banken ersätta tjänstemannen den skada som härigenom uppkommit.

26 §

En tjänstemans tjänsteförhållande kan genast upplösas, om tjänstemannen grovt bryter mot eller åsidosätter sina skyldigheter.

Rätten att upplösa ett tjänsteförhållande förfaller, om inte skälet därtill redan därförinnan har förlorat sin betydelse, två veckor från det Finlands Bank fick kännedom om orsaken till upplösandet eller, om skälet är av fortgående art, från det kännedom erhållits om att det bortfallit. Finns det giltigt hinder för upplösning, får upplösning verkställas inom två veckor från det hindret bortföll.

Har upplösandet av ett tjänsteförhållande uppskjutits på grund av förundersökning eller inhämtande av annan utredning som behövs i saken, får upplösning verkställas inom två veckor från det förundersökningen avslutats eller utredningen inhämtats, dock senast sex månader från det att orsaken till upplösningen uppkom.

27 § (21.12.2004/1231)

Den allmänna avgångsåldern för tjänstemän är 68 år.

En tjänstemans tjänsteförhållande upphör utan uppsägning eller annan åtgärd vars syfte är att tjänsteförhållandet skall upphöra, vid utgången av den månad under vilken han eller hon uppnår avgångsåldern.

7 KAP
PERMITTERING

28 §

Om Finlands Bank med stöd av 20 § 1 mom. kan säga upp en tjänsteman, kan tjänstemannen med iakttagande av 14

dagars varsel permitteras så att tjänsteutövningen och löneutbetalningen avbryts för viss tid eller tills vidare medan tjänsteförhållandet i övrigt består.

En tjänsteman kan så som bestäms i 1 mom. permitteras för högst 90 dagar, om hans uppgifter eller Finlands Banks möjligheter att erbjuda honom uppgifter tillfälligt har minskat och banken inte skäligen för honom inom banken kan ordna andra uppgifter eller utbildning som lämpar sig för bankens behov.

Medan ett tjänsteförhållande består kan på Finlands Banks eller en tjänstemans initiativ överenskommelse träffas om permittering av tjänstemannen. Genom tjänstekollektivavtal eller i 57 § avsedda samarbetsavtal kan om permittering avtalas även på annat sätt än det som bestäms i 1 och 2 mom.

29 §

Permittering hindrar inte en tjänsteman från att under permitteringstiden utföra annat arbete.

Tjänstemannen bibehåller under permitteringstiden rätten att bo kvar i en bostad som ställts till hans förfogande på grundval av anställningsförhållandet. Om vägande skäl kräver det kan Finlands Bank upplåta en annan lämplig bostad för en tjänsteman vars tjänsteutövning har avbrutits på grund av permittering. De flyttningskostnader som föranleds härav ersätts av bankens medel.

30 §

Sedan Finlands Bank konstaterat att permittering är nödvändig skall den omedelbart och, om möjligt, senast tre månader före permitteringens början tillställa förtroendemannen och, då permitteringen gäller minst tio tjänstemän, även arbetskraftsmyndigheterna förhandsmeddelande om permitteringen. I förhandsmeddelandet skall nämnas permitteringens orsak, beräknade begynnelsetidpunkt och längd samt en uppskattning av antalet permitterade tjänstemän inom varje yrkesgrupp.

Det meddelande om permittering som avses i 28 § 1 mom. skall ges tjänstemannen personligen, om inte Finlands Bank och en tjänstemannaförening som representerar tjänstemännen kommer överens om något annat. I meddelandet skall nämnas orsaken till permitteringen, begynnelsetidpunkten och

tidsbestämd permitterings längd samt, i fråga om permittering tills vidare, denna permitterings beräknade längd. Banken skall på tjänstemannens begäran ge ett skriftligt intyg om permitteringen. Meddelandet om permittering skall dessutom delges den förtroendeman som saken berör och, om permitteringen gäller minst tio tjänstemän, även arbetskraftsmyndigheterna.

Den skyldighet att anmäla om permittering som avses i 1 mom. föreligger dock inte i de fall då Finlands Bank av någon annan orsak än permittering inte är skyldig att betala lön som hänför sig till permitteringstiden.

Finlands Bank kan med tjänstemannens samtycke ändra tidpunkten för när en permittering börjar eller upphör eller återkalla en permittering. Har en tjänsteman permitterats tills vidare, skall meddelande om att arbetet återupptas tillställas honom minst en vecka i förväg.

8 KAP

AVSTÄNGNING FRÅN TJÄNSTEUTÖVNING

31 §

Har ett beslut om uppsägning av en tjänsteman inte vunnit laga kraft vid uppsägningstidens utgång, skall tjänstemannen avstängas från tjänsteutövning, om inte högsta förvaltningsdomstolen av särskilda skäl beslutar något annat. Har en tjänsteman avsatts eller tjänsteförhållandet upplösts, skall han omedelbart avstängas från tjänsteutövning även om beslutet inte har vunnit laga kraft.

En tjänsteman kan dessutom avstängas från tjänsteutövning

1) under tiden för åtal för brott samt därav betingade undersökningar, om dessa kan inverka på tjänstemannens förutsättningar att sköta sina uppgifter,

2) om tjänstemannen vägrar att delta i sådan kontroll eller undersökning som avses i 16 § eller om han vägrar att enligt nämnda paragraf lämna uppgifter om sitt hälsotillstånd,

3) om tjänstemannen har en sjukdom som i väsentlig mån hindrar skötseln av tjänsten, samt

4) omedelbart efter en uppsägning, om den gärning eller försummelse som ligger till grund för uppsägningen visar att tjänstemannen är till den grad olämplig för sin uppgift att tjänsteutövningen inte kan fortsätta eller om den fortsatta tjänsteutövningen under uppsägningstiden kan äventyra medborgarnas säkerhet.

Vid avstängning från tjänsteutövning med stöd av 2 mom. 4 punkten är tjänstemannen dock berättigad till lön för uppsägningstiden.

9 KAP

AVTAL OM ANSTÄLLNINGSVILLKOREN

32 §

Finlands Bank kan med en tjänsteman ingå skriftligt avtal om tjänstemannens anställningsvillkor. I fråga om direktionsmedlemmar ingås avtalet dock med bankfullmäktige med stöd av 11 § 2 mom. 3 punkten lagen om Finlands Bank.

I avtal som avses i 1 mom. får inte överenskommas om frågor om vilka det enligt 40 § 2 och 3 mom. inte får ingås avtal. Genom avtal får inte heller överenskommas om villkor som är sämre än anställningsvillkoren enligt tjänstekollektivavtalet.

Uppsägning av en tjänsteman eller upplösning av ett tjänsteförhållande betraktas samtidigt som uppsägning av avtalet.

Om avtal inte ingås eller annat inte följer av avtalet, gäller beträffande anställningsvillkoren vad därom bestäms eller därom överenskoms med stöd av 12 kap.

10 KAP

ÄNDRINGSSÖKANDE I ÄRENDEN SOM GÄLLER TJÄNSTEFÖRHÅLLANDE

33 §

En tjänsteman som anser att Finlands Bank inte vederbörligen har givit honom en till anställningsförhållandet hörande ekonomisk förmån får skriftligen yrka rättelse hos

direktionen. Rättelseyrkande får inte framställas i ett ärende som hör till arbetsdomstolens behörighet, om inte domstolen med stöd av 1 § 2 mom. lagen om arbetsdomstolen (646/1974) har beslutat att den inte avgör ärendet.

I ett beslut varmed Finlands Bank har gett en varning, permitterat eller sagt upp en tjänsteman, upplöst ett tjänsteförhållande, avstängt en tjänsteman från tjänsteutövning eller avgjort ett ärende som gäller en arbetstagares pensionsavgift eller bisyssla och likaså i ett beslut på ett rättelseyrkande som avses i 1 mom. och i ett sådant beslut som avses i 6 mom. får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Ärenden som avses i detta moment skall högsta förvaltningsdomstolen behandla i brådskande ordning.

I direktionens beslut i pensionsärenden får ändring sökas genom besvär hos försäkringsdomstolen. Om ändringssökande i pensionsärenden gäller i övrigt i tillämpliga delar lagen om statens pensioner (280/1966).

Ett beslut om permittering av en tjänsteman eller om en tjänstemans bisyssla skall iakttas även i det fall att beslutet har överklagats. Vad som bestäms ovan gäller också beslut om avstängning från tjänsteutövning, om inte högsta förvaltningsdomstolen beslutar annat.

Tjänsteförhållandet fortsätter utan avbrott om tjänstemannen har sagts upp eller tjänsteförhållandet enligt ett beslut som vunnit laga kraft har upplösts utan någon sådan grund som bestäms i denna lag.

En tjänsteman som utan någon sådan grund som avses i 5 § har utnämnts för viss tid eller som utan giltigt skäl upprepade gånger i följd har utnämnts för viss tid har, då tjänsteförhållandet till Finlands Bank upphör till följd av att han inte längre utnämns till tjänsteman vid banken, rätt att av banken få en ersättning som motsvarar minst sex och högst 24 månaders lön. Beslutet om utbetalning av ersättningen fattas av bankfullmäktige och ersättningsanspråk skall tillställas dem inom sex månader efter att tjänsteförhållandet har upphört.

I andra av Finlands Bank fattade beslut om tjänstemän än sådana som avses i 1–3 mom. får ändring inte sökas genom besvär. I utnämningsbeslut får ändring inte sökas genom besvär, om inte något annat bestäms i en annan lag.

11 KAP

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER I FRÅGA OM ÄRENDEN SOM GÄLLER TJÄNSTEFÖRHÅLLANDE

34 §

Lön eller annan ekonomisk förmån av anställningsförhållandet som utbetalts utan grund får återkrävas också genom att den dras av från tjänstemannens lön i samband med följande löneutbetalning eller löneutbetalningar, om tjänstemannen fortfarande är anställd vid Finlands Bank.

Från den lön som varje gång skall utbetalas får inte med stöd av 1 mom. indrivas mer än vad som enligt lag får utmätas av lön. Då återkravsförfarande inleds skall tjänstemannen meddelas grunden för detta samt det belopp som återkrävs.

Återkrav skall inledas så som bestäms i denna paragraf eller anhängiggöras i annan ordning inom tre år från utgången av det kalenderår under vilket lönen eller den ekonomiska förmånen utgavs. Inleds eller anhängiggörs inte återkravsförfarandet inom denna tid, har rätten till återkrav gått förlorad.

35 §

Har ett rättelseyrkande som avses i 33 § 1 mom. inte framställts inom tre år från utgången av det kalenderår under vilket prestationen borde ha ägt rum eller inom 60 dagar från delfåendet av ett sådant beslut av arbetsdomstolen som anges i nämnda moment, är rätten till förmånen förverkad.

Har talan i ett ärende som gäller ekonomisk förmån av ett tjänsteförhållande och som hör till arbetsdomstolens behörighet inte väckts vid arbetsdomstolen inom tre år från utgången av det kalenderår under vilket prestationen borde ha ägt rum, är rätten till förmånen förverkad. Skall i saken först föras underhandling som avses i 11 § 2 mom. lagen om arbetsdomstolen är rätten till förmånen förverkad om underhandling inte inom ovan nämnda tid har krävts på därom avtalat sätt.

36 §

Försummar en tjänsteman att iaktta bestämmelserna om sökande av dag- eller moderskapspenning som med stöd av

sjukförsäkringslagen (364/1963) betalas till arbetsgivaren eller bestämmelserna om sökande av någon annan på lag grundad förmån, kan för tjänstledighetstiden till honom eller henne utbetald lön, till den del den motsvarar dag- eller moderskapspenningen eller en annan förmån av ovan nämnt slag, återkrävas i samband med följande löneutbetalning eller löneutbetalningar.

37 §

Om ersättande av skada som orsakats i tjänsteförhållande gäller vad som därom bestäms särskilt.

En tjänsteman är inte skyldig att ersätta Finlands Bank och banken är inte skyldig att ersätta en tjänsteman för skada som har orsakats av avbrott i arbetet på grund av en stridsåtgärd, om inte åtgärden har vidtagits i strid med bestämmelserna om medling i arbetstvister eller åtgärden strider mot bestämmelserna i 12 eller 13 kap. eller bestämmelserna i tjänstekollektivavtal och om inte den olägenhet som avbrottet har orsakat är avsevärd. En tjänsteman är inte heller skyldig att ersätta banken för skada som orsakats av avbrott i arbetet på grund av en stridsåtgärd, om han med stöd av tjänstemanna-föreningens beslut har deltagit i en av föreningen vidtagen stridsåtgärd trots att åtgärden strider mot ovan nämnda bestämmelser.

Bestämmelserna i 2 mom. om begränsning av en tjänstemans ersättningsansvar tillämpas dock inte på tjänstemän som har vidtagit i 49 § 1 mom. förbjuden stridsåtgärd.

38 §

Uppsägning och upplösning av ett tjänsteförhållande skall ske skriftligen.

Innan en tjänsteman avstängs från tjänsteutövning eller sägs upp med stöd av 19 §, ett tjänsteförhållande upplöses eller en tjänsteman ges varning, skall tjänstemannen ges tillfälle att bli hörd i saken.

Genom det samarbetsavtal som avses i 57 § bestäms om hörande av huvudförtroendemannen eller förtroendemannen innan beslut fattas om permittering av en tjänsteman, uppsägning eller avstängning från tjänsteutövning eller upplösning av tjänsteförhållandet.

39 §

En tjänsteman har rätt att av Finlands Bank på begäran få intyg över den tid anställningsförhållandet varat och uppgifternas art (arbetsintyg). Dessutom skall, om tjänstemannen begär det, i arbetsintyget anges orsaken till att anställningsförhållandet upphör samt ges vitsord över tjänstemannens arbetsskicklighet, flit och uppförande. Efter en tjänstemans död har dödsboet rätt att få arbetsintyg.

Begärs arbetsintyg senare än 10 år efter det anställningsförhållandet upphörde, är Finlands Bank skyldig att ge intyget endast om detta inte medför oskälig olägenhet. Under samma förutsättning skall i stället för ett arbetsintyg, som förkommit eller förstörts, på begäran ges ett nytt intyg.

Ett arbetsintyg får inte förses med sådan anteckning eller ges sådan form att därmed avses att lämna andra uppgifter om tjänstemannen än vad som framgår av intygets ordalydelse.

12 KAP

FASTSTÄLLANDE AV ANSTÄLLNINGSVILLKOREN

40 §

Förhandlingar för att fastställa tjänstemännens anställningsvillkor genom tjänstekollektivavtal och för att trygga arbetsfreden skall föras såsom bestäms i denna lag.

I fråga om tjänstemännens anställningsvillkor gäller vad som föreskrivs i tjänstekollektivavtal.

Till anställningsvillkoren hänförs inte grunderna för Finlands Banks organisation eller annan reglering inom tjänsteapparaten, inte heller inrättande eller indragning av tjänster, Finlands Banks åligganden eller inre arbetsfördelning, arbetsledningen, arbetsmetoderna och uppkomsten av tjänsteförhållande eller dess upphörande, med undantag för uppsägningstider och uppsägningsgrunder.

Avtal får inte ingås om

1) behörighetsvillkor för tjänster och befordringsgrunder, tjänstemännens skyldigheter,

2) pensioner, familjepensioner eller andra med dem jämförbara förmåner, hyran för tjänstebostäder eller användning av annan egendom som tillhör Finlands Bank,

med undantag för arbetsrum och arbetsredskap för dem som sköter uppgifter som gäller samarbetet mellan banken och tjänstemännen, och inte heller om

3) frågor i vilka överenskommelse inte kan träffas för arbetstagarnas del genom arbetskollektivavtal.

I en sak om vilken inte finns något tjänstekollektivavtal gäller vad som särskilt bestäms därom eller vad som särskilt överenskoms med tjänstemannen.

En sådan bestämmelse i tjänstekollektivavtal som står i strid med 3–5 mom., är ogiltig.

41 §

Ett separat avtal (*huvudavtal*) kan ingås om förhandlingsförfarandet samt om förfarandet för tryggande av arbetsfreden eller om andra sådana förfaranden. Likaså kan ett separat avtal (*allmänt avtal*) ingås om förfarandet vid skötseln av tjänstemannaärenden.

Genom det allmänna avtal som nämns i 1 mom. får avvikelse inte göras från förfaranden som bestäms någon annanstans i lag. Om inte något annat bestäms tillämpas bestämmelserna om tjänstekollektivavtal på de avtal som nämns i 1 mom.

42 §

Förhandlings- och avtalsparter är

1) Finlands Bank samt

2) på tjänstemännens vägnar sådana registrerade föreningar till vilkas egentliga syften hör att bevaka tjänstemännens intressen i tjänsteförhållandena (tjänstemanna-förening) och med vilka Finlands Bank finner det vara ändamålsenligt att förhandla och ingå tjänstekollektivavtal.

Finlands Bank kan särskilt förordna tjänstemän att företräda Finlands Bank vid förhandlingar som avses i detta kapitel eller då stridsåtgärder vidtas eller för att i andra avseenden företräda arbetsgivaren. Finlands Bank bestämmer anställningsvillkoren för dessa tjänstemän.

43 §

Tjänstekollektivavtal skall ingås skriftligen. Avtal kan ingås även på så sätt att avtalets innehåll upptas i det vid

förhandlingar mellan parterna förda protokollet, vilket styrks på ett parterna emellan gemensamt överenskommet sätt.

Bundna av ett tjänstekollektivavtal är

1) Finlands Bank,

2) de tjänstemannaföreningar som ingått avtalet eller som i efterhand med samtycke av tidigare parter i avtalet skriftligen biträtt detta,

3) de registrerade föreningar som direkt eller genom mellanled är eller under avtalets giltighetstid varit underföreningar i föreningar som avses i 2 punkten, och

4) de tjänstemän som är eller under avtalets giltighetstid varit medlemmar i en sådan tjänstemannaförening som är bunden av avtalet.

Finlands Bank får inte i andra fall än de som avses i 32 § och 42 § 2 mom. inom tillämpningsområdet för ett tjänstekollektivavtal bestämma eller avtala att anställningsvillkoren för en tjänsteman som står utanför tjänstekollektivavtalet men utför arbete som avses i avtalet skall vara sådana att de strider mot kollektivavtalet.

Vad som bestäms i 2 och 3 mom. skall iakttas endast om Finlands Bank, föreningen eller tjänstemannen inte är bunden av ett tidigare, på andra villkor ingånget tjänstekollektivavtal eller om den kategori som avtalet binder inte är begränsat i själva avtalet.

44 §

Ett tjänstekollektivavtal som inte har ingåtts för viss tid kan av den som är part i avtalet sägas upp att upphöra tre månader från uppsägningen, om inte något annat är överenskommet om uppsägningstiden. Ett tjänstekollektivavtal som har ingåtts för längre tid än fyra år gäller efter fyra år såsom ett tjänstekollektivavtal vars giltighetstid inte är bestämd. Vad som bestäms ovan gäller även huvudavtal, likväl så att uppsägningstiden för dess vidkommande är sex månader.

Samma uppsägningsrätt som en part i avtalet har en i 43 § 2 mom. 3 punkten avsedd förening, om den har upphört att vara underförening till en förening som är part i avtalet. En underförening är likväl bunden av tjänstekollektivavtal under samma tid som en ovan avsedd förening som är part i avtalet.

Uppsägningen skall ske skriftligen.

Även om ett tjänstekollektivavtal upphört att vara i kraft, skall däri upptagna anställningsvillkor fortfarande iakttas, till dess ett nytt avtal ingåtts och trätt i kraft, om inte något annat överenskommits eller följer av 40 § 5 mom.

13 KAP
ARBETSFRED OCH ARBETSTVISTER

45 §

Annan stridsåtgärd mot gällande anställningsförhållande än lockout eller strejk får inte inledas.

Också stridsåtgärder som nämns i 1 mom. är förbjudna, om syftet med dem är att påverka andra omständigheter än sådana som enligt 40 § kan vara föremål för avtal eller om så är särskilt bestämt i lag. Förbudet gäller andra ärenden än sådana om vilka avtal kan ingås enligt 40 § även när ett huvudavtal eller allmänt avtal enligt 41 § kan ingås om dem.

Med lockout avses av Finlands Bank föranstaltad och med strejk avses av tjänstemannaförening mot Finlands Bank riktad arbetsinställelse, som har till ändamål att utöva påtryckning på motparten i arbetstvisten genom att avbryta utförandet av de tjänstemäns samtliga tjänsteåligganden som arbetsinställelsen omfattar.

En tjänsteman får inte delta i en strejk annat än med stöd av beslut av den tjänstemannaförening som inlett strejken. Tjänstemän som avses i 42 § 2 mom. får inte vidta stridsåtgärder. Om lockout beslutar Finlands Bank.

46 §

Den som är bunden av ett tjänstekollektivavtal får inte medan avtalet är i kraft vidta en stridsåtgärd som avser avtalets giltighet, bestånd eller rätta innebörd eller avgörande av en tvist med anledning av ett på avtalet grundat anspråk, ändring av gällande avtal eller åstadkommande av ett nytt avtal. Denna fredsplikt kan utvidgas genom ett tjänstekollektivavtal. Fredsplikten gäller även en förening, om en underförening som nämns i 43 § 2 mom. 2 punkten har ingått tjänstekollektivavtal med föreningens samtycke. Att det finns ett gällande huvudavtal, ett allmänt avtal eller ett annat endast

för reglering av specialfrågor ingånget avtal hindrar inte att en stridsåtgärd vidtas för åstadkommande av ett nytt avtal om andra frågor, om inte något annat är överenskommet.

47 §

En tjänstemannaförening är skyldig att övervaka att underlydande föreningar och tjänstemän avhåller sig från i 45 § förbjudna stridsåtgärder.

Av tjänstekollektivavtal bunden förening är skyldig att se till att underlydande föreningar och tjänstemän som berörs av avtalet inte bryter mot den fredsplikt som bestäms i 46 § eller bestämmelserna i avtalet.

Föreningens i 1 eller 2 mom. avsedda skyldighet innebär även att den inte får stödja eller bistå förbjudna stridsåtgärder eller på annat sätt medverka till sådana åtgärder utan är skyldig att försöka avveckla dem.

48 §

En tjänsteman är inte skyldig att utföra uppgifter som är föremål för en lockout eller strejk eller sådan blockad som gäller omständigheter vilka enligt 40 § kan vara föremål för avtal. En tjänsteman som står utanför stridsåtgärden skall uppfylla sina sedvanliga tjänsteplikter, varjämte han är skyldig att utföra skyddsarbete. Vad som bestäms i 45 § 2 mom. hindrar inte en tjänsteman, som omfattas av en arbetskonflikt, att utföra skyddsarbete.

Med skyddsarbete avses arbete som vid en arbetskonflikt är oundgängligt för att förhindra fara för medborgarnas liv eller hälsa eller för att skydda sådan egendom som speciellt utsätts för fara med anledning av arbetskonflikten.

49 §

Det är förbjudet att vidta stridsåtgärder som stör skötseln av Finlands Banks lagbestämda uppgifter på ett sådant sätt att landet kan orsakas betydande skada eller som kan medföra allvarlig störning i betalningssystemet eller det finansiella systemet eller utgöra ett allvarligt hot mot Finlands Banks säkerhet.

Det skall säkerställas att Finlands Banks lagbestämda uppgifter kan skötas oberoende av stridsåtgärder i samband med en arbetskonflikt. Om stridsåtgärderna hindrar eller i

väsentlig grad inverkar menligt på skötseln av Finlands Banks uppgifter skall parterna, sedan de fått vetskap därom, utan dröjsmål vidta åtgärder för att avlägsna detta hinder eller men.

14 KAP

PÅFÖLJDER AV BROTT MOT TJÄNSTEKOLLEKTIVAVTAL OCH BESTÄMMELSERNA I 12 OCH 13 KAP.

50 §

Den som är bunden av tjänstekollektivavtal och som medvetet överträder eller som på goda grunder borde ha insett att han överträder bestämmelserna i avtalet, kan av arbetsdomstolen dömas att betala plikt.

Förfar Finlands Bank i strid med 45 eller 46 § eller överträder eller underlåter en tjänstemannaförening att iaktta 45–47 §, skall Finlands Bank eller tjänstemannaföreningen, om inte något annat är föreskrivet i tjänstekollektivavtal, i stället för skadestånd betala plikt. Bestämmelserna i detta moment skall dock inte tillämpas på en förening som lämnat i 46 § avsett samtycke.

Plikt får i fråga om Finlands Bank eller en förening uppgå till högst 74 000 mark och i fråga om en tjänsteman till högst 300 mark. Markbeloppen ändras på basis av det beslut om justering av markbeloppen som statsrådet fattar med stöd av 19 § 3 mom. lagen om statens tjänstekollektivavtal (664/1970).

51 §

Då plikt ådöms skall hänsyn tas till alla föreliggande omständigheter, såsom skadans storlek, graden av skuld, den anledning till överträdelsen som den andra parten möjligen givit och föreningens storlek. Om särskilda skäl föreligger, behöver plikt inte ådömas.

Plikt tilldöms, om inte något annat är föreskrivet i tjänstekollektivavtalet, den som lidit skada eller, om ingen skada uppkommit, den part på vars yrkande domen givits. Finns flera till plikten berättigade parter, skall i domen, med beaktande av storleken av den skada som drabbat envar av

dem och deras medlemmar och dem de företräder, bestämmas hur det utdömda beloppet skall fördelas mellan parterna.

52 §

Har bestämmelserna i tjänstekollektivavtal så väsentligt åsidosatts att det inte rimligtvis kan fordras att de övriga av avtalet bundna skall kvarstå i avtalsförhållandet, kan arbetsdomstolen förklara avtalet omedelbart hävt. Har ett avtal på talan mot någon tjänstemannaförening förklarats hävt, kan avtalet inom två veckor sägas upp också gentemot övriga föreningar.

Har ett avtal på en förenings talan förklarats hävt, har även en annan förening, som är part i avtalet eller som har uppsägningsrätt enligt 44 § 2 mom., rätt att inom två veckor säga upp avtalet.

Ett avtal som uppsagts på detta sätt upphör omedelbart att gälla.

53 §

Tjänstemäns deltagande med stöd av en tjänstemannaförenings beslut i en av föreningen vidtagen stridsåtgärd skall, med undantag för de stridsåtgärder som avses i 49 §, inte anses som tjänstebrott eller grund för upplösning av tjänsteförhållande.

15 KAP

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER I FRÅGA OM TJÄNSTEKOLLEKTIVAVTAL

54 §

En tjänsteman får inte utan synnerligen tvingande skäl hindras att i egenskap av företrädare för en tjänstemannaförening delta i förhandlingar som avses i 12 och 13 kap.

55 §

Till en tjänsteman, som omfattas av en arbetskonflikt, betalas inte lön och andra ekonomiska förmåner för den tid arbetet ligger nere till följd av en stridsåtgärd mot Finlands Bank. Dessa betalas inte heller till en tjänsteman som omfattas

av lockout vilken utlysts av Finlands Bank. En tjänsteman har likväl rätt att nyttja sin tjänstebostad medan arbetskonflikten pågår.

56 §

En tjänsteman får inte genom besvär söka ändring i ärende som avses i 40 §, eller genom rättelseyrkande underställa det behandling, om han eller en tjänstemannaförening har rätt att anhängiggöra saken vid arbetsdomstolen.

16 KAP
SAMARBETSSYSTEM

57 §

För att på ett ändamålsenligt sätt sköta frågor som har samband med tillämpningen av de avtal som avses i 40 och 41 §, med ett effektivt, rättvist och snabbt avgörande av tvister mellan parterna, med upprätthållande av arbetsfred och med arbetarskydd kan parterna komma överens om ett förtroendemannasystem, en arbetarskyddsorganisation samt om andra samarbetsförfaranden.

17 KAP
PENSIONER

58 §

Finlands Banks anställda har rätt till pension som bekostas av bankens medel i tillämpliga delar på samma grunder som när det gäller motsvarande statliga pensionsskydd. Med statligt pensionsskydd avses rätten att av statens medel erhålla en sådan pension, familjepension och annan förmån som i fråga om innehållet och förutsättningarna för beviljande av förmånen regleras i lagen om statens pensioner och i lagstiftning som ansluter sig till den. Pension och familjepension beviljas av Finlands Banks direktion.

Närmare föreskrifter om utbetalningen av pensioner och familjepensioner samt om pensionsskyddet i övrigt meddelas i

enlighet med 11 § 2 mom. 6 punkten lagen om Finlands Bank i pensionsstadgan och familjepensionsstadgan.

Finlands Banks anställda är skyldiga att delta i bekostandet av pensionsskyddet enligt denna paragraf genom att till Finlands Bank betala en pensionsavgift för arbetstagare som utgör en så stor procentuell andel av lönen som bestäms i 12 b § 1 mom. lagen om pension för arbetstagare.

58 a § (21.12.2004/1231)

På Finlands Banks rätt att avgiftsfritt och utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter få de uppgifter som är nödvändiga för att genomföra pensionsskyddet enligt 58 § tillämpas det som i 26 § i lagen om statens pensioner bestäms om Statskontorets rätt att erhålla uppgifter.

I fråga om skyldigheten för den som ansöker om och erhåller pension att lämna Finlands Bank de uppgifter som är nödvändiga för behandlingen och avgörandet av pensionsärendet gäller i tillämpliga delar det som bestäms i 26 a § i lagen om statens pensioner.

Utöver det som bestäms i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) tillämpas på Finlands Banks rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter lämna uppgifter som grundar sig på verkställigheten av pensionsskyddet enligt 58 § och öppna en teknisk förbindelse på motsvarande sätt det som bestäms i 26 d och 26 e § i lagen om statens pensioner.

18 KAP

IKRAFTTRÄDELSE- OCH ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

59 §

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Genom denna lag upphävs 3 kap., 43 och 45–48 § lagen den 24 juli 1997 om Finlands Bank (719/1997).

60 §

Genom denna lag upphävda 45 och 46 § lagen om Finlands Bank tillämpas fortfarande.

61 §

Tjänstemän som innan denna lag trätt i kraft har utnämnts till tjänster som avses i 6 § eller motsvarande tjänsteförhållanden för viss tid skall lämna den redogörelse som avses i 6 § inom sex månader efter lagens ikraftträdande.

62 §

Lagens 22 § 3 mom. tillämpas även på permitteringar som börjat före ikraftträdandet. När de kalenderdagar som avses i momentet beräknas skall dock endast de permitteringsdagar som infaller efter ikraftträdandet beaktas.

IKRAFTTRÄDELSESTADGANDEN

23.12.1999/1256

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2000.

21.12.2004/1231

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.

En tjänsteman som avses i 6 § 2 mom. skall lämna en redogörelse enligt nämnda paragraf inom tre månader efter att bankfullmäktige första gången efter det att lagen har trätt i kraft har bestämt vilka tjänster som omfattas av skyldigheten att lämna redogörelse.

INSTRUKTION FÖR FINLANDS BANK

Bankfullmäktige har enligt 11 § 3 mom. 4 punkten och 15 § 3 mom. lagen om Finlands Bank (214/1998) fastställt följande instruktion om direktionens beslutsförfarande.

1 Direktionens beslutsfattande

Direktionen behandlar och avgör ärenden inom sin behörighet vid sina sammanträden. Direktionens sammanträden kan vid behov hållas även i form av telekonferenser. Telekonferenserna skall ordnas så att alla deltagare är kopplade till samma konferenssamtal.

2 Beslutsfattande vid andra tillfällen än vid sammanträden

När direktionen är beslutför kan den undantagsvis fatta beslut också vid andra tillfällen än vid sina sammanträden om ärendet kräver ett så skyndsamt beslut att det inte är möjligt att hålla ett normalt sammanträde. Beslut som har kommit till med anteckning om godkännande skall omedelbart meddelas alla direktionsmedlemmar och antecknas i direktionens protokoll.

Dessutom kan direktionen med stöd av 14 § 3 mom. lagen om Finlands Bank till en direktionsmedlem eller en tjänsteman i banken delegera rätten att fatta beslut på det sätt som bestäms särskilt.

3 Föredragning av ärenden

Direktionen fattar beslut på föredragning både vid direktionssammanträden och vid sådana tillfällen som avses i punkt 2, första stycket. Ärendet föredras av den direktionsmedlem till vars behörighet ärendet hör enligt den arbetsfördelning som direktionen fastställt eller, om denne är förhindrad, av den direktionsmedlem som fungerar som hans ställföreträdare på det sätt som fastställs i direktionens arbetsfördelning.

En direktionsmedlem kan förordna en avdelningschef eller en enhetschef att föredra ett ärende eller, om denne är förhindrad eller vid behov också annars, en byråchef, den som berett ärendet eller en annan tjänsteman som är insatt i ärendet.

Om föredraganden reserverar sig mot direktionens beslut skall detta antecknas i direktionens protokoll. I fråga om föredragandens övriga rättigheter och skyldigheter gäller i tillämpliga delar de principer som tillämpas vid föredragningar i statsrådet.

Behandlingen av ärenden baserar sig på skriftligt material som delas ut tillsammans med föredragningslistan och som skall innehålla åtminstone:

– ett detaljerat förslag till beslut
– material gällande beredningen av ärendet inklusive ståndpunkter som är viktiga för beslutsfattandet samt uppgifter om vem som har hörts i samband med beredningsarbetet
– ett förslag till intern och extern information i ärendet
– vid behov en säkerhetsklassificering enligt bankens bestämmelser om informationssäkerhet.

4 Ikraftträdande

Denna instruktion träder i kraft den 1 januari 1999.

ARBETSORDNING FÖR FINLANDS BANKS DIREKTION

Finlands Banks direktion har den 18 augusti 2004 fastställt följande arbetsordning för direktionen som komplement till den instruktion för Finlands Bank som antagits av bankfullmäktige den 19 november 1998.

1 Direktionens sammanträden

Direktionen skall sammankallas av ordföranden, vice ordföranden eller dennes ställföreträdare.

Direktionen skall sammanträda regelbundet på onsdagar kl. 9.00 såvida inte ordföranden har ställt in sammanträdet eller ändrat sammanträdestiden.

2 Sammanträdesplats

Sammanträdena skall hållas i bankfullmäktiges sammanträdesrum såvida inget annat anges i kallelsen.

Platsen för seminarier eller konferenser skall anges i inbjudan.

3 Dagordning och mötesunderlag

Ärenden som skall tas upp på direktionens sammanträden och sakkunniga som skall närvara skall godkännas av linjeansvarig direktionsmedlem. Efter överenskommelse med behörig direktionsmedlem skall avdelningarna och enheterna anmäla ärenden till dagordningen och lämna in mötesunderlagen i behövligt antal exemplar till direktionens sekreterare senast kl. 12.00 på torsdagen veckan före sammanträdet.

Direktionens sekreterare skall dela ut kallelsen, dagordningen och övriga mötesunderlag till direktionsmedlemmarna samma dag. Efter det tas inga nya ärenden upp på dagordningen såvida ordföranden inte beslutar något annat på begäran av en direktionsmedlem och av vägande skäl.

På dagordningen skall ärendena delas in i tre grupper: beslutsärenden, ärenden för principdiskussion och ärenden för kännedom.

Dagordningen skall också delas ut på bordet före sammanträdet.

4 Deltagare

I direktionens sammanträden deltar

- direktionsmedlemmarna
- stf. och tf. direktionsmedlemmar
- direktionens sekreterare
- kommunikationschefen
- sakkunniga enligt punkt 3 ovan.

I fråga om hörande av och annat samråd med personalen i beslutsärenden skall bestämmelserna i förvaltningslagen (434/2003) och överenskommelserna i samarbetsavtalet följas.

Direktionen kan vid behov kalla utomstående som sakkunniga till sina sammanträden.

5 Föredragning av ärenden och beslutsordning

I 15 § 1 mom. i lagen om Finlands Bank (214/1998) föreskrivs:

”Direktionen är beslutför när minst tre medlemmar är närvarande. Som beslut anses den mening som de flesta omfattar. Vid lika röstetal avgör ordförandens röst.”

Föredragningen av ärenden regleras i punkt 3 i instruktionen för Finlands Bank.

Följande beslutsordning skall gälla:

– Efter föredragningen lämnar ordföranden över ordet till den direktionsmedlem till vars behörighetsområde ärendet hör, om direktionsmedlemmen inte själv varit föredragande.

– Ärendet diskuteras och den föredragande eller sakkunniga svarar på eventuella frågor.

– Efter avslutad diskussion läser ordföranden upp direktionens beslut.

– Vid delade meningar fattas beslut genom omröstning enligt 15 § 1 mom. i lagen om Finlands Bank. Reservation eller votum från den direktionsmedlem som är i minoritet protokollförs på det sammanträde där beslutet fattas.

– En föredragandes rätt att få sin reservation protokollförd regleras i punkt 3 i instruktionen för Finlands Bank. Reservationen anmäls och protokollförs på det sammanträde där beslutet fattas.

6 Information om direktionsbeslut

Direktionsbesluten skall delges externt samt internt för verkställighet av besluten och för kännedom till personalen enligt separat instruktion eller separat beslut.

Dagordningen skall också läggas ut på bankens intranät. Besluten skall anges i korthet vid respektive ärende om ärendet inte är sekretessbelagt.

7 Beslutsregistrering och direktionsprotokoll

Direktionens sekreterare skall upprätta protokoll över beslut som fattats på sammanträdena och beslut som fattats enligt punkt 2 i instruktionen för Finlands Bank eller uppteckna besluten i ett särskilt beslutsregister.

Protokollet skall undertecknas av ordföranden, justeras av en direktionsmedlem i tur och ordning enligt separat överenskommelse och kontrasigneras av direktionens sekreterare. Protokollet med bilagor skall bindas in årsvis och förvaras i direktionens arkiv.

En besvärshänvisning enligt förvaltningslagen skall fogas till beslut som gäller enskilda fysiska eller juridiska personer när beslutet enlig lag kan överklagas.

8 Ärenden i ECB-rådet och ECB:s allmänna råd

I 15 § 2 mom. i lagen om Finlands Bank (214/1998) föreskrivs:

”I fördraget och stadgan finns bestämmelser om den oavhängighet och de befogenheter som Finlands Banks chefdirektör har vid fullgörandet av sina uppgifter i Europeiska centralbankens råd.”

Ärenden som skall tas upp i ECB-rådet och ECB:s allmänna råd skall sammanfattas av internationella sekretariatet i samråd med avdelningarna och andra enheter i en promemoria för diskussion i direktionen utan beslut. Promemorian skall tas till direktionsprotokollet.

9 Ikraftträdande

Denna arbetsordning träder i kraft den 18 augusti 2004 och genom den upphävs den arbetsordning för Finlands Banks direktion som fastställts den 19 november 1998 och senast ändrats den 11 februari 2004.

NR 358/1993

MYNTLAG*

Given i Helsingfors den 16 april 1993

Mottagnings- och inlösningsskyldighet

11 § 2 mom.

Finlands Bank är skyldig att ta emot en söndrig sedel till dess nominella värde, om mer än hälften av sedeln finns kvar i ett stycke. I övriga fall beslutar Finlands Bank om sedeln skall tas emot och om för den skall betalas det nominella värdet eller mindre.

Särskilda stadganden

14 §

Finlands Bank kan i fråga om sedlar och finansministeriet i fråga om metallmynt besluta att de skall upphöra att vara lagliga betalningsmedel.

Finlands Bank är dock under tio års tid efter att ett beslut enligt 1 mom. har trätt i kraft skyldig att lösa in de sedlar och metallmynt som inte längre är lagliga betalningsmedel till deras nominella värde.

Staten är på motsvarande sätt under ett års tid från utgången av den tid som anges i 2 mom. skyldig att lösa in de metallmynt som Finlands Bank har löst in enligt nämnda lagrum.

---

* Denna lag har delvis upphävts, se lagen om upphävande av myntlagen (215/1998), s. 52, och lagen om mynt (216/1998), s. 53.

NR 215/1998

LAG OM UPPHÄVANDE AV MYNTLAGEN

Given i Helsingfors den 27 mars 1998

1 §

Genom denna lag upphävs myntlagen av den 16 april 1993 (358/1993) jämte ändringar.

2 §

Denna lag träder i kraft när Finland inför den gemensamma valutan enligt artikel 109 l i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Myntlagens bestämmelser skall emellertid fortsättningsvis tillämpas som följer:

7) 11 § 2 mom. och, i fråga om sedlar, 14 § 2 mom. tillämpas i tio år räknat från att de sedlar som har satts i omlopp med stöd av myntlagen har upphört att vara lagliga betalningsmedel.

NR 216/1998

LAG OM MYNT

Given i Helsingfors den 27 mars 1998

1 §

Staten har i enlighet med Europeiska gemenskapens lagstiftning ensamrätt att i Finland låta prägla mynt för sin egen räkning.

Genom förordning av finansministeriet kan i enlighet med Europeiska gemenskapens lagstiftning föreskrivas om jubileumsmyntens nominella värde och egenskaper. De jubileumsmynt som avses i detta moment är lagliga betalningsmedel i Finland. (24.5.2002/378)

2 §

Mynten ges ut av Finlands Bank. Vederbörande ministerium skall överlåta mynten till nominellt värde till Finlands Bank för att sättas i omlopp.

Europeiska centralbanken skall godkänna den mängd mynt som sätts i omlopp.

Finlands Bank och vederbörande ministerium kan komma överens om det förfarande som skall tillämpas när mynt sätts i omlopp.

3 §

Mynt som är avsevärt skadade får inte användas som betalningsmedel och behöver inte godkännas som betalning.

Finlands Bank är skyldig att ta emot ett skadat mynt om dess äkthet med säkerhet kan fastställas.

4 §

Staten svarar för att av Finlands Bank utgivna mynt som returnerats till banken löses in till deras nominella värde.

5 §

Vederbörande ministerium kan i enlighet med Europeiska gemenskapens lagstiftning besluta att mynt skall upphöra att vara lagliga betalningsmedel.

Finlands Bank är dock under tio års tid efter att ett beslut som avses i 1 mom. har trätt i kraft skyldig att till nominellt värde lösa in de mynt som inte längre är lagliga betalningsmedel.

Staten är på motsvarande sätt under ett års tid från utgången av den tid som anges i 2 mom. skyldig att lösa in de mynt som Finlands Bank har löst in enligt momentet.

Ett ministeriebeslut som avses i 1 mom. skall publiceras i Finlands författningssamling senast sex månader innan beslutet träder i kraft, om inte annat följer av särskilda skäl.

6 §

Denna lag träder i kraft när Finland inför den gemensamma valutan enligt artikel 109 l i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Mynt som är lagliga betalningsmedel enligt bestämmelser som gällde vid denna lags ikraftträdande, förblir lagliga betalningsmedel tills något annat besluts med stöd av 5 § 1 mom.

NR 890/2000

LAG OM AVRUNDNING AV BETALNINGAR I EURO

Given i Helsingfors den 27 oktober 2000

1 §

Betalningar i euro som erläggs i Finland avrundas som följer:

1) om det belopp som skall betalas slutar på en eller två cent, avrundas det till närmaste mindre centbelopp som är delbart med tio,

2) om det belopp som skall betalas slutar på tre eller fyra cent, avrundas det till närmaste större centbelopp som är delbart med fem,

3) om det belopp som skall betalas slutar på sex eller sju cent, avrundas det till närmaste mindre centbelopp som är delbart med fem,

4) om det belopp som skall betalas slutar på åtta eller nio cent, avrundas det till närmaste större centbelopp som är delbart med tio.

Betalningar på en och två cent avrundas inte.

En betalning kan avrundas på det sätt som anges i 1 mom. även då den debiteras skriftligen eller då den inte erläggs utan bokförs som skuld eller då den erläggs med bank- eller annat betalkort. (14.6.2002/496)

2 §

Centbelopp avrundas inte då parterna har kommit överens därom eller då betalningen sker som kontoöverföring mellan konton.

Om betalningen sker genom bank på annat sätt än som en i 1 mom. avsedd kontoöverföring, kan banken kräva att betalningens och betalningsverifikatets centbelopp avrundas. Erläggs härvid flera betalningar samtidigt avrundas de var för sig.

3 §

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

NR 1112/1977

LAG
OM GODKÄNNANDE AV VISSA ÄNDRINGAR I AVTALET RÖRANDE INTERNATIONELLA VALUTAFONDEN

Given i Helsingfors den 2 december 1977

1 §

De ändringar i avtalet rörande Internationella valutafonden, vilka Internationella valutafondens styrelse godkänt den 30 april 1976, är, för så vitt de hör till området för lagstiftningen, gällande såsom om dem överenskommits.

2 §

Finlands Bank står på finska statens vägnar i förbindelse med Internationella valutafonden och är depositionsställe för all finsk valuta som är i fondens besittning.

3 §

Närmare stadganden om verkställigheten av denna lag utfärdas genom förordning.

NR 1113/1977

FÖRORDNING OM BRINGANDE I KRAFT AV VISSA ÄNDRINGAR I AVTALET RÖRANDE INTERNATIONELLA VALUTAFONDEN

Given i Helsingfors den 30 december 1977

1 §

De ändringar i avtalet rörande Internationella valutafonden, vilka styrelsen för Internationella valutafonden godkänt den 30 april 1976, är gällande såsom om dem överenskommits.

2 § (22.12.1978/1046)

I ovan avsedda avtal förutsatta transaktioner handhas och av tillämpningen av konventionens XV–XXV artiklar samt bilagorna F–I föranledda meddelanden och förbindelser gives på finska statens vägnar av Finlands Bank.

(Fördragstexten är publicerad i Finlands författningssamlings fördragsserie nr 69/1977. Ändringen i avtalet är publicerad i Finlands författningssamlings fördragsserie nr 30/1998 [se även förordning nr 195/1998 om ikraftträdande av vissa ändringar i avtalet om Internationella valutafonden]).

B

EUROPEISKA GEMENSKAPENS LAGSTIFTNING

FÖRDRAGET OM UPPRÄTTANDET AV EUROPEISKA GEMENSKAPEN*

Undertecknat i Rom den 25 mars 1957

– – –

Artikel 8*

Ett europeiskt centralbankssystem (härefter kallat ”ECBS”) och en europeisk centralbank (härefter kallad ”ECB”) skall upprättas enligt det förfarande som anges i detta fördrag; de skall handla inom ramen för de befogenheter som de har tilldelats genom detta fördrag och den stadga för ECBS och ECB (härefter kallad ”ECBS-stadgan”), som är fogad till fördraget.

– – –

*KAPITEL 2****

MONETÄR POLITIK

Artikel 105

1. Huvudmålet för ECBS skall vara att upprätthålla prisstabilitet. Utan att åsidosätta detta mål skall ECBS stödja den allmänna ekonomiska politiken inom gemenskapen i syfte att bidra till att förverkliga gemenskapens mål enligt artikel 2. ECBS skall handla i överensstämmelse med principen om en öppen marknadsekonomi med fri konkurrens som främjar en effektiv resursfördelning, och iaktta de principer som anges i artikel 4.

2. ECBS:s grundläggande uppgifter skall vara att

– utforma och genomföra gemenskapens monetära politik,

– genomföra valutatransaktioner enligt bestämmelserna i artikel 111,

---

* I dess lydelse enligt Nicefördraget.

** Denna artikel ingår i fördragets första del.

*** Kapitlet (liksom kapitlen 3 och 4 nedan) ingår i fördragets tredje del, avdelning VII.

– inneha och förvalta medlemsstaternas officiella valutareserver,

– främja ett väl fungerande betalningssystem.

3. Punkt 2 tredje strecksatsen skall inte beröra medlemsstaternas regeringars innehav och förvaltning av rörelsemedel i utländsk valuta.

4. ECB skall höras

– om varje förslag till gemenskapsrättsakt inom ECB:s behörighetsområde,

– av nationella myndigheter om varje förslag till rättsregler inom ECB:s behörighetsområde, dock inom de ramar och på de villkor som fastställs av rådet enligt förfarandet i artikel 107.6.

ECB får i frågor inom sitt behörighetsområde avge yttranden till behöriga institutioner eller organ inom gemenskapen eller till nationella myndigheter.

5. ECBS skall medverka till att de behöriga myndigheterna smidigt kan genomföra sin politik när det gäller tillsyn över kreditinstitut och det finansiella systemets stabilitet.

6. Rådet får genom enhälligt beslut på förslag av kommissionen efter att ha hört ECB och med Europaparlamentets samtycke tilldela ECB särskilda uppgifter i samband med tillsynen över kreditinstitut och andra finansinstitut med undantag av försäkringsföretag.

Artikel 106

1. ECB skall ha ensamrätt att tillåta sedelutgivning inom gemenskapen. ECB och de nationella centralbankerna får ge ut sedlar. Endast sedlar som ges ut av ECB och de nationella centralbankerna skall vara lagliga betalningsmedel inom gemenskapen.

2. Medlemsstaterna får ge ut mynt i den omfattning som godkänns av ECB. Rådet får enligt förfarandet i artikel 252 och efter att ha hört ECB vidta åtgärder för att harmonisera valörerna och de tekniska specifikationerna för alla mynt som skall sättas i omlopp, i den utsträckning som detta är nödvändigt för att säkerställa myntens smidiga omlopp inom gemenskapen.

Artikel 107

1. ECBS skall bestå av ECB och de nationella centralbankerna.

2. ECB skall vara en juridisk person.

3. ECBS skall ledas av ECB:s beslutande organ som skall vara ECB-rådet och direktionen.

4. ECBS-stadgan är intagen i ett protokoll som är fogat till detta fördrag.

5. Artiklarna 5.1, 5.2, 5.3, 17, 18, 19.1, 22, 23, 24, 26, 32.2. 32.3, 32.4, 32.6, 33.1 a och 36 i ECBS-stadgan kan rådet ändra antingen genom beslut med kvalificerad majoritet på rekommendation av ECB och efter att ha hört kommissionen eller genom enhälligt beslut på förslag av kommissionen och efter att ha hört ECB. I båda fallen krävs Europaparlamentets samtycke.

6. Rådet skall genom beslut med kvalificerad majoritet, antingen på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och ECB eller på rekommendation av ECB och efter att ha hört Europaparlamentet och kommissionen, anta de bestämmelser som avses i artiklarna 4, 5.4, 19.2, 20, 28.1, 29.2, 30.4 och 34.3 i ECBS-stadgan.

Artikel 108

Då de utövar de befogenheter och fullgör de uppgifter och skyldigheter som har tilldelats dem genom detta fördrag och ECBS-stadgan skall varken ECB eller någon nationell centralbank eller någon medlem av deras beslutande organ begära eller ta emot instruktioner från gemenskapsinstitutioner eller gemenskapsorgan, från medlemsstaternas regeringar eller från något annat organ. Gemenskapsinstitutionerna, gemenskapsorganen och medlemsstaternas regeringar förbinder sig att respektera denna princip och att inte söka påverka medlemmarna av ECB:s eller de nationella centralbankernas beslutande organ när de fullgör sina uppgifter.

Artikel 109

Senast då ECBS upprättas skall varje medlemsstat säkerställa att dess nationella lagstiftning, inbegripet stadgan för dess nationella centralbank, är förenlig med detta fördrag och ECBS-stadgan.

Artikel 110

1. För att fullgöra de uppgifter som har anförtrotts ECBS skall ECB i enlighet med bestämmelserna i detta fördrag och på de villkor som anges i ECBS-stadgan

– utfärda förordningar i den utsträckning som behövs för att genomföra de uppgifter som anges i artikel 3.1 första strecksatsen, artiklarna 19.1, 22 eller 25.2 i ECBS-stadgan samt i de fall som skall anges i de rättsakter från rådet som avses i artikel 107.6,

– fatta de beslut som behövs för att fullgöra de uppgifter som har anförtrotts ECBS genom detta fördrag och ECBS-stadgan,

– avge rekommendationer och yttranden.

2. En förordning skall ha allmän giltighet. Den skall till alla delar vara bindande och direkt tillämplig i varje medlemsstat.

Rekommendationer och yttranden skall inte vara bindande.

Ett beslut skall till alla delar vara bindande för dem som det är riktat till.

Artiklarna 253, 254 och 256 skall tillämpas på ECB:s förordningar och beslut.

ECB kan besluta att offentliggöra sina beslut, rekommendationer och yttranden.

3. Inom de gränser och på de villkor som fastställs av rådet enligt förfarandet i artikel 107.6 skall ECB ha rätt att förelägga företag böter eller viten om de inte uppfyller sina förpliktelser enligt ECB:s förordningar och beslut.

Artikel 111

1. Med avvikelse från artikel 300 får rådet genom enhälligt beslut – på rekommendation av ECB eller kommissionen, efter att ha hört ECB för att söka uppnå enighet i överensstämmelse med målet om prisstabilitet och efter att ha hört Europaparlamentet samt enligt det i punkt 3 angivna förfarandet för beslut om den ordning som nämnts där – ingå formella avtal om ett växelkurssystem för ecun i förhållande till valutor i tredje land. Rådet får, genom beslut med kvalificerad majoritet på rekommendation av ECB eller kommissionen och efter att ha hört ECB för att söka uppnå enighet i överensstämmelse med målet om prisstabilitet, anta,

ändra eller upphäva centralkurser för ecun inom växelkurssystemet. Rådets ordförande skall underrätta Europaparlamentet om centralkurser för ecun antas, ändras eller upphävs.

2. I avsaknad av ett växelkurssystem i förhållande till en eller flera valutor i tredje land enligt punkt 1 får rådet genom beslut med kvalificerad majoritet, antingen på rekommendation av kommissionen och efter att ha hört ECB eller på rekommendation av ECB, utarbeta allmänna riktlinjer för valutapolitiken i förhållande till dessa valutor. Dessa allmänna riktlinjer skall inte påverka huvudmålet för ECBS som är att upprätthålla prisstabilitet.

3. Om gemenskapen behöver föra förhandlingar om avtal angående monetära frågor eller växelkursfrågor med en eller flera stater eller internationella organisationer skall rådet, med avvikelse från artikel 300, med kvalificerad majoritet på rekommendation av kommissionen och efter att ha hört ECB besluta om en ordning för förhandlingarna och för hur sådana avtal skall ingås. Denna ordning skall säkerställa att gemenskapen uttrycker en gemensam ståndpunkt. Kommissionen skall i full omfattning medverka vid förhandlingarna.

Avtal som ingås enligt denna punkt skall vara bindande för gemenskapens institutioner, ECB och medlemsstaterna.

4. Om inte annat följer av punkt 1 skall rådet med kvalificerad majoritet, på förslag av kommissionen och efter att ha hört ECB, besluta om gemenskapens ståndpunkt på internationell nivå när det gäller frågor av särskild betydelse för den ekonomiska och monetära unionen och om hur denna skall företrädas, med iakttagande av den befogenhetsfördelning som anges i artiklarna 99 och 105.

5. Med förbehåll för gemenskapens befogenheter och gemenskapsavtal om den ekonomiska och monetära unionen, får medlemsstaterna föra förhandlingar i internationella organ och ingå internationella avtal.

KAPITEL 3

INSTITUTIONELLA BESTÄMMELSER

Artikel 112

1. ECB-rådet skall bestå av ECB:s direktionsledamöter samt cheferna för de nationella centralbankerna.

2. a) Direktionen skall bestå av ordföranden, vice ordföranden och fyra andra ledamöter.

b) Ordföranden, vice ordföranden och de övriga direktionsledamöterna skall på rekommendation av rådet, som skall ha hört Europaparlamentet och ECB-rådet, utses genom överenskommelse mellan medlemsstaternas regeringar på stats- eller regeringschefsnivå bland personer vars auktoritet och yrkeserfarenhet inom den finansiella sektorn är allmänt erkända.

Deras mandattid är åtta år; mandatet kan inte förnyas.

Endast medborgare i medlemsstaterna får vara direktionsledamöter.

Artikel 113

1. Rådets ordförande och en ledamot av kommissionen får delta utan rösträtt i ECB-rådets sammanträden.

Rådets ordförande får lägga fram förslag för behandling i ECB-rådet.

2. ECB:s ordförande skall inbjudas att delta i rådets sammanträden när rådet behandlar frågor som rör mål och uppgifter för ECBS.

3. ECB skall till Europaparlamentet, rådet och kommissionen samt till Europeiska rådet överlämna en årsrapport om verksamheten inom ECBS och om den monetära politiken under det föregående och det innevarande året. ECB:s ordförande skall lägga fram denna rapport för rådet och Europaparlamentet som kan hålla en allmän debatt på grundval av rapporten.

ECB:s ordförande och övriga direktionsledamöter kan på begäran av Europaparlamentet eller på eget initiativ höras av Europaparlamentets behöriga kommittéer.

Artikel 114

– – –

2. När den tredje etappen börjar skall en ekonomisk och finansiell kommitté upprättas. Den monetära kommitté som föreskrivs i punkt 1 skall upplösas.

Ekonomiska och finansiella kommittén skall ha till uppgift att

– på begäran av rådet eller kommissionen eller på eget initiativ avge yttranden till dessa institutioner,

– följa den ekonomiska och finansiella situationen i medlemsstaterna och inom gemenskapen och regelbundet rapportera om detta till rådet och kommissionen, särskilt i fråga om finansiella relationer med tredje land och internationella institutioner,

– utan att det påverkar tillämpningen av artikel 207 medverka vid förberedelsen av rådets arbete enligt artiklarna 59, 60, 99.2, 99.3, 99.4, 99.5, 100, 102, 103, 104, 105.6, 106.2, 107.5, 107.6, 111, 119, 120.2, 120.3, 122.2, 123.4 och 123.5 och utföra andra rådgivande och förberedande uppgifter på uppdrag av rådet,

– minst en gång om året granska situationen i fråga om kapitalrörelser och friheten att utföra betalningar mot bakgrund av tillämpningen av detta fördrag och av rådets åtgärder; granskningen skall omfatta alla åtgärder som avser kapitalrörelser och betalningar; kommittén skall rapportera till kommissionen och rådet om resultatet av denna granskning.

Varje medlemsstat, kommissionen och ECB skall var för sig utse högst två medlemmar av kommittén.

3. Rådet skall med kvalificerad majoritet, på förslag av kommissionen och efter att ha hört ECB och den kommitté som avses i denna artikel fastställa närmare bestämmelser om sammansättningen av Ekonomiska och finansiella kommittén. Rådets ordförande skall underrätta Europaparlamentet om sådana beslut.

4. Utöver de uppgifter som anges i punkt 2 skall kommittén, om och så länge som det finns medlemsstater som omfattas av undantag enligt artiklarna 122 och 123, följa den monetära och finansiella situationen och det allmänna betalningssystemet i dessa medlemsstater och regelbundet rapportera om detta till rådet och kommissionen.

– – –

KAPITEL 4
ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

– – –

Artikel 123

– – –

3. Om och så länge som det finns medlemsstater med undantag och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 107.3 i detta fördrag, skall det allmänna råd för ECB som avses i artikel 45 i ECBS-stadgan upprättas som ECB:s tredje beslutande organ.

4. Den dag då den tredje etappen börjar skall rådet genom enhälligt beslut av medlemsstaterna utan undantag, på förslag av kommissionen och efter att ha hört ECB, fastställa de omräkningskurser till vilka deras valutor oåterkalleligen skall låsas och den oåterkalleligen låsta kurs till vilken ecun skall ersätta dessa valutor; ecun skall därmed bli en självständig valuta. Denna åtgärd skall inte i sig ändra ecuns externa värde. Rådet skall genom beslut med kvalificerad majoritet av nämnda medlemsstater, på förslag av kommissionen och efter att ha hört ECB, vidta de övriga åtgärder som behövs för att snabbt införa ecun som dessa medlemsstaters gemensamma valuta. Artikel 122.5 andra meningen skall tillämpas.

5. Om beslut fattas enligt förfarandet i artikel 122.2 om att upphäva ett undantag skall rådet genom enhälligt beslut av medlemsstaterna utan undantag och den berörda medlemsstaten på förslag av kommissionen och efter att ha hört ECB, fastställa den kurs till vilken ecun skall ersätta den berörda medlemsstatens valuta samt vidta de övriga åtgärder som behövs för att införa ecun som enda valuta i den berörda medlemsstaten.

Artikel 124

1. Fram till början av den tredje etappen skall varje medlemsstat behandla sin valutapolitik som en fråga av gemensamt intresse. Därvid skall medlemsstaterna ta hänsyn till erfarenheterna från samarbetet inom ramen för Europeiska

monetära systemet (EMS) och från utvecklingen av ecun samt beakta gällande befogenheter på detta område.

2. Från och med början av den tredje etappen och så länge som någon medlemsstat omfattas av undantag skall punkt 1 tillämpas på den medlemsstatens valutapolitik.

STADGA FÖR EUROPEISKA CENTRALBANKSSYSTEMET OCH EUROPEISKA CENTRALBANKEN*

KAPITEL I
BILDANDE AV ECBS

Artikel 1 *Europeiska centralbankssystemet*

1.1 Europeiska centralbankssystemet (ECBS) och Europeiska centralbanken (ECB) skall upprättas enligt artikel 8 i detta fördrag; de skall fullgöra sina uppgifter och utöva sin verksamhet i enlighet med bestämmelserna i detta fördrag och denna stadga.

1.2 Enligt artikel 107.1 i detta fördrag skall ECBS bestå av ECB och medlemsstaternas centralbanker (”nationella centralbanker”). Institut monétaire luxembourgeois skall vara Luxemburgs centralbank.

KAPITEL II
MÅL OCH UPPGIFTER FÖR ECBS

Artikel 2 *Mål*

Enligt artikel 105.1 i detta fördrag skall huvudmålet för ECBS vara att upprätthålla prisstabilitet. Utan att åsidosätta detta mål skall ECBS stödja den allmänna ekonomiska politiken inom gemenskapen i syfte att bidra till att förverkliga gemenskapens mål enligt artikel 2 i fördraget. ECBS skall handla i överensstämmelse med principen om en öppen marknadsekonomi med fri konkurrens som främjar en effektiv resursfördelning, och iaktta de principer som anges i artikel 4 i fördraget.

---

* Protokoll som fogas till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (EGT C 191, 29.7.1992, s. 68), i dess lydelse enligt Amsterdamfördraget (EGT C 340, 10.11.1997, s. 1), Nicefördraget (EGT C 80, 10.3.2001, s. 1), rådets beslut 2003/223/EG (EUT L 83, 1.4.2003, s. 66) samt Akt om villkoren för Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och om anpassning av fördragen (EUT L 236, 23.9.2003, s. 33) – konsoliderad inofficiell version.

Artikel 3 *Uppgifter*

3.1 Enligt artikel 105.2 i detta fördrag skall de grundläggande uppgifterna för ECBS vara att

– utforma och genomföra gemenskapens monetära politik,

– genomföra valutatransaktioner enligt bestämmelserna i artikel 111 i detta fördrag,

– inneha och förvalta medlemsstaternas officiella valutareserver,

– främja väl fungerande betalningssystem.

3.2 Enligt artikel 105.3 i detta fördrag skall artikel 3.1 tredje strecksatsen inte beröra medlemsstaternas regeringars innehav och förvaltning av rörelsemedel i utländsk valuta.

3.3 Enligt artikel 105.5 i detta fördrag skall ECBS medverka till att de behöriga myndigheterna smidigt kan genomföra sin politik när det gäller tillsyn över kreditinstitut och det finansiella systemets stabilitet.

Artikel 4 *Rådgivande funktioner*

Enligt artikel 105.4 i detta fördrag

a) skall ECB höras

– om varje förslag till gemenskapsrättsakt inom ECB:s behörighetsområde,

– av nationella myndigheter om varje förslag till rättsregler inom ECB:s behörighetsområde, dock inom de ramar och på de villkor som fastställs av rådet enligt förfarandet i artikel 42;

b) får ECB i frågor inom sitt behörighetsområde avge yttranden till berörda institutioner eller organ inom gemenskapen eller till nationella myndigheter.

Artikel 5 *Insamling av statistiska uppgifter*

5.1 För att utföra ECBS uppgifter skall ECB med de nationella centralbankernas stöd samla in de statistiska uppgifter som behövs, antingen från de behöriga nationella myndigheterna eller direkt från de ekonomiska aktörerna. För detta ändamål skall ECB samarbeta med gemenskapsinstitutioner och gemenskapsorgan, med behöriga myndigheter i medlemsstaterna eller i tredje land samt med internationella organisationer.

5.2 De nationella centralbankerna skall så långt som möjligt utföra de uppgifter som anges i artikel 5.1.

5.3 ECB skall vid behov bidra till harmoniseringen av de regler och den praxis som gäller för insamling, sammanställning och distribution av statistik inom dess behörighetsområde.

5.4 Rådet skall enligt förfarandet i artikel 42 fastställa kretsen av uppgiftsskyldiga fysiska och juridiska personer, sekretessföreskrifter samt lämpliga bestämmelser om genomförande och påföljder.

Artikel 6 *Internationellt samarbete*

6.1 I fråga om sådant internationellt samarbete som angår de uppgifter som har anförtrotts ECBS, skall ECB bestämma hur ECBS skall företrädas.

6.2 ECB och, med dess godkännande, de nationella centralbankerna får delta i internationella monetära institutioner.

6.3 Artiklarna 6.1 och 6.2 skall inte påverka tillämpningen av artikel 111.4 i detta fördrag.

KAPITEL III
ECBS ORGANISATION

Artikel 7 *Oavhängighet*

Enligt artikel 108 i detta fördrag skall varken ECB eller någon nationell centralbank eller någon medlem av deras beslutande organ, då de utövar de befogenheter och fullgör de uppgifter och skyldigheter som har tilldelats dem genom detta fördrag och denna stadga, begära eller ta emot instruktioner från gemenskapsinstitutioner eller gemenskapsorgan, från medlemsstaternas regeringar eller från något annat organ. Gemenskapsinstitutionerna, gemenskapsorganen och medlemsstaternas regeringar förbinder sig att respektera denna princip och att inte söka påverka medlemmarna av ECB:s eller de nationella centralbankernas beslutande organ när dessa fullgör sina uppgifter.

Artikel 8 *Allmän princip*

ECBS skall ledas av ECB:s beslutande organ.

Artikel 9 *Europeiska centralbanken*

9.1 ECB, som enligt artikel 107.2 i detta fördrag skall vara en juridisk person, skall i varje medlemsstat ha den mest

vittgående rättskapacitet som tillerkänns juridiska personer enligt den nationella lagstiftningen; ECB skall särskilt kunna förvärva och avyttra fast och lös egendom samt föra talan inför domstolar och andra myndigheter.

9.2 ECB skall säkerställa att de uppgifter som har tilldelats ECBS enligt artikel 105.2, 105.3 och 105.5 i detta fördrag utförs antingen inom ramen för ECB:s egen verksamhet enligt denna stadga eller genom de nationella centralbankerna enligt artiklarna 12.1 och 14.

9.3 Enligt artikel 107.3 i detta fördrag skall ECB:s beslutande organ vara ECB-rådet och direktionen.

Artikel 10 *ECB-rådet*

10.1 Enligt artikel 112.1 i detta fördrag skall ECB-rådet bestå av ECB:s direktionsledamöter samt cheferna för de nationella centralbankerna.

10.2[1] Varje medlem av ECB-rådet skall ha en röst. Från och med den dag då antalet medlemmar i ECB-rådet överstiger 21, skall varje direktionsledamot ha en röst och antalet centralbankschefer med rösträtt uppgå till 15. Dessa senare rösträtter skall tilldelas och alternera enligt följande:

– Från och med den dag då antalet centralbankschefer överstiger 15 och fram till den dag då antalet uppgår till 22 skall centralbankscheferna delas in i två grupper baserat på centralbanksmedlemsstatens andel i den sammanlagda brutto-nationalprodukten till marknadspris i medlemsstater utan undantag och i den totala aggregerade balansräkningen för de monetära finansinstituten i medlemsstater som har antagit euron. Andelen i den sammanlagda bruttonationalprodukten till marknadspris och i den totala aggregerade balansräkningen skall tilldelas en vikt av 5/6 respektive 1/6. Den första gruppen skall bestå av fem centralbankschefer och den andra gruppen av de återstående centralbankscheferna. Rösträttsfrekvensen för centralbankscheferna i den första gruppen skall inte vara lägre än rösträttsfrekvensen för dem i den andra gruppen. Med förbehåll för vad som sägs i föregående mening skall den första gruppen tilldelas fyra rösträtter och den andra gruppen elva rösträtter.

[1] I dess lydelse enligt rådets beslut 2003/223/EG.

– Från och med den dag då antalet centralbankschefer uppgår till 22 skall centralbankscheferna delas in i tre grupper enligt en rangordning utifrån kriterierna ovan. Den första gruppen skall bestå av fem centralbankschefer och tilldelas fyra rösträtter. Den andra gruppen skall bestå av hälften av det totala antalet centralbankschefer, rundat till närmaste högre heltal, och tilldelas åtta rösträtter. Den tredje gruppen skall bestå av de återstående centralbankscheferna och tilldelas tre rösträtter.

– Inom varje grupp skall centralbankscheferna ha rösträtt för lika långa tidsperioder.

– För beräkningen av andelarna i den sammanlagda bruttonationalprodukten till marknadspris skall artikel 29.2 i stadgan tillämpas. Den totala aggregerade balansräkningen för de monetära finansinstituten skall beräknas i enlighet med det statistiska regelverk som gäller inom Europeiska gemenskapen vid tidpunkten för beräkningen.

– Så snart den sammanlagda bruttonationalprodukten till marknadspris ändras i enlighet med artikel 29.3, eller närhelst antalet nationella centralbankschefer ökar, skall storleken och sammansättningen på grupperna justeras i enlighet med ovan angivna principer.

– ECB-rådet skall genom beslut med två tredjedelars majoritet av samtliga röstberättigade och icke röstberättigade medlemmar vidta nödvändiga åtgärder för att genomföra ovan angivna principer och kan besluta att senarelägga införandet av rotationssystemet till dess antalet centralbankschefer överstiger 18.

Personlig närvaro krävs för att rösträtt skall kunna utövas. Med avvikelse från denna regel kan det i den arbetsordning som avses i artikel 12.3 fastställas att medlemmar av ECB-rådet får rösta vid telefonkonferenser. I arbetsordningen skall också föreskrivas att en medlem av ECB-rådet som är förhindrad att delta i ECB-rådets möten under en längre period får utse en ersättare som medlem av ECB-rådet.

Bestämmelserna ovan påverkar inte den rösträtt som samtliga medlemmar av ECB-rådet, både röstberättigade och icke röstberättigade medlemmar, har enligt artiklarna 10.3, 10.6 och 41.2.

Om inte annat sägs i denna stadga skall ECB-rådet besluta med enkel majoritet av de röstberättigade medlemmarna. Vid lika röstetal skall ordföranden ha utslagsröst.

ECB-rådet är beslutfört om minst två tredjedelar av de röstberättigade medlemmarna är närvarande. Om ECB-rådet inte är beslutfört får ordföranden kalla till ett extra sammanträde, där beslut kan fattas utan hänsyn till närvaroregeln.

10.3 Vid beslut som fattas enligt artiklarna 28–30, 32, 33, och 51 skall rösterna i ECB-rådet vägas enligt de nationella centralbankernas andelar i ECB:s tecknade kapital. Direktionsledamöternas röstvikt skall vara noll. Ett beslut som kräver kvalificerad majoritet skall antas om det stöds av röster som representerar minst två tredjedelar av ECB:s tecknade kapital och minst hälften av andelsägarna. Om en centralbankschef inte kan närvara, får han utse en ersättare för att avge hans vägda röst.

10.4 Sammanträdena skall vara hemliga. ECB-rådet kan besluta om att offentliggöra resultaten av sina överläggningar.

10.5 ECB-rådet skall sammanträda minst tio gånger om året.

10.6[1] Artikel 10.2 får ändras av rådet på stats- eller regeringschefsnivå genom enhälligt beslut, antingen på rekommendation från ECB och efter att ha hört Europaparlamentet och kommissionen, eller på rekommendation från kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och ECB. Rådet skall rekommendera medlemsstaterna att anta dessa ändringar. Ändringarna skall träda i kraft efter det att samtliga medlemsstater har ratificerat dem i enlighet med sina respektive konstitutionella bestämmelser.

En rekommendation från ECB enligt denna punkt kräver ett enhälligt beslut av ECB-rådet.

Artikel 11 *Direktionen*

11.1 Enligt artikel 112.2 a i detta fördrag skall direktionen bestå av ordföranden, vice ordföranden och fyra andra ledamöter.

Ledamöterna skall utföra sina uppgifter på heltid. De får inte utöva någon annan avlönad eller oavlönad yrkesverksamhet, om inte ECB-rådet undantagsvis ger tillstånd till det.

11.2 Enligt artikel 112.2 b i detta fördrag skall ordföranden, vice ordföranden och de övriga direktionsledamöterna på

[1] Införd genom artikel 5 i Nicefördraget.

rekommendation av rådet, som skall ha hört Europaparlamentet och ECB-rådet, utses genom överenskommelse mellan medlemsstaternas regeringar på stats- eller regeringschefsnivå bland personer vars auktoritet och yrkeserfarenhet inom den finansiella sektorn är allmänt erkända.

Deras mandattid är åtta år; mandatet kan inte förnyas.

Endast medborgare i medlemsstaterna får vara direktionsledamöter.

11.3 Anställningsvillkoren för direktionsledamöterna, särskilt deras löner, pensioner och andra sociala trygghetsförmåner, skall bestämmas i avtal med ECB och fastställas av ECB-rådet på förslag av en kommitté som skall bestå av tre medlemmar utsedda av ECB-rådet och tre medlemmar utsedda av rådet. Direktionsledamöterna skall inte ha rösträtt i de frågor som avses i denna punkt.

11.4 Om en direktionsledamot inte längre uppfyller de krav som ställs för att han skall kunna utföra sina uppgifter eller om han gjort sig skyldig till allvarlig försummelse, får domstolen på begäran av ECB-rådet eller direktionen avsätta honom.

11.5 Varje direktionsledamot som är personligen närvarande skall ha rösträtt och för detta ändamål förfoga över en röst. Om inte något annat har bestämts, skall direktionen besluta med enkel majoritet av de avgivna rösterna. Vid lika röstetal skall ordföranden ha utslagsröst. Närmare bestämmelser om omröstningen skall fastställas i den arbetsordning som avses i artikel 12.3.

11.6 Direktionen skall ansvara för ECB:s löpande verksamhet.

11.7 Vid en vakans i direktionen skall en ny ledamot utses enligt artikel 11.2.

Artikel 12 *De beslutande organens ansvarsområden*

12.1 ECB-rådet skall anta de riktlinjer och fatta de beslut som behövs för att säkerställa att de uppgifter utförs som har anförtrotts ECBS enligt detta fördrag och denna stadga. ECB-rådet skall utforma gemenskapens monetära politik, efter omständigheterna inklusive beslut om mellanliggande monetära mål, nyckelräntesatser och tillförseln av reserver inom ECBS, samt anta de riktlinjer som behövs för att genomföra besluten.

Direktionen skall genomföra den monetära politiken enligt ECB-rådets riktlinjer och beslut. Därvid skall direktionen ge de nationella centralbankerna de anvisningar som behövs. Dessutom kan vissa befogenheter genom beslut av ECB-rådet delegeras till direktionen.

I den utsträckning som det anses möjligt och ändamålsenligt och utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i denna artikel, skall ECB anlita de nationella centralbankerna för att genomföra transaktioner som ingår i uppgifterna för ECBS.

12.2 Direktionen skall ansvara för förberedelserna av ECB-rådets sammanträden.

12.3 ECB-rådet skall anta en arbetsordning som fastställer den interna organisationen för ECB och dess beslutande organ.

12.4 ECB-rådet skall utöva de rådgivande funktioner som avses i artikel 4.

12.5 ECB-rådet skall fatta de beslut som avses i artikel 6.

Artikel 13 *Ordföranden*

13.1 Ordföranden eller i hans frånvaro vice ordföranden skall leda sammanträdena i ECB-rådet och direktionen.

13.2 Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 39 skall ordföranden eller den person som han utser företräda ECB utåt.

Artikel 14 *De nationella centralbankerna*

14.1 Enligt artikel 109 i detta fördrag skall varje medlemsstat senast då ECB upprättas säkerställa att dess nationella lagstiftning, inbegripet stadgan för dess nationella centralbank, är förenlig med detta fördrag och denna stadga.

14.2 I stadgarna för de nationella centralbankerna skall särskilt föreskrivas att ämbetstiden för chefen för en nationell centralbank skall vara minst fem år.

En centralbankschef får avsättas endast om han inte längre uppfyller de krav som ställs för att han skall kunna utföra sina uppgifter eller om han gjort sig skyldig till allvarlig försummelse. Ett beslut om avsättning får överklagas vid domstolen av den berörda centralbankschefen eller ECB-rådet på den grunden att detta fördrag eller någon rättsregel om dess tillämpning har överträtts. En sådan talan skall väckas inom två månader från det att beslutet offentliggjordes eller delgavs

den som vill väcka talan eller, i annat fall, från den dag då den senare fick kännedom om beslutet.

14.3 De nationella centralbankerna är en integrerad del av ECBS och skall handla i överensstämmelse med ECB:s riktlinjer och instruktioner. ECB-rådet skall vidta de åtgärder som behövs för att säkerställa att ECB:s riktlinjer och instruktioner följs och skall kräva att all nödvändig information ställs till ECB-rådets förfogande.

14.4 De nationella centralbankerna kan utföra andra uppgifter än de som anges i denna stadga, såvida inte ECB-rådet med en majoritet av två tredjedelar av de avgivna rösterna finner att dessa uppgifter strider mot ECB:s mål och funktioner. Sådana uppgifter skall utföras på de nationella centralbankernas eget ansvar och egen risk och skall inte betraktas som en del av ECBS funktioner.

Artikel 15 *Rapporteringsskyldighet*

15.1 ECB skall minst varje kvartal upprätta och offentliggöra rapporter om ECBS verksamhet.

15.2 En konsoliderad rapport över ECBS finansiella ställning skall offentliggöras varje vecka.

15.3 Enligt artikel 113.3 i detta fördrag skall ECB till Europaparlamentet, rådet och kommissionen samt till Europeiska rådet överlämna en årsrapport om verksamheten inom ECBS och om den monetära politiken under det föregående och det innevarande året.

15.4 De rapporter som avses i denna artikel skall kostnadsfritt ställas till förfogande för intresserade.

Artikel 16 *Sedlar*

Enligt artikel 106.1 i detta fördrag skall ECB-rådet ha ensamrätt att tillåta sedelutgivning inom gemenskapen. ECB och de nationella centralbankerna får ge ut sedlar. Endast sedlar som ges ut av ECB och de nationella centralbankerna skall vara lagliga betalningsmedel inom gemenskapen.

ECBS skall såvitt möjligt ta hänsyn till gällande praxis när det gäller utgivning och utformning av sedlar.

KAPITEL IV

ECBS MONETÄRA UPPGIFTER OCH TRANSAKTIONER

Artikel 17 *Konton i ECBS och de nationella centralbankerna*

För att genomföra sina transaktioner får ECB och de nationella centralbankerna öppna konton för kreditinstitut, offentliga organ och andra marknadsaktörer och som säkerhet ta emot tillgångar, inklusive kontobaserade värdepapper.

Artikel 18 *Marknads- och kredittransaktioner*

18.1 För att förverkliga målen för ECBS och utföra dess uppgifter får ECB och de nationella centralbankerna

– verka för de finansiella marknaderna genom att köpa och sälja fordringar och lätt omsättningsbara värdepapper med leverans (omgående eller på termin) eller enligt återköpsavtal och genom att ge och ta upp lån i sådana fordringar och värdepapper, såväl i gemenskapsvalutor som i tredje lands valutor, samt genom transaktioner med ädelmetaller,

– utföra lånetransaktioner med kreditinstitut och andra marknadsaktörer, varvid lån skall lämnas mot tillfredsställande säkerheter.

18.2 ECB skall fastställa allmänna principer för marknads- och kredittransaktioner som utförs av ECB själv eller av de nationella centralbankerna samt för hur de villkor skall tillkännages enligt vilka de är beredda att ingå i sådana transaktioner.

Artikel 19 *Minimireserver*

19.1 Om inte annat följer av artikel 2 kan ECB, för att uppfylla målen för den monetära politiken, kräva att kreditinstitut som är etablerade i medlemsstaterna skall hålla minimireserver på konton hos ECB och de nationella centralbankerna. ECB-rådet får fastställa regler för att beräkna och fastställa de minimireserver som krävs. Om kraven åsidosätts, skall ECB ha rätt att ta ut straffränta och att förelägga andra sanktioner med jämförlig verkan.

19.2 För tillämpningen av denna artikel skall rådet enligt förfarandet i artikel 42 fastställa basen för minimireserverna och den högsta tillåtna kvoten mellan dessa reserver och basen för dem samt lämpliga sanktioner vid ett åsidosättande.

Artikel 20 *Andra instrument för monetär styrning*

ECB-rådet får med en majoritet av två tredjedelar av de avgivna rösterna besluta om tillämpning av sådana andra operativa metoder för monetär styrning som ECB-rådet med beaktande av artikel 2 anser ändamålsenliga.

Rådet skall enligt förfarandet i artikel 42 fastställa tillämpningsområdet för sådana metoder, om de innebär förpliktelser för tredje man.

Artikel 21 *Transaktioner med offentliga organisationer*

21.1 Enligt artikel 101 i detta fördrag är det förbjudet för ECB och de nationella centralbankerna att ge gemenskapsinstitutioner eller gemenskapsorgan, centrala, regionala, lokala eller andra myndigheter, andra offentligrättsliga organ eller offentliga företag i medlemsstaterna rätt att övertrassera sina konton eller att ge dem andra former av krediter; detsamma gäller ECB:s och de nationella centralbankernas förvärv av skuldförbindelser direkt från dem.

21.2 ECB och de nationella centralbankerna får fungera som fiskala ombud för de enheter som avses i artikel 21.1.

21.3 Bestämmelserna i denna artikel skall inte gälla offentligt ägda kreditinstitut; dessa skall behandlas av de nationella centralbankerna och ECB på samma sätt som privata kreditinstitut vad gäller tillförseln av centralbanksreserver.

Artikel 22 *Clearing- och betalningssystem*

ECB och de nationella centralbankerna får ställa anordningar till förfogande och ECB får utfärda förordningar för att säkerställa effektiva och sunda clearing- och betalningssystem inom gemenskapen och i förbindelser med tredje land.

Artikel 23 *Externa transaktioner*

ECB och de nationella centralbankerna får

– upprätta förbindelser med centralbanker och finansinstitut i andra länder och vid behov med internationella organisationer,

– köpa och sälja, för omgående leverans eller på termin, alla slags valutatillgångar och ädelmetaller; begreppet ”valutatillgång” skall omfatta värdepapper och alla andra

tillgångar oberoende av form, som är utställda i något lands valuta eller i
beräkningsenheter,

– inneha och förvalta de tillgångar som avses i denna artikel,

– utföra alla slags banktransaktioner med tredje land och internationella organisationer, inklusive upplåning och utlåning.

Artikel 24 *Andra transaktioner*

Utöver de transaktioner som följer av deras uppgifter får ECB och de nationella centralbankerna utföra transaktioner för egna administrativa ändamål eller för sin personal.

KAPITEL V
TILLSYN

Artikel 25 Tillsyn

25.1 ECB kan ge råd till och konsulteras av rådet, kommissionen och medlemsstaternas behöriga myndigheter om räckvidden och genomförandet av sådan gemenskapslagstiftning som avser tillsynen över kreditinstitut och det finansiella systemets stabilitet.

25.2 I enlighet med beslut av rådet enligt artikel 105.6 i detta fördrag får ECB utföra särskilda uppgifter i samband med tillsynen över kreditinstitut och andra finansinstitut med undantag av försäkringsföretag.

KAPITEL VI
FINANSIELLA BESTÄMMELSER FÖR ECBS

Artikel 26 *Räkenskaper*

26.1 ECB:s och de nationella centralbankernas räkenskapsår skall börja den 1 januari och sluta den 31 december.

26.2 ECB:s årsbokslut skall upprättas av direktionen i enlighet med de principer som fastställs av ECB-rådet. Bokslutet skall godkännas av ECB-rådet och därefter offentliggöras.

26.3 För analytiska och operativa ändamål skall direktionen upprätta en konsoliderad balansräkning för ECBS, som skall omfatta sådana tillgångar och skulder hos de nationella centralbankerna som hänför sig till ECBS.

26.4 För tillämpningen av denna artikel skall ECB-rådet fastställa de regler som behövs för att standardisera bokföring och rapportering av de nationella centralbankernas transaktioner.

Artikel 27 *Revision*

27.1 ECB:s och de nationella centralbankernas räkenskaper skall granskas av oavhängiga externa revisorer som ECB-rådet har rekommenderat och rådet godkänt. Revisorerna skall ha befogenhet att granska alla räkenskapshandlingar och konton hos ECB och de nationella centralbankerna samt att få alla uppgifter om deras transaktioner.

27.2 Artikel 248 i detta fördrag skall endast tillämpas vid granskning av effektiviteten i ECB:s förvaltning.

Artikel 28 *ECB:s kapital*

28.1 När ECB inleder sin verksamhet skall dess kapital vara 5 miljarder ecu. Kapitalet kan ökas genom beslut av ECB-rådet med kvalificerad majoritet enligt artikel 10.3, inom de gränser och på de villkor som fastställs av rådet enligt förfarandet i artikel 42.

28.2 De nationella centralbankerna skall vara de enda tecknarna och innehavarna av kapital i ECB. Teckningen av kapital skall ske enligt den fördelningsnyckel som fastställs enligt artikel 29.

28.3 ECB-rådet skall med kvalificerad majoritet enligt artikel 10.3 bestämma i vilken omfattning och form som kapitalet skall betalas in.

28.4 Om inte annat följer av artikel 28.5 får centralbankernas andelar i ECB:s tecknade kapital inte överlåtas, pantsättas eller utmätas.

28.5 Om den fördelningsnyckel som avses i artikel 29 ändras, skall de nationella centralbankerna överlåta kapitalandelar till varandra i den omfattning som behövs för att säkerställa att fördelningen av kapitalandelar motsvarar den ändrade nyckeln. ECB-rådet skall fastställa villkoren för sådana överlåtelser.

Artikel 29 *Fördelningsnyckel för teckningen av kapital*

29.1 När ECBS och ECB har upprättats enligt förfarandet i artikel 123.1 i detta fördrag skall fördelningsnyckeln för teckning av ECB:s kapital fastställas. Varje nationell centralbank skall tilldelas en vikt i denna nyckel som motsvarar summan av

– 50 % av den berörda medlemsstatens andel av gemenskapens befolkning näst sista året före upprättandet av ECBS,

– 50 % av den berörda medlemsstatens andel av gemenskapens bruttonationalprodukt till marknadspris under de senaste fem åren före näst sista året före upprättandet av ECBS.

Procentsatserna skall avrundas uppåt till närmaste multipel av 0,05 procentenheter.

29.2 Det statistiska underlag som skall användas för tillämpningen av denna artikel skall ställas till förfogande av kommissionen enligt de regler som rådet antar enligt förfarandet i artikel 42.

29.3 De vikter som tilldelas de nationella centralbankerna skall ändras vart femte år efter upprättandet av ECBS; därvid skall bestämmelserna i artikel 29.1 tillämpas. Den ändrade fördelningsnyckeln skall tillämpas från och med den första dagen i det närmast följande året.

29.4 ECB-rådet skall vidta alla övriga åtgärder som behövs för tillämpningen av denna artikel.

Artikel 30 *Överföring av reservtillgångar till ECB*

30.1 Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 28 skall de nationella centralbankerna upp till ett belopp som motsvarar 50 miljarder ecu förse ECB med reservtillgångar, som dock inte får bestå av medlemsstaternas valutor, ecu, IMF-reservpositioner eller SDR. ECB-rådet skall besluta om vilken andel som skall betalas in till ECB i samband med dess upprättande och vilka belopp som skall betalas in vid senare tidpunkter. ECB skall ha obegränsad rätt att inneha och förvalta de reservtillgångar som överförs till ECB och att använda dem för de ändamål som anges i denna stadga.

30.2 Bidraget från varje nationell centralbank skall fastställas i förhållande till bankens andel i ECB:s tecknade kapital.

30.3 ECB skall kreditera varje nationell centralbank med en fordran som motsvarar dess bidrag. ECB-rådet skall fastställa denomineringen och avkastningen för sådana fordringar.

30.4 ECB kan kräva inbetalning av valutareserver enligt artikel 30.2 utöver det i artikel 30.1 fastställa beloppet, inom de gränser och på de villkor som fastställs av rådet enligt förfarandet i artikel 42.

30.5 ECB får inneha och förvalta IMF-reservpositioner och SDR samt bestämma att sådana tillgångar skall läggas samman.

30.6 ECB-rådet skall vidta alla övriga åtgärder som behövs för tillämpningen av denna artikel.

Artikel 31 *De nationella centralbankernas innehav av reservtillgångar*

31.1 De nationella centralbankerna skall ha rätt att utföra transaktioner för att uppfylla sina förpliktelser mot internationella organisationer i enlighet med artikel 23.

31.2 Alla övriga transaktioner i sådana valutareserver som kvarstår i de nationella centralbankerna efter de överföringar som avses i artikel 30 samt medlemsstaternas transaktioner med rörelsemedel i utländsk valuta skall över en bestämd gräns, som skall fastställas i enlighet med artikel 31.3, godkännas av ECB för att säkerställa överensstämmelse med gemenskapens penning- och valutapolitik.

31.3 ECB-rådet skall utfärda riktlinjer för att underlätta sådana transaktioner.

Artikel 32 *Fördelning av de nationella centralbankernas monetära inkomster*

32.1 Inkomsterna för de nationella centralbankerna då de fullgör monetära uppgifter för ECBS (härefter kallade ”monetära inkomster”) skall fördelas vid utgången av varje räkenskapsår i enlighet med bestämmelserna i denna artikel.

32.2 Om inte annat följer av artikel 32.3 skall summan av de monetära inkomsterna för varje nationell centralbank vara lika med centralbankens årliga inkomster av de tillgångar som den innehar som motvärden till sedlar i omlopp och till inlåning från kreditinstitut. Dessa tillgångar skall reserveras av

de nationella centralbankerna i enlighet med riktlinjer som ECB-rådet skall fastställa.

32.3 Om ECB-rådet efter den tredje etappens början finner att det på grund av de nationella centralbankernas balansräkningsstrukturer inte är möjligt att tillämpa artikel 32.2, kan ECB-rådet med kvalificerad majoritet och med avvikelse från artikel 32.2 besluta om att de monetära inkomsterna skall beräknas enligt någon annan metod under en tid av högst 5 år.

32.4 Varje nationell centralbanks monetära inkomster skall minskas med ett belopp som motsvarar centralbankens räntebetalningar till följd av förpliktelser på grund av inlåning från kreditinstituten enligt artikel 19.

ECB-rådet kan besluta att de nationella centralbankerna skall ersättas för kostnader i samband med sedelutgivning eller i undantagsfall för särskilda förluster till följd av monetära transaktioner som företagits för ECBS. Ersättning skall lämnas i den form som ECB-rådet finner lämplig; sådana belopp får avräknas från de nationella centralbankernas monetära inkomster.

32.5 Summan av de nationella centralbankernas monetära inkomster skall fördelas på de nationella centralbankerna i förhållande till deras inbetalda andelar av ECB:s kapital, om inte annat följer av beslut som ECB-rådet fattar enligt artikel 33.2.

32.6 Avräkning och betalning av saldona från fördelningen av de monetära inkomsterna skall utföras av ECB enligt ECB-rådets riktlinjer.

32.7 ECB-rådet skall vidta alla övriga åtgärder som behövs för tillämpningen av denna artikel.

Artikel 33 *Fördelning av ECB:s resultat*

33.1 ECB:s nettovinst skall fördelas på följande sätt:

a) Ett belopp som ECB-rådet bestämmer och som inte får överstiga 20 % av nettovinsten skall avsättas till den allmänna reservfonden inom en gräns som motsvarar 100 % av kapitalet.

b) Återstoden skall fördelas mellan ECB:s andelsägare i förhållande till deras inbetalda andelar.

33.2 Vid förlust för ECB kan underskottet avräknas mot ECB:s allmänna reservfond och – om det behövs och efter beslut av ECB-rådet – mot de monetära inkomsterna för det ifrågavarande räkenskapsåret i förhållande till och upp till de

belopp som fördelas på de nationella centralbankerna enligt artikel 32.5.

KAPITEL VII
ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 34 *Rättsakter*

34.1 I enlighet med artikel 110 i detta fördrag skall ECB

– utfärda förordningar i den utsträckning som behövs för att genomföra de uppgifter som anges i artikel 3.1 första strecksatsen, artiklarna 19.1, 22 eller 25.2 samt i de fall som skall anges i de rättsakter från rådet som avses i artikel 42,

– fatta de beslut som behövs för att fullgöra de uppgifter som har anförtrotts ECBS genom detta fördrag och denna stadga,

– avge rekommendationer och yttranden.

34.2 En förordning skall ha allmän giltighet. Den skall till alla delar vara bindande och direkt tillämplig i varje medlemsstat.

Rekommendationer och yttranden skall inte vara bindande.

Ett beslut skall till alla delar vara bindande för dem som det är riktat till. Artiklarna 253, 254 och 256 i detta fördrag skall tillämpas på ECB:s förordningar och beslut. ECB kan besluta om att offentliggöra sina beslut, rekommendationer och yttranden.

34.3 Inom de gränser och på de villkor som fastställs av rådet enligt förfarandet i artikel 42 skall ECB ha rätt att förelägga företag böter eller viten om de inte uppfyller sina förpliktelser enligt ECB:s förordningar och beslut.

Artikel 35 *Domstolskontroll m.m.*

35.1 ECB:s åtgärder eller underlåtenhet att handla skall prövas eller tolkas av domstolen i de fall och på de villkor som fastställts i detta fördrag. ECB kan väcka talan i de fall och på de villkor som fastställts i detta fördrag.

35.2 Tvister mellan ECB å ena sidan och dess borgenärer, gäldenärer eller andra personer å den andra skall avgöras av de behöriga nationella domstolarna, utom när domstolen är behörig.

35.3 ECB skall ansvara enligt artikel 288 i detta fördrag. De nationella centralbankerna skall ansvara enligt sin nationella lagstiftning.

35.4 Domstolen skall vara behörig att träffa avgöranden med stöd av en skiljedomsklausul i ett offentligrättsligt eller privaträttsligt avtal som har ingåtts av ECB eller för dess räkning.

35.5 Beslut av ECB om att väcka talan vid domstolen skall fattas av ECB-rådet.

35.6 Domstolen skall vara behörig att avgöra tvister om en nationell centralbanks fullgörande av sina förpliktelser enligt denna stadga. Om ECB anser att en nationell centralbank har underlåtit att fullgöra en förpliktelse enligt denna stadga, skall ECB avge ett motiverat yttrande i ärendet efter att ha gett den berörda nationella centralbanken tillfälle att framföra sina synpunkter. Om den berörda nationella centralbanken inte rättar sig efter yttrandet inom den tid som ECB bestämmer, kan ECB väcka talan vid domstolen.

Artikel 36 *Personal*

36.1 ECB-rådet skall på förslag av direktionen fastställa anställningsvillkoren för ECB:s personal.

36.2 Domstolen skall vara behörig att avgöra alla tvister mellan ECB och dess anställda inom de gränser och på de villkor som följer av anställningsvillkoren.

Artikel 37 *Säte*

Före utgången av år 1992 skall medlemsstaternas regeringar på stats- eller regeringschefsnivå i samförstånd besluta om var ECB skall ha sitt säte.

Artikel 38 *Sekretess*

38.1 Ledamöterna av de beslutande organen och personalen i ECB och de nationella centralbankerna skall även sedan deras uppdrag har upphört vara förpliktade att inte lämna ut upplysningar som omfattas av tystnadsplikt.

38.2 För personer som har tillgång till uppgifter som enligt gemenskapsföreskrifter omfattas av tystnadsplikt skall de föreskrifterna gälla.

Artikel 39 *Firmatecknare*

ECB blir rättsligt bunden gentemot tredje man genom ordföranden eller två direktionsledamöter eller genom underskrift av två medlemmar av ECB:s personal som ordföranden har bemyndigat att teckna ECB:s firma.

Artikel 40[1] *Immunitet och privilegier*

ECB skall, på de villkor som anges i protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier, inom medlemsstaternas territorier åtnjuta den immunitet och de privilegier som krävs för att de skall kunna fullgöra sina uppgifter.

KAPITEL VIII

STADGEÄNDRINGAR OCH TILLÄGGSFÖRESKRIFTER

Artikel 41 *Förenklat ändringsförfarande*

41.1 Enligt artikel 107.5 i detta fördrag kan rådet ändra artiklarna 5.1, 5.2, 5.3, 17, 18, 19.1, 22, 23, 24, 26, 32.2, 32.3, 32.4, 32.6, 33.1 a och 36 i denna stadga, antingen genom beslut med kvalificerad majoritet på rekommendation av ECB och efter att ha hört kommissionen eller genom enhälligt beslut på förslag av kommissionen och efter att ha hört ECB. I båda fallen krävs Europaparlamentets samtycke.

41.2 En rekommendation av ECB enligt denna artikel kräver ett enhälligt beslut av ECB-rådet.

Artikel 42 *Tilläggsföreskrifter*

Enligt artikel 107.6 i detta fördrag skall rådet omedelbart efter beslutet om tidpunkten för början av den tredje etappen, antingen på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och ECB eller på rekommendation av ECB och efter att ha hört Europaparlamentet och kommissionen, med kvalificerad majoritet anta de bestämmelser som avses i artiklarna 4, 5.4, 19.2, 20. 28.1, 29.2, 30.4 och 34.3 i denna stadga.

KAPITEL IX

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH ANDRA BESTÄMMELSER OM ECBS

Artikel 43 *Allmänna bestämmelser*

43.1 Ett undantag enligt artikel 122.1 i detta fördrag skall medföra att den berörda medlemsstaten inte får några

[1] Ändrad genom artikel 6 III 4 i Amsterdamfördraget.

rättigheter eller skyldigheter enligt följande artiklar i denna stadga: 3, 6, 9.2, 12.1, 14.3, 16, 18, 19, 20, 22, 23, 26.2, 27, 30, 31, 32, 33, 34, 50 och 52.

43.2 Centralbankerna i medlemsstater med undantag enligt artikel 122.1 i detta fördrag skall behålla sina befogenheter på den monetära politikens område enligt nationell lagstiftning.

43.3 Enligt artikel 122.4 i detta fördrag skall med ”medlemsstater” avses ”medlemsstater utan undantag” i följande artiklar i denna stadga: 3, 11.2, 19, 34.2 och 50.

43.4 Med ”nationella centralbanker” skall avses ”centralbanker i medlemsstater utan undantag” i följande artiklar i denna stadga: 9.2, 10.1, 10.3, 12.1, 16, 17, 18, 22, 23, 27, 30, 31, 32, 33.2 och 52.

43.5 Med ”andelsägare” skall i artiklarna 10.3 och 33.1 avses ”centralbanker i medlemsstater utan undantag”.

43.6 Med ”ECB:s tecknade kapital” skall i artiklarna 10.3 och 30.2 avses ”ECB:s kapital tecknat av centralbankerna i medlemsstater utan undantag”.

Artikel 44 *Övergångsuppgifter för ECB*

ECB skall överta de av EMI:s uppgifter som till följd av undantag för en eller flera medlemsstater fortfarande måste utföras under den tredje etappen.

ECB skall ge råd under förberedelserna för att upphäva de undantag som avses i artikel 122 i detta fördrag.

Artikel 45 *ECB:s allmänna råd*

45.1 Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 107 i detta fördrag skall det allmänna rådet inrättas som ECB:s tredje beslutande organ.

45.2 Det allmänna rådet skall bestå av ECB:s ordförande och vice ordförande samt cheferna för de nationella centralbankerna. Övriga direktionsledamöter får delta utan rösträtt i det allmänna rådets sammanträden.

45.3 Det allmänna rådets ansvarsområden anges uttömmande i artikel 47 i denna stadga.

Artikel 46 *Det allmänna rådets arbetsordning*

46.1 ECB:s ordförande eller, i hans frånvaro, vice ordförande skall leda sammanträdena i det allmänna rådet.

46.2 Rådets ordförande och en ledamot av kommissionen får delta utan rösträtt i det allmänna rådets sammanträden.

46.3 Ordföranden skall förbereda det allmänna rådets sammanträden.

46.4 Med avvikelse från artikel 12.3 skall det allmänna rådet anta sin egen arbetsordning.

46.5 Det allmänna rådets sekretariat skall tillhandahållas av ECB.

Artikel 47 *Det allmänna rådets ansvarsområden*

47.1 Det allmänna rådet skall

– utföra de uppgifter som avses i artikel 44,

– medverka till att fullgöra de rådgivande funktioner som avses i artiklarna 4 och 25.1.

47.2 Det allmänna rådet skall medverka till

– att samla in statistiska uppgifter enligt artikel 5,

– ECB:s rapporteringsverksamhet enligt artikel 15,

– att införa de regler som enligt artikel 26.4 behövs för tillämpningen av artikel 26,

– att vidta alla övriga åtgärder som enligt artikel 29.4 behövs för tillämpningen av artikel 29,

– att fastställa anställningsvillkoren för ECB:s personal enligt artikel 36.

47.3 Det allmänna rådet skall bidra till de nödvändiga förberedelserna för att enligt bestämmelserna i artikel 123.5 i detta fördrag oåterkalleligen låsa växelkurserna för valutorna i medlemsstater med undantag i förhållande till valutorna eller den gemensamma valutan i medlemsstater utan undantag.

47.4 Det allmänna rådet skall underrättas av ECBS ordförande om ECB-rådets beslut.

Artikel 48 *Övergångsbestämmelser för ECB:s kapital*

Enligt artikel 29.1 skall varje nationell centralbank tilldelas en vikt i fördelningsnyckeln för teckning av ECB:s kapital. Med avvikelse från artikel 28.3 skall centralbankerna i medlemsstater med undantag inte betala in sitt tecknade kapital, såvida inte det allmänna rådet med en majoritet av minst två tredjedelar av ECB:s tecknade kapital och minst hälften av andelsägarna beslutar att en minimiprocentsats skall betalas in som bidrag till ECB:s driftkostnader.

Artikel 49 *Uppskjuten betalning av kapital, reserver och avsättningar i ECB*

49.1 Centralbanken i en medlemsstat vars undantag har upphävts skall betala in sin tecknade andel av ECB:s kapital i samma omfattning som centralbankerna i andra medlemsstater utan undantag och till ECB föra över reservtillgångar enligt artikel 30.1. Det belopp som skall föras över skall beräknas genom multiplikation av värdet av de reservtillgångar uttryckt i ecu efter omräkning till den aktuella växelkursen som redan har förts över till ECB enligt artikel 30.1, med kvoten mellan antalet andelar som har tecknats av den berörda nationella centralbanken och antalet andelar som redan har betalats in av de andra nationella centralbankerna.

49.2 Utöver den betalning som skall göras enligt artikel 49.1 skall den berörda centralbanken bidra till ECB:s reserver, till sådana avsättningar som är likvärdiga med reserver samt till de belopp som återstår att tillföra reserverna och avsättningarna enligt saldot för resultaträkningen per den 31 december året innan undantaget upphävdes. Bidragsbeloppet skall beräknas genom multiplikation av summan av reserverna, enligt definitionen ovan och enligt ECB:s godkända balansräkning, med den faktor som anger förhållandet mellan antalet andelar som har tecknats av den berörda centralbanken och antalet andelar som redan har betalats in av de andra centralbankerna.

49.3[1] När ett eller flera länder blir medlemsstater och deras respektive nationella centralbanker blir en del av ECBS skall ECB:s tecknade kapital och högsta belopp för reservtillgångar som får föras över till ECB automatiskt ökas. Ökningen skall beräknas genom att respektive då gällande belopp multipliceras med kvoten, inom fördelningsnyckeln för det utvidgade kapitalet, mellan de berörda inträdande nationella centralbankernas viktning och viktningen för de nationella centralbanker som redan är medlemmar av ECBS. Varje nationell centralbanks viktning i fördelningsnyckeln skall beräknas analogt med artikel 29.1 och i enlighet med artikel 29.2. De referensperioder som skall användas för statistiska

[1] Införd genom artikel 17 i Akt om villkoren för Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och om anpassning av fördragen.

uppgifter skall vara samma som de som tillämpades vid den senaste femårsjusteringen av viktningarna enligt artikel 29.3.

Artikel 50 *Första valet av direktionsledamöter*

När ECB:s direktion upprättas skall ordföranden, vice ordföranden och de övriga direktionsledamöterna utses genom överenskommelse mellan medlemsstaternas regeringar på stats- eller regeringschefsnivå på rekommendation av rådet och sedan Europaparlamentet och EMI:s råd har hörts. Direktionens ordförande skall utses för åtta år. Med avvikelse från artikel 11.2 skall vice ordföranden utses för fyra år och de övriga direktionsledamöterna för tider mellan fem och åtta år. Mandaten kan inte förnyas. Antalet direktionsledamöter kan vara lägre än vad som sägs i artikel 11.1, men får inte i något fall understiga fyra.

Artikel 51 *Avvikelse från artikel 32*

51.1 Om ECB-rådet efter början av den tredje etappen finner att tillämpningen av artikel 32 medför väsentliga ändringar i de nationella centralbankernas relativa inkomstlägen, skall storleken på de inkomster som skall fördelas enligt artikel 32 minskas med en enhetlig procentsats som inte får överstiga 60 % under första räkenskapsåret efter början av den tredje etappen och som för varje följande räkenskapsår skall sättas ned med minst 12 procentenheter.

51.2 Artikel 51.1 skall inte tillämpas under mer än fem räkenskapsår efter början av den tredje etappen.

Artikel 52 *Växling av sedlar i gemenskapsvalutor*

Efter den oåterkalleliga låsningen av växelkurserna skall ECB-rådet vidta de åtgärder som behövs för att säkerställa att sedlar utställda i valutor med oåterkalleligen låsta växelkurser växlas av de nationella centralbankerna till parivärdet.

Artikel 53 *Övergångsbestämmelsernas tillämplighet*

Artiklarna 43–48 skall tillämpas så länge det finns medlemsstater med undantag.

RÅDETS FÖRORDNING (EG) NR 1103/97

av den 17 juni 1997

OM VISSA BESTÄMMELSER SOM HAR SAMBAND MED INFÖRANDET AV EURON*

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 235 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag[1],

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[2],

med beaktande av Europeiska monetära institutets yttrande[3], och

med beaktande av följande:

1. Europeiska rådet bekräftade vid sitt möte i Madrid den 15–16 december 1995 att den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen skall börja den 1 januari 1999, på sätt som anges i artikel 109j.4 i fördraget. De medlemsstater som antar euron som gemensam valuta i enlighet med fördraget benämns i den här förordningen ”deltagande medlemsstater”.

2. Europeiska rådets möte i Madrid den 15–16 december 1995 beslutade att beteckningen ”ecu”, som i fördraget används för att hänvisa till den europeiska valutaenheten, är en generisk beteckning. De femton medlemsstaternas regeringar har enats om att detta beslut utgör den godkända och slutgiltiga tolkningen av de relevanta bestämmelserna i fördraget. Namnet på den europeiska valutan skall vara ”euro”. Som valuta för de deltagande medlemsstaterna kommer euron att delas upp i etthundra underenheter med namnet cent. Europeiska rådet ansåg dessutom att namnet på

---

* Ändrad genom rådets förordning (EG) nr 2595/2000 (EGT L 300, 29.11.2000, s. 1) – konsoliderad inofficiell version.

[1] EGT nr C 369, 7.12.1996, s. 8.

[2] EGT nr C 380, 16.12.1996, s. 49.

[3] Yttrandet avgivet den 29 november 1996.

den gemensamma valutan måste vara samma på alla Europeiska unionens officiella språk, under beaktande av förekomsten av olika alfabet.

3. Så snart de deltagande medlemsstaterna är kända, kommer en förordning om införande av euron att antas på grundval av tredje meningen i artikel 109l.4 i fördraget, i syfte att definiera den rättsliga ramen för euron. Den dag då den tredje etappen börjar skall rådet enligt artikel 109l.4 första meningen i fördraget fastställa de omräkningskurser till vilka valutorna oåterkalleligen skall låsas.

4. För att den gemensamma marknaden och övergången till den gemensamma valutan skall fungera är det nödvändigt att i god tid före den tredje etappens början åstadkomma rättssäkerhet för medborgare och företag i alla medlemsstaterna såvitt avser vissa bestämmelser om eurons införande. Denna rättssäkerhet på ett tidigt stadium kommer att göra det möjligt för medborgare och företag att förbereda sig på bästa möjliga sätt.

5. Tredje meningen i artikel 109l.4, som tillåter rådet att genom enhälligt beslut av de deltagande medlemsstaterna vidta övriga åtgärder som behövs för att snabbt införa den gemensamma valutan, kommer att vara tillgängligt som rättslig grund först när det i enlighet med artikel 109j.4 i fördraget har bekräftats vilka medlemsstater som uppfyller de nödvändiga villkoren för att anta en gemensam valuta. Det är därför nödvändigt att använda artikel 235 i fördraget som rättslig grund för de bestämmelser med avseende på vilka det finns ett brådskande behov att åstadkomma rättssäkerhet. Den här förordningen och den ovannämnda förordningen om införande av euron kommer därför tillsammans att utgöra den rättsliga ramen för euron och en överenskommelse rörande principerna för denna ram träffades vid Europeiska rådet i Madrid. Införandet av euron påverkar dagliga transaktioner för de deltagande medlemsstaternas hela befolkning. Andra åtgärder än de som föreskrivs i denna förordning och i den förordning som kommer att antas enligt tredje meningen i artikel 109l.4, bör övervägas för att säkerställa en balanserad övergång, i synnerhet för konsumenterna.

6. Ecun enligt artikel 109g i fördraget och enligt definitionen i rådets förordning (EG) nr 3320/94 av den 22 december 1994 om kodifiering av befintlig gemenskaps-

lagstiftning om definition av ecu efter ikraftträdandet av Fördraget om Europeiska unionen[1], kommer den 1 januari 1999 att upphöra att definieras som en valutakorg och euron kommer att bli en självständig valuta. Rådets beslut i fråga om fastställandet av omräkningskurserna skall inte i sig förändra ecuns värde utåt. Detta innebär att en ecu i sin egenskap av valutakorg kommer att bli en euro. Förordning (EG) nr 3320/94 blir därför obsolet och bör upphävas. Vad gäller hänvisningar till ecun i rättsliga instrument skall det anses att parterna har samtyckt till att hänvisa till ecu enligt artikel 109g i fördraget och enligt definitionen i nämnda förordning. Denna presumtion bör dock inte gälla om, under beaktande av parternas intentioner, annat visas.

7. Det är en allmänt accepterad rättslig princip att kontinuiteten av kontrakt och andra rättsliga instrument inte påverkas av införandet av en ny valuta. Principen om avtalsfrihet måste respekteras. Principen om kontinuitet bör vara förenlig med allt det som parterna har enats om med hänvisning till införandet av euron. För att stärka rättssäkerheten och klarheten är det lämpligt att uttryckligen bekräfta att principen om kontinuitet av avtal och andra rättsliga instrument skall gälla mellan de tidigare nationella valutorna och euron samt mellan ecun enligt artikel 109g i fördraget och enligt definitionen i rådets förordning (EG) nr 3320/94 och euron. Detta innebär särskilt att i fråga om instrument med fasta räntesatser införandet av euron inte ändrar den nominella ränta som skall betalas av gäldenären. Bestämmelserna om kontinuitet kan endast uppfylla sitt syfte att åstadkomma rättssäkerhet och insyn för ekonomiska aktörer, i synnerhet konsumenter, om de träder i kraft så snart som möjligt.

8. Införandet av euron innebär en förändring av varje deltagande medlemsstats monetära lagstiftning. Erkännandet av en stats monetära lagstiftning är en allmänt accepterad princip. Den uttryckliga bekräftelsen av principen om kontinuitet bör leda till erkännande av kontinuitet av avtal och andra rättsliga instrument inom tredje lands jurisdiktion.

---

[1] EGT L 350, 31.12.1994, s. 27.

9. Beteckningen ”avtal” som används för att definiera rättsliga instrument är avsedd att omfatta alla slag av avtal, oavsett på vilket sätt de ingås.

10. Rådet kommer att fastställa omräkningskurserna för euron uttryckta i den nationella valutan för varje deltagande medlemsstat i enlighet med första meningen i artikel 109l.4 i fördraget. Dessa omräkningskurser bör användas för varje omräkning mellan euron och de nationella valutaenheterna eller mellan nationella valutaenheter. Vid omräkning mellan nationella valutaenheter bör en fastställd algoritm avgöra resultatet. Användningen av inverterade kurser vid omräkningen skulle medföra avrundning av kurserna och skulle kunna ge upphov till avsevärda felaktigheter, i synnerhet om det gäller stora belopp.

11. Införandet av euron förutsätter avrundning av penningbelopp. För att den gemensamma marknaden skall fungera och för att möjliggöra förberedelser i rättan tid och en smidig övergång till den ekonomiska och monetära unionen är det nödvändigt att på ett tidigt stadium ange avrundningsregler. Dessa regler påverkar inte några förfaranden, någon konvention eller några nationella bestämmelser rörande avrundning som ger en högre grad av exakthet för mellanliggande uträkningar.

12. För att uppnå en hög grad av exakthet i omräkningsförfarandet bör omräkningskurserna fastställas med sex signifikanta siffror. En kurs med sex signifikanta siffror innebär en kurs som har sex siffror, räknat från vänster till höger och med början på den första siffra som inte är noll.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I denna förordning avses med

– rättsliga instrument: bestämmelser i lag och andra föreskrifter, administrativa beslut, rättsliga avgöranden, avtal, ensidiga rättsakter, andra betalningsinstrument än sedlar och mynt samt andra instrument med rättslig verkan,

– deltagande medlemsstater: de medlemsstater som i enlighet med fördraget antar den gemensamma valutan,

– omräkningskurser: de omräkningskurser som oåterkalleligen fastställs av rådet i enlighet med första meningen i artikel 109l.4 i fördraget i enlighet med punkt 5 i den artikeln,

– nationella valutaenheter: valutaenheterna i de deltagande medlemsstaterna såsom de definieras dagen före början av den

tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen eller, i förekommande fall, dagen innan euron ersätter valutan i den medlemsstat som inför euron vid en senare tidpunkt,

– enheten euro: den gemensamma valutaenhet som definieras i förordningen om införande av euron, vilket träder i kraft samma dag som den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen inleds.

Artikel 2

1. Varje hänvisning i ett rättsligt instrument till ecun, enligt artikel 109g i fördraget och enligt definitionen i rådets förordning (EG) nr 3320/94, skall ersättas med en hänvisning till euron till en kurs av en euro för en ecu. Hänvisningar i rättsliga instrument till ecun utan en sådan definition skall anses hänvisa till ecun enligt artikel 109g i EG-fördraget och enligt definitionen i rådets förordning (EG) nr 3320/94 om inte, med beaktande av parternas intentioner, annat visas.

2. Förordning (EG) nr 3320/94 upphävs härmed.

3. Denna artikel skall tillämpas från och med den 1 januari 1999 i enlighet med det beslut som fattas enligt artikel 109j.4 i fördraget.

Artikel 3

Införandet av euron får inte leda till ändring av något villkor i ett rättsligt instrument eller leda till upphävande av eller befrielse från fullgörelse av villkoren i något rättsligt instrument och får heller inte ge en part ensidig rätt att ändra ett rättsligt instrument eller bringa det att upphöra. Denna bestämmelse gäller förutsatt att parterna inte har avtalat något annat.

Artikel 4

1. Omräkningskurserna skall fastställas som en euro uttryckt i var och en av de nationella valutorna i de deltagande medlemsstaterna. De skall fastställas med sex signifikanta siffror.

2. Omräkningskurserna får inte avrundas eller avkortas vid omräkning.

3. Omräkningskurserna skall användas för omräkningar åt båda hållen mellan enheten euro och de nationella

valutaenheterna. Inverterade kurser som härleds från omräkningskurserna får inte användas.

4. Penningbelopp som skall omräknas från en nationell valutaenhet till en annan skall först omräknas till ett belopp som uttrycks i enheten euro, vilket belopp får avrundas till inte mindre än tre decimaler och sedan skall omräknas till den andra nationella valutaenheten. Ingen annan beräkningsmetod får användas, såvida den inte ger samma resultat.

Artikel 5

Penningbelopp som skall betalas eller redovisas när en avrundning sker efter en omräkning till enheten euro enligt artikel 4 skall avrundas uppåt eller nedåt till närmaste cent. Penningbelopp som skall betalas eller redovisas och som omräknas till en nationell valutaenhet skall avrundas uppåt eller nedåt till närmaste underenhet eller, i avsaknad av underenheter, till närmaste enhet eller enligt nationell lagstiftning eller praxis till en multipel eller del av den nationella valutaenhetens enhet eller underenhet. Om tillämpningen av omräkningskursen ger ett resultat som ligger exakt mitt emellan skall beloppet avrundas uppåt.

Artikel 6

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

RÅDETS FÖRORDNING (EG) NR 974/98

av den 3 maj 1998

OM INFÖRANDE AV EURON*

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 109l.4 tredje meningen i detta,

med beaktande av kommissionens förslag[1],

med beaktande av Europeiska monetära institutets yttrande[2],

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[3],

och med beaktande av följande:

(1) Denna förordning innehåller föreskrifter om den monetära lagstiftningen i de medlemsstater som har antagit euron. Föreskrifter om kontinuitet för avtal, ersättande av hänvisningar i rättsliga instrument till ecun med hänvisningar till euron och avrundning har redan fastställts genom rådets förordning (EG) nr 1103/97 av den 17 juni 1997 om vissa bestämmelser som har samband med införande av euron[4]. Införandet av euron påverkar dagliga transaktioner för de deltagande medlemsstaternas hela befolkning. Andra åtgärder än de som framgår av denna förordning och förordning (EG) nr 1103/97 bör övervägas för att säkerställa en balanserad övergång, i synnerhet för konsumenterna.

(2) Europeiska rådets möte i Madrid den 15 och 16 december 1995 beslutade att beteckningen ”ecu”, som i fördraget används för att hänvisa till den europeiska valutaenheten, är en generisk beteckning. De femton medlemsstaternas regeringar har enats om

---

* Ändrad genom rådets förordning (EG) nr 2596/2000 av den 27 november 2000 (EGT L 300, 29.11.2000, s. 2) och rådets förordning (EG) nr 2169/2005 av den 21 november 2005 (EUT L 346, 29.12.2005, s. 1) – konsoliderad inofficiell version.

[1] EGT C 369, 7.12.1996, s. 10.

[2] EGT C 205, 5.7.1997, s. 18.

[3] EGT C 380, 16.12.1996, s. 50.

[4] EGT L 162, 19.6.1997, s. 1.

att detta beslut utgör den godkända och slutgiltiga tolkningen av de relevanta bestämmelserna i fördraget. Namnet på den europeiska valutan skall vara ”euro”. Som valuta för de deltagande medlemsstaterna kommer euron att delas upp i etthundra underenheter med namnet cent. Definitionen av namnet ”cent” hindrar inte användning av varianter av denna beteckning som är i allmänt bruk i medlemsstaterna. Europeiska rådet ansåg dessutom att namnet på den gemensamma valutan måste vara samma på alla gemenskapernas officiella språk, under beaktande av förekomsten av olika alfabet.

(3) Rådet skall när det handlar i enlighet med tredje meningen i artikel 109l.4 i fördraget vidta de åtgärder som behövs för att snabbt införa euron, utöver att fastställa omräkningskurserna.

(4) När en medlemsstat enligt artikel 109k.2 i fördraget blir en deltagande medlemsstat skall rådet enligt artikel 109l.5 i fördraget vidta de övriga åtgärder som behövs för att snabbt införa euron som gemensam valuta i den medlemsstaten.

(5) Enligt första meningen i artikel 109l.4 i fördraget skall rådet när den tredje etappen börjar fastställa de omräkningskurser till vilka de deltagande medlemsstaternas valutor oåterkalleligen skall låsas och den oåterkalleligen låsta kurs till vilken euron skall ersätta dessa valutor.

(6) Lagbestämmelser bör tolkas mot bakgrund av frånvaron av växelkursrisk både mellan enheten euro och de nationella valutaenheterna och mellan dessa nationella valutaenheter.

(7) Beteckningen ”avtal” som används för att definiera rättsliga instrument är avsedd att omfatta alla slag av avtal, oavsett på vilket sätt dessa ingås.

(8) I syfte att förbereda en smidig övergång till euron behövs en övergångsperiod mellan den tidpunkt då de nationella valutorna ersätts med euron och den tidpunkt då sedlar och mynt i euro införs. Under denna period kommer de nationella valutaenheterna att definieras som olika underuppdelningar av euron. Rättslig likvärdighet mellan enheten euro och de nationella valutaenheterna kommer härigenom att etableras.

(9) I enlighet med artikel 109g i fördraget och förordning (EG) nr 1103/97 kommer euron från och med den 1 januari 1999 att ersätta ecun som Europeiska gemenskapernas institutioners beräkningsenhet. Euron bör också bli beräkningsenhet för Europeiska centralbanken (ECB), liksom för de deltagande

medlemsstaternas centralbanker. I enlighet med slutsatserna från Madrid kommer Europeiska centralbankssystemet (ECBS) att genomföra penningpolitiska åtgärder i enheten euro. Detta hindrar inte nationella centralbanker från att tillhandahålla konton i sin nationella valuta under övergångsperioden, i synnerhet för sin personal och för den offentliga förvaltningen.

(10) Varje deltagande medlemsstat får tillåta oinskränkt användning av enheten euro på sitt territorium under övergångsperioden.

(11) Under övergångsperioden kan avtal, nationella lagar och andra rättsliga instrument upprättas på ett giltigt sätt oavsett om detta sker i enheten euro eller i den nationella valutaenheten. Under denna period skall ingenting i denna förordning påverka giltigheten av någon hänvisning till en nationell valutaenhet i något rättsligt instrument.

(12) Om inte annat avtalas måste de ekonomiska aktörerna, med avseende på alla handlingar som utförs enligt ett rättsligt instrument, respektera den valutaenhet som instrumentet är uttryckt i.

(13) Enheten euro och de nationella valutaenheterna är enheter av samma valuta. Det bör säkerställas att betalningar inom en deltagande medlemsstat genom kreditering av ett konto kan göras antingen i enheten euro eller i respektive nationella valutaenhet. Bestämmelserna om betalning genom kreditering av ett konto bör också tillämpas på sådana gränsöverskridande betalningar som uttrycks i enheten euro eller i den nationella valutaenhet som borgenärens konto är noterat i. Det är nödvändigt att säkerställa att betalningssystemen fungerar smidigt genom att meddela särskilda föreskrifter om kreditering av konton med betalningsinstrument som krediteras genom dessa system. Bestämmelserna om betalning genom kreditering av ett konto bör inte få innebära att finansiella mellanhänder tvingas tillhandahålla andra betalningsmöjligheter eller produkter angivna i någon särskild enhet av euron. Bestämmelserna om betalning genom kreditering av ett konto hindrar inte att finansiella mellanhänder samordnar införandet av betalningsmöjligheter i enheten euro som under övergångsperioden är beroende av en gemensam teknisk infrastruktur.

(14) I enlighet med slutsatserna från Europeiska rådets möte i Madrid skall de deltagande medlemsstaterna emittera ny omsättningsbar offentlig skuld i enheten euro från och med

den 1 januari 1999. Det är önskvärt att de som emitterar skulder tillåts att ändra den valutaenhet som utestående skulder är uttryckta i till enheten euro. Föreskrifterna om dessa ändringar bör vara sådana att de också kan tillämpas inom tredje lands jurisdiktion. Emittenterna bör få möjlighet att ändra den valutaenhet som en utestående skuld är uttryckt i om skulden uttrycks i en medlemsstats nationella valutaenhet och om den medlemsstaten har ändrat valutaenhet för hela eller delar av sin offentliga utestående skuld. Dessa föreskrifter berör inte införandet av ytterligare åtgärder för att ändra villkoren för utestående skulder, exempelvis dessa skulders nominella värde, eftersom sådana frågor omfattas av relevant nationell lagstiftning. Det är önskvärt att medlemsstaterna ges möjlighet att vidta lämpliga åtgärder för att ändra beräkningsenheten för de operativa förfarandena på organiserade marknader.

(15) Ytterligare åtgärder på gemenskapsnivå kan också bli nödvändiga för att belysa effekterna av införandet av euron på tillämpningen av befintliga föreskrifter inom gemenskapslagstiftningen, särskilt rörande nettning, kvittning eller tekniker med liknande verkan.

(16) Eventuella förpliktelser att använda enheten euro kan endast åläggas på grundval av gemenskapslagstiftning. I transaktioner med den offentliga sektorn får medlemsstaterna tillåta användning av enheten euro. I enlighet med det referensscenario som beslutades av Europeiska rådet vid dess möte i Madrid kan i den gemenskapslagstiftning som fastställer tidsramen för en allmän användning av enheten euro viss frihet lämnas enskilda medlemsstater.

(17) Enligt artikel 105a i fördraget får rådet vidta åtgärder för att harmonisera valörerna och de tekniska specifikationerna för alla mynt.

(18) Det behövs ett lämpligt skydd mot förfalskning av sedlar och mynt.

(19) Sedlar och mynt i nationell valuta förlorar sin ställning som lagligt betalningsmedel senast sex månader efter övergångsperiodens utgång. Begränsningar av betalningar i sedlar och mynt som medlemsstaterna av förvaltningsmässiga orsaker fastställer, är inte oförenliga med eurons ställning som lagligt betalningsmedel, förutsatt att det finns andra lagliga sätt att reglera penningskulder.

(20) Från och med övergångsperiodens utgång kommer hänvisningar i rättsliga instrument som existerar vid övergångsperiodens utgång att behöva betraktas som hänvisningar till enheten euro enligt respektive omräkningskurs. Det är därför inte nödvändigt att fysiskt ändra denomineringen av existerande rättsliga instrument. De avrundningsregler som fastställs i förordning (EG) nr 1103/97 gäller även omräkningar som skall göras vid utgången av eller efter övergångsperioden. Av klarhetsskäl kan det vara önskvärt att en fysisk ändring av valutaenheter sker så snart det är lämpligt.

(21) I punkt 2 i protokoll nr 11 om vissa bestämmelser angående Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland föreskrivs bland annat att punkt 5 i det protokollet skall tillämpas om Förenade kungariket meddelar rådet att det inte avser att gå över till den tredje etappen. Förenade kungariket meddelade den 30 oktober 1997 rådet att det inte avser att gå över till den tredje etappen. I punkt 5 föreskrivs att bland annat artikel 109l.4 i fördraget inte skall tillämpas på Förenade kungariket.

(22) Danmark har under hänvisning till punkt 1 i protokoll nr 12 om vissa bestämmelser angående Danmark inom ramen för Edinburghbeslutet av den 12 december 1992, meddelat att det inte avser att delta i den tredje etappen. Därför skall, i enlighet med punkt 2 i det nämnda protokollet, alla artiklar och bestämmelser i fördraget och ECBS-stadgan som avser undantag tillämpas på Danmark.

(23) I enlighet med artikel 109l.4 i fördraget kommer den gemensamma valutan endast att införas i medlemsstater för vilka inga undantag gäller.

(24) Denna förordning skall därför vara tillämplig i enlighet med artikel 189 i fördraget, med förbehåll för protokollen nr 11 och 12 och artikel 109k.1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

DEL I
DEFINITIONER

Artikel 1

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

a) deltagande medlemsstater: de medlemsstater som anges i förteckningen i bilagans tabell.

b) rättsliga instrument: bestämmelser i lag och andra föreskrifter, administrativa beslut, rättsliga avgöranden, avtal, ensidiga rättsakter, andra betalningsinstrument än sedlar och mynt samt andra instrument med rättslig verkan.

c) omräkningskurser: den omräkningskurs som rådet, i enlighet med artikel 123.4 första meningen i fördraget eller i enlighet med punkt 5 i samma artikel, oåterkalleligen fastställt för varje deltagande medlemsstats valuta.

d) dagen för införandet av euron: antingen den dag då respektive medlemsstat går in i den tredje etappen enligt artikel 121.3 i fördraget eller den dag då upphävandet av respektive medlemsstats undantag enligt artikel 122.2 i fördraget träder i kraft.

e) dagen för övergången till eurokontanter: den dag då sedlar och mynt i euro blir lagligt betalningsmedel i en viss deltagande medlemsstat.

f) enheten euro: den valutaenhet som det hänvisas till i artikel 2 andra meningen.

g) nationella valutaenheter: valutaenheten för en deltagande medlemsstat enligt vad som fastställs dagen före införandet av euron i den medlemsstaten.

h) övergångsperiod: en period på högst tre år som börjar klockan 00.00 dagen för införandet av euron och slutar klockan 00.00 dagen för övergången till eurokontanter.

i) utfasningsperiod: en period på högst ett år som börjar dagen för införandet av euron, och som endast kan tillämpas på medlemsstater där dagen för införandet av euron och dagen för övergången till eurokontanter är samma dag.

j) att ändra valutaenhet: att ändra den enhet som den utestående skulden uttrycks i från en nationell valutaenhet till enheten euro, utan att detta leder till att något annat villkor för

skulden ändras, eftersom detta omfattas av relevant nationell lagstiftning.

k) kreditinstitut: kreditinstitut enligt artikel 1.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG av den 20 mars 2000 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut[1]. I denna förordning skall de institutioner som uppräknas i artikel 2.3 i det direktivet, med undantag av postgiroinstitut, inte betraktas som kreditinstitut.

Artikel 1a

Dagen för införandet av euron, dagen för övergången till eurokontanter och i förekommande fall utfasningsperioden för varje deltagande medlemsstat skall vara enligt vad som anges i bilagan.

DEL II

ERSÄTTANDE AV DE DELTAGANDE MEDLEMSSTATERNAS VALUTOR MED EURON

Artikel 2

Från och med respektive dagar för införandet av euron skall de deltagande medlemsstaternas valuta vara euron. Valutaenheten skall vara en euro. En euro skall delas upp i etthundra cent.

Artikel 3

Varje deltagande medlemsstats valuta skall till omräkningskursen ersättas med euron.

Artikel 4

Euron skall vara beräkningsenhet för Europeiska centralbanken (ECB) och för centralbankerna i de deltagande medlemsstaterna.

[1] EGT L 126, 26.5.2000, s. 1. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/1/EG (EUT L 79, 24.3.2005, s. 9).

DEL III

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

Artikel 5

Artiklarna 6, 7, 8 och 9 skall gälla under övergångsperioden.

Artikel 6

1. Euron skall också delas upp i de nationella valutaenheterna enligt omräkningskurserna. Eventuella underuppdelningar av dessa skall bibehållas. Om inte annat följer av bestämmelserna i denna förordning skall den monetära lagstiftningen i de deltagande medlemsstaterna fortsätta att gälla.

2. Om i ett rättsligt instrument hänvisning sker till en nationell valutaenhet skall denna hänvisning vara lika giltig som om en hänvisning till euron skedde enligt omräkningskurserna.

Artikel 7

Att valutan i varje deltagande medlemsstat ersätts med euron skall inte i sig ändra denomineringen av de rättsliga instrument som existerar den dag då valutan ersätts.

Artikel 8

1. Handlingar som utförs enligt rättsliga instrument som föreskriver användning av eller anges i en nationell valutaenhet skall utföras i den nationella valutaenheten. Handlingar som utförs enligt rättsliga instrument som föreskriver användning av eller anges i enheten euro skall utföras i den enheten.

2. Bestämmelserna i punkt 1 skall gälla förutsatt att parterna inte har avtalat något annat.

3. Utan hinder av punkt 1 kan varje belopp som anges antingen i enheten euro eller i en viss deltagande medlemsstats nationella valutaenhet, och som skall betalas inom den medlemsstaten genom kreditering av ett konto som tillhör borgenären, av gäldenären betalas antingen i enheten euro eller i den nationella valutaenheten. Beloppet skall krediteras

borgenärens konto i den valuta som hans konto är noterat i, varvid eventuella omräkningar skall ske till omräkningskurserna.

4. Utan hinder av punkt 1 får varje deltagande medlemsstat vidta de åtgärder som kan vara nödvändiga för att

– ändra den valutaenhet, som sådan utestående offentlig skuld enligt definitionen i det europeiska nationalräkenskapssystemet, som den medlemsstaten har emitterat i sin nationella valutaenhet och enligt sin lagstiftning, är uttryckt i, till enheten euro. Om en medlemsstat har vidtagit en sådan åtgärd får emittenterna ändra valutaenhet för skulder som anges i den medlemsstatens nationella valutaenhet till enheten euro om inte en ändring av valutaenheten är uttryckligen utesluten genom villkoren i avtalet. Denna bestämmelse skall gälla en medlemsstats offentliga skuld liksom obligationer och andra skulder i form av värdepapper som är omsättningsbara på kapitalmarknaderna och penningmarknadsinstrument som har emitterats av andra gäldenärer.

– göra det möjligt för

a) marknader för organiserad handel, clearing och avveckling av sådana instrument som avses i avsnitt B i bilagan till direktiv 93/22/EEG om investeringstjänster inom värdepappersområdet[1], och

b) system för organiserad handel, clearing och avveckling av betalningar

att ändra beräkningsenheten för de operativa förfarandena från en nationell valutaenhet till enheten euro.

5. Andra bestämmelser än de som anges i punkt 4 och som föreskriver användning av enheten euro får endast antas av de deltagande medlemsstaterna i enlighet med den tidsram som fastställs i gemenskapslagstiftningen.

6. Deltagande medlemsstaters nationella rättsregler som tillåter eller föreskriver nettning, kvittning eller tekniker med liknande verkan skall gälla monetära förpliktelser oberoende av vilken valutaenhet de anges i, om denna valutaenhet sedan är euro eller en nationell valutaenhet, varvid varje omräkning skall ske till omräkningskurserna.

---

[1] EGT L 141, 11.6.1993, s. 27. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 95/26/EG (EGT L 168, 18.7.1995, s. 7).

Artikel 9

Sedlar och mynt som anges i en nationell valutaenhet skall behålla sin ställning som lagligt betalningsmedel inom sina territoriella gränser enligt vad som gäller dagen före dagen för införandet av euron i den berörda deltagande medlemsstaten.

Artikel 9a

Följande skall gälla i en medlemsstat med en utfasningsperiod. I rättsliga instrument som utarbetats under utfasningsperioden och som skall genomföras i den medlemsstaten får hänvisning även fortsättningsvis göras till den nationella valutaenheten. Dessa referenser skall betraktas som hänvisningar till enheten euro enligt respektive omräkningskurs. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 15 skall de handlingar som utförs enligt dessa rättsliga instrument endast utföras i enheten euro. De avrundningsregler som fastställs i förordning (EG) nr 1103/97 skall gälla.

Den berörda medlemsstaten skall begränsa tillämpningsområdet för första stycket till vissa typer av rättsliga instrument, eller till rättsliga instrument som antas på vissa områden.

Den berörda medlemsstaten får tillämpa en kortare period.

DEL IV

SEDLAR OCH MYNT I EURO

Artikel 10

Från och med respektive dag för övergången till eurokontanter skall ECB och centralbankerna i de deltagande medlemsstaterna sätta eurosedlar i omlopp i de deltagande medlemsstaterna.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 15 skall dessa eurosedlar vara de enda sedlar som är lagligt betalningsmedel i de deltagande medlemsstaterna.

Artikel 11

De deltagande medlemsstaterna skall från och med respektive dag för övergången till eurokontanter ge ut mynt i euro eller i cent och dessa skall överensstämma med de föreskrifter om valörer och tekniska specifikationer som rådet fastställer enligt artikel 106.2 andra meningen i fördraget.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 15 och bestämmelserna i eventuella avtal enligt artikel 111.3 i fördraget angående monetära frågor, skall dessa mynt vara de enda mynt som är lagliga betalningsmedel i deltagande medlemsstater. Förutom den utgivande myndigheten och de personer som är särskilt utsedda genom den nationella lagstiftningen i den utgivande medlemsstaten, skall ingen part vara skyldig att ta emot fler än 50 mynt vid någon enskild betalning.

Artikel 12

De deltagande medlemsstaterna skall se till att det finns lämpliga påföljder för förfalskning av sedlar och mynt.

DEL V

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 13

Artiklarna 10, 11, 14, 15 och 16 skall tillämpas från och med respektive dag för övergången till eurokontanter i varje deltagande medlemsstat.

Artikel 14

När i rättsliga instrument som existerar före dagen för övergången till eurokontanter hänvisning sker till de nationella valutaenheterna skall dessa hänvisningar betraktas som hänvisningar till enheten euro enligt respektive omräkningskurs. De avrundningsregler som fastställs i förordning (EG) nr 1103/97 skall gälla.

Artikel 15

1. Sedlar och mynt i nationella valutaenheter enligt artikel 6.1 skall fortsätta att vara lagliga betalningsmedel inom sina territoriella gränser under högst sex månader från och med respektive dag för övergången till eurokontanter. Denna period kan förkortas genom nationell lag.

2. Varje deltagande medlemsstat får för en period av upp till sex månader från och med respektive dag för övergången till eurokontanter fastställa regler för användning av sedlar och

mynt i sin nationella valutaenhet enligt artikel 6.1 och vidta alla nödvändiga åtgärder för att underlätta deras tillbakadragande.

3. Under den period som anges i punkt 1 skall kreditinstitut i de deltagande medlemsstater som inför euron efter den 1 januari 2002 avgiftsfritt växla sina kunders sedlar och mynt i den medlemsstatens nationella valutaenhet till sedlar och mynt i euro, upp till ett högsta belopp som får fastställas genom nationell lag. Kreditinstituten får begära att en förhandsanmälan görs om det belopp som skall växlas överstiger det tak som fastställs genom nationell lag eller, om sådana bestämmelser saknas, av dem själva, och som skall motsvara ett brukligt hushållsbelopp.

De kreditinstitut som avses i första stycket skall avgiftsfritt växla sedlar och mynt i den medlemsstatens nationella valutaenhet för personer som inte är kunder, upp till ett högsta belopp som fastställs genom nationell lag eller, om sådana bestämmelser saknas, av dem själva.

Genom nationell lag får skyldigheten enligt de två tidigare styckena begränsas till särskilda typer av kreditinstitut. Genom nationell lag får denna skyldighet även utsträckas till att omfatta andra personer.

Artikel 16

Enligt lag eller praxis i de deltagande medlemsstaterna skall respektive utgivare av sedlar och mynt fortsätta att, i utbyte mot euro till omräkningskursen, ta emot de sedlar och mynt som dessa tidigare givit ut.

DEL VI

IKRAFTTRÄDANDE

Artikel 17

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater, i enlighet med fördraget, med förbehåll för protokollen nr 11 och 12 och artikel 109k.1.

BILAGA

Medlemsstat	Datum för införande av euron	Datum för övergången till sedlar och mynt i euro	Medlemsstater med utfasnings-period
Belgien	1 januari 1999	1 januari 2002	–
Tyskland	1 januari 1999	1 januari 2002	–
Grekland	1 januari 2001	1 januari 2002	–
Spanien	1 januari 1999	1 januari 2002	–
Frankrike	1 januari 1999	1 januari 2002	–
Irland	1 januari 1999	1 januari 2002	–
Italien	1 januari 1999	1 januari 2002	–
Luxemburg	1 januari 1999	1 januari 2002	–
Nederländerna	1 januari 1999	1 januari 2002	–
Österrike	1 januari 1999	1 januari 2002	–
Portugal	1 januari 1999	1 januari 2002	–
Finland	1 januari 1999	1 januari 2002	–

EUROPEISKA CENTRALBANKENS BESLUT

av den 19 februari 2004

OM ANTAGANDE AV ARBETSORDNINGEN FÖR EUROPEISKA CENTRALBANKEN

(ECB/2004/2)

(2004/257/EG)

EUROPEISKA CENTRALBANKENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, särskilt artikel 12.3 i denna,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Arbetsordningen för Europeiska centralbanken, ändrad den 22 april 1999, och åter ändrad genom Europeiska centralbankens beslut ECB/1999/6 av den 7 oktober 1999 om ändring av arbetsordningen för Europeiska centralbanken[1], ersätts med följande bestämmelser som träder i kraft den 1 mars 2004.

ARBETSORDNING FÖR EUROPEISKA CENTRALBANKEN

INLEDANDE KAPITEL

Artikel 1 *Definitioner*

Denna arbetsordning skall komplettera Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och Stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken. De termer som används i denna arbetsordning skall ha

[1] EGT L 314, 8.12.1999, s. 32.

samma innebörd som de har i fördraget och stadgan. Termen ”Eurosystemet” omfattar Europeiska centralbanken (ECB) och de nationella centralbankerna i de medlemsstater som har antagit euron som sin valuta.

KAPITEL I

EUROPEISKA CENTRALBANKENS RÅD

Artikel 2 *Tidpunkt och plats för Europeiska centralbankens råds sammanträden*

2.1 Europeiska centralbankens råd skall, på förslag av ordföranden, bestämma tidpunkten för sina sammanträden. ECB-rådet skall i princip sammanträda regelbundet enligt ett schema som det fastställer i god tid före varje kalenderårs början.

2.2 Ordföranden skall sammankalla ECB-rådet till sammanträde om minst tre ledamöter så begär.

2.3 Ordföranden kan även kalla ECB-rådet till sammanträde närhelst han/hon finner det nödvändigt.

2.4 ECB-rådet skall normalt hålla sina sammanträden i ECB:s lokaler.

2.5 Sammanträden kan även hållas i form av telekonferenser, såvida inte minst tre centralbankschefer motsätter sig detta.

Artikel 3 *Närvaro vid ECB-rådets sammanträden*

3.1 Utöver vad som särskilt föreskrivs häri, skall endast ECB-rådets ledamöter, ordföranden i Europeiska unionens råd och en ledamot av Europeiska kommissionen ha rätt att närvara vid ECB-rådets sammanträden.

3.2 Varje centralbankschef får normalt åtföljas av en person.

3.3 Om en centralbankschef är förhindrad att närvara kan han/hon skriftligen utse en ersättare utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 4. Detta skriftliga meddelande skall sändas till ordföranden i god tid före sammanträdet. En sådan ersättare får normalt åtföljas av en person.

3.4 Ordföranden skall utse en medlem av ECB:s personal till sekreterare. Sekreteraren skall hjälpa direktionen att förbereda ECB-rådets sammanträden och skall även föra protokoll vid dessa sammanträden.

3.5 ECB-rådet kan även bjuda in andra personer att närvara vid dess sammanträden om detta anses lämpligt.

Artikel 4 *Omröstning*

4.1 ECB-rådet är beslutfört om minst två tredjedelar av ledamöterna är närvarande. Om ECB-rådet inte är beslutfört, kan ordföranden kalla till ett extra sammanträde där beslut kan fattas utan hänsyn till närvaroregeln.

4.2 ECB-rådet skall fatta beslut genom omröstning på begäran av ordföranden. Ordföranden skall även inleda ett omröstningsförfarande, om en av ECB-rådets ledamöter begär detta.

4.3 Nedlagda röster skall inte hindra ECB-rådet från att anta beslut enligt artikel 41.2 i stadgan.

4.4 En ledamot av ECB-rådet som är förhindrad att rösta under en längre period (dvs. mer än en månad) kan utse en ersättare som ledamot av ECB-rådet.

4.5 Om en centralbankschef inte kan rösta om ett beslut som skall fattas enligt artiklarna 28, 29, 30, 32, 33 och 51 i stadgan, får dennes utsedda ersättare avge den ordinarie ledamotens vägda röst i enlighet med artikel 10.3 i stadgan.

4.6 Ordföranden får besluta om sluten omröstning, om tre ledamöter av ECB-rådet begär detta. Om ledamöterna av ECB-rådet personligen berörs av ett förslag till beslut enligt artikel 11.1, 11.3 eller 11.4 i stadgan, skall omröstningen om detta beslut vara sluten. I sådana fall får de berörda ledamöterna av ECB-rådet inte rösta.

4.7 Beslut kan också fattas genom skriftligt förfarande, såvida inte minst tre ledamöter av ECB-rådet motsätter sig detta. För skriftligt förfarande krävs i) att ECB-rådets ledamöter normalt ges minst fem arbetsdagar för att överväga beslutet, och ii) personlig underskrift av varje ledamot av ECB-rådet (eller dennes ersättare enligt

artikel 4.4), och iii) att beslut som fattas på detta sätt förs in i protokollet för ECB-rådets påföljande sammanträde.

Artikel 5 *Organisation av ECB-rådets sammanträden*

5.1 ECB-rådet skall anta dagordningen för varje sammanträde. En preliminär dagordning skall utarbetas av direktionen och skickas tillsammans med tillhörande handlingar till ECB-rådets ledamöter och andra bemyndigade deltagare minst åtta dagar före sammanträdet, utom i nödfall, då direktionen skall agera på lämpligt sätt med beaktande av omständigheterna. ECB-rådet kan besluta om att stryka eller lägga till punkter på den preliminära dagordningen på förslag av ordföranden eller en annan ledamot av ECB-rådet. En punkt skall strykas från dagordningen på begäran av minst tre ledamöter av ECB-rådet, om tillhörande handlingar inte överlämnats till ECB-rådets ledamöter i rätt tid.

5.2 Protokollet från ECB-rådets sammanträden skall underställas ledamöterna för godkännande vid påföljande sammanträde (eller, vid behov, tidigare genom skriftligt förfarande) och skall undertecknas av ordföranden.

5.3 ECB-rådet kan anta interna regler avseende beslutsfattande i nödsituationer.

KAPITEL II
DIREKTIONEN

Artikel 6 *Tidpunkt och plats för direktionens sammanträden*

6.1 Tidpunkt för sammanträdena skall bestämmas av direktionen på förslag av ordföranden.

6.2 Ordföranden kan även sammankalla till direktionssammanträde närhelst han/hon finner det nödvändigt.

Artikel 7 *Omröstning*

7.1 Direktionen är beslutför enligt artikel 11.5 i stadgan, om minst två tredjedelar av ledamöterna är närvarande. Om direktionen inte är beslutför får ord-

föranden kalla till ett extra sammanträde där beslut kan fattas utan hänsyn till närvaroregeln.

7.2 Beslut kan också fattas genom skriftligt förfarande, såvida inte minst två ledamöter av direktionen motsätter sig detta.

7.3 Ledamöter av direktionen som personligen berörs av ett förestående beslut enligt artikel 11.1, 11.3 eller 11.4 i stadgan får inte rösta om detta beslut.

Artikel 8 *Organisation av direktionens sammanträden*

Direktionen skall besluta om hur dess sammanträden skall organiseras.

KAPITEL III

EUROPEISKA CENTRALBANKENS ORGANISATION

Artikel 9 *Kommittéer inom Eurosystemet/ECBS*

9.1 ECB-rådet skall tillsätta och upplösa kommittéer. De skall bistå ECB:s beslutande organ i deras arbete och avlägga sina rapporter till ECB-rådet via direktionen.

9.2 Kommittéerna skall bestå av upp till två medlemmar från var och en av Eurosystemets nationella centralbanker och ECB, och medlemmarna skall utses av varje centralbankschef respektive av direktionen. ECB-rådet skall fastställa uppdragen för kommittéerna och utse deras ordförande. I regel skall ordföranden vara en medlem av ECB:s personal. Både ECB-rådet och direktionen skall ha rätt att uppdra åt kommittéerna att utreda specifika frågor. ECB skall ställa sekretariatstjänster till kommittéernas förfogande.

9.3 Den nationella centralbanken i varje icke-deltagande medlemsstat kan också utse upp till två medlemmar av sin personal som får delta i kommittésammanträden när frågor inom ECB:s allmänna råds behörighetsområde behandlas där samt när den berörda kommitténs ordförande och direktionen finner detta lämpligt.

9.4 Även företrädare för andra gemenskapsinstitutioner och gemenskapsorgan samt för tredje part kan inbjudas att delta i kommittésammanträden när den berörda kommitténs ordförande och direktionen finner detta lämpligt.

Artikel 9 a

ECB-rådet kan besluta om att tillsätta tillfälliga kommittéer med rådgivande funktion i särskilda frågor.

Artikel 10 *Intern struktur*

10.1 Efter att ha hört ECB-rådet skall direktionen fatta beslut om antalet arbetsenheter inom ECB och om de enskilda enheternas benämningar och behörighetsområden. Detta beslut skall offentliggöras.

10.2 Samtliga arbetsenheter inom ECB skall vara direkt underställda direktionen. Direktionen skall fatta beslut om sina enskilda ledamöters ansvarsområden vad gäller ECB:s arbetsenheter och skall underrätta ECB-rådet, ECB:s allmänna råd och ECB:s personal om sina beslut. Sådana beslut måste fattas i närvaro av samtliga direktionsledamöter, och ett beslut kan inte fattas om ordföranden röstar emot det.

Artikel 11 *ECB:s personal*

11.1 Varje medlem av ECB:s personal skall underrättas om sin position inom ECB:s struktur, sina rapporteringsvägar och sina ansvarsområden i tjänsten.

11.2 Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 36 och 47 i stadgan skall direktionen utfärda organisationsföreskrifter (nedan kallade ”administrativa cirkulär”) som skall vara bindande för ECB:s personal.

11.3 Direktionen skall anta, och vid behov ändra, en uppförandekodex till ledning för sina ledamöter och ECB:s personal.

KAPITEL IV

ECB:S ALLMÄNNA RÅDS DELTAGANDE I EUROPEISKA CENTRALBANKSSYSTEMETS UPPGIFTER

Artikel 12 *Förhållandet mellan ECB-rådet och ECB:s allmänna råd*

12.1 ECB:s allmänna råd skall beredas möjlighet att framföra iakttagelser innan ECB-rådet antar

– yttranden enligt artikel 4 och artikel 25.1 i stadgan,

– rekommendationer på statistikområdet enligt artikel 42 i stadgan,

– årsrapporten,

– föreskrifterna om standardisering av redovisningsregler och rapportering av transaktioner,

– åtgärderna för tillämpningen av artikel 29 i stadgan,

– anställningsvillkoren för ECB:s personal,

– ett ECB-yttrande i samband med förberedelser för att oåterkalleligen låsa växelkurser, antingen som ett yttrande enligt artikel 123.5 i fördraget eller som ett yttrande om gemenskapsrättsakter som skall antas då ett undantag upphävs.

12.2 Närhelst ECB:s allmänna råd anmodas att framföra iakttagelser enligt punkt 1 i denna artikel, skall rådet ges en rimlig tid, omfattande minst tio arbetsdagar. I brådskande fall, som skall motiveras i hemställan, kan perioden förkortas till fem arbetsdagar. Ordföranden kan besluta om ett skriftligt förfarande.

12.3 Ordföranden skall i enlighet med artikel 47.4 i stadgan underrätta ECB:s allmänna råd om beslut som har fattats av ECB-rådet.

Artikel 13 *Förhållandet mellan direktionen och ECB:s allmänna råd*

13.1 ECB:s allmänna råd skall beredas möjlighet att framföra iakttagelser innan direktionen

– implementerar rättsakter antagna av ECB-rådet, för vilka bidrag från ECB:s allmänna råd krävs enligt artikel 12.1 ovan,

– på delegation från ECB-rådet enligt artikel 12.1 i stadgan, antar rättsakter för vilka bidrag från ECB:s allmänna råd krävs enligt artikel 12.1 i denna arbetsordning.

13.2 Närhelst ECB:s allmänna råd anmodas att framföra iakttagelser enligt punkt 1 i denna artikel, skall rådet ges en rimlig tidsperiod, omfattande minst tio arbetsdagar. I brådskande fall, som skall motiveras i hemställan, kan perioden förkortas till fem arbetsdagar. Ordföranden kan besluta om skriftligt förfarande.

KAPITEL V

SÄRSKILDA PROCEDURREGLER

Artikel 14 *Delegering av befogenheter*

14.1 Om ECB-rådet delegerar befogenheter till direktionen enligt artikel 12.1 andra stycket, sista meningen i stadgan, skall berörda parter underrättas, eller också skall detta offentliggöras om så är lämpligt, i fall då beslut som fattas efter delegering medför rättsverkan för tredje part. ECB-rådet skall omgående informeras om rättsakter som direktionen antagit efter delegering.

14.2 Den förteckning som upprättats enligt artikel 39 i stadgan över ECB:s firmatecknare, skall tillställas berörda parter.

Artikel 15 *Budgetförfarande*

15.1 ECB-rådet skall före utgången av varje räkenskapsår anta ECB:s budget för det följande räkenskapsåret på förslag av direktionen i enlighet med principer som ECB-rådet fastställer.

15.2 ECB-rådet skall tillsätta en budgetkommitté, som skall bistå i frågor som rör ECB:s budget, och fastställa kommitténs uppdrag och sammansättning.

Artikel 16 *Rapportering och årsredovisning*

16.1 ECB-rådet skall anta den årsrapport som krävs enligt artikel 15.3 i stadgan.

16.2 Till direktionen skall delegeras behörigheten att anta och offentliggöra kvartalsrapporterna enligt artikel 15.1 i stadgan, de konsoliderade veckorapporterna över ECBS finansiella ställning enligt artikel 15.2 i stadgan, de konsoliderade balansräkningarna enligt artikel 26.3 i stadgan samt andra rapporter.

16.3 Direktionen skall, enligt de principer som ECB-rådet fastställer, upprätta ECB:s årsredovisning före utgången av den första månaden av det följande räkenskapsåret. Redovisningen skall överlämnas till externrevisorn.

16.4 ECB-rådet skall godkänna ECB:s årsredovisning före utgången av det första kvartalet av det följande året. Externrevisorns revisionsberättelse skall ha tillställts ECB-rådet innan redovisningen godkänns.

Artikel 17 *ECB:s rättsliga instrument*

17.1 ECB:s förordningar skall antas av ECB-rådet och undertecknas på dess vägnar av ordföranden.

17.2 ECB:s riktlinjer skall antas av ECB-rådet, och därefter delges, på ett av Europeiska gemenskapernas officiella språk, och undertecknas på ECB-rådets vägnar av ordföranden. Av riktlinjerna skall framgå de bakomliggande skälen. De nationella centralbankerna kan delges riktlinjer via telefax, e-post, telex eller per brev. Varje ECB-riktlinje som skall offentliggöras skall översättas till Europeiska gemenskapernas officiella språk.

17.3 ECB-rådet kan delegera sin normgivningsrätt till direktionen för tillämpningen av ECB-rådets förordningar och riktlinjer. I förordningen eller riktlinjen i fråga skall närmare preciseras vad som skall tillämpas liksom begränsningarna och omfattningen av normgivningsrätten.

17.4 ECB-beslut och rekommendationer skall antas av ECB-rådet eller direktionen inom deras respektive befogenhetsområden, och skall undertecknas av ordföranden. ECB:s beslut att förelägga sanktioner avseende tredje män skall undertecknas av ordföranden, vice ordföranden eller två andra ledamöter av direktionen. Av ECB-beslut och rekommendationer skall framgå på vilka grunder de baserats.

Rekommendationer till sekundär gemenskapslagstiftning enligt artikel 42 i stadgan skall antas av ECB-rådet.

17.5 Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 44 andra stycket och artikel 47.1 första strecksatsen i stadgan skall ECB:s yttranden antas av ECB-rådet. I undantagsfall, och såvida inte minst tre centralbankschefer uttrycker en begäran att behålla ECB-rådets behörighet att anta ett visst yttrande, kan dock direktionen anta ECB:s yttranden på grundval av ECB-rådets kommentarer och med beaktande av bidraget från ECB:s allmänna råd. ECB:s yttranden skall undertecknas av ordföranden.

17.6 ECB:s instruktioner skall antas av direktionen, och därefter delges, på ett av Europeiska gemenskapernas officiella språk, och undertecknas på direktionens vägnar av ordföranden eller av två av direktionens ledamöter. De nationella centralbankerna kan delges instruktioner via telefax, e-post, telex eller per brev. Varje ECB-instruktion som skall offentliggöras skall översättas till Europeiska gemenskapernas officiella språk.

17.7 Alla ECB:s rättsliga instrument skall numreras löpande för att underlätta identifieringen. Direktionen skall vidta åtgärder för att tillse att originalen finns i säkert förvar, att underrättelse om de rättsliga instrumenten lämnas till dem som avses däri eller till remissmyndigheter och att ECB:s förordningar, yttranden om förslag till gemenskapslagstiftning samt rättsliga instrument för vilka uttryckligt beslut om offentliggörande har fattats, offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* på alla Europeiska unionens officiella språk.

17.8 Principerna i rådets förordning nr 1 av den 15 april 1958 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen[1] skall vara tillämpliga på de rättsakter från ECB som föreskrivs i artikel 34 i stadgan.

[1] EGT 17, 6.10.1958, s. 385/58.

Artikel 18 *Förfarande avseende artikel 106.2 i fördraget*

Sådant godkännande som avses i artikel 106.2 i fördraget skall, för det följande året, antas av ECB-rådet i ett samlat beslut avseende samtliga deltagande medlemsstater under loppet av det sista kvartalet av varje år.

Artikel 19 *Upphandling*

19.1 Vid upphandling av varor och tjänster för ECB skall vederbörlig hänsyn tas till principerna om offentlighet, öppenhet, lika möjligheter, lika behandling och effektiv förvaltning.

19.2 Utan avsteg från principen om effektiv förvaltning, kan i brådskande fall undantag göras från de ovannämnda principerna: av säkerhets- eller sekretesskäl, när det bara finns en enda leverantör, för leveranser från de nationella centralbankerna till ECB samt för att säkerställa kontinuitet i fråga om leverantörer.

Artikel 20 *Urval, tillsättning och befordran av personal*

20.1 All ECB-personal väljs ut, tillsätts och befordras av direktionen.

20.2 All ECB-personal skall väljas, tillsättas och befordras med vederbörlig hänsyn tagen till principer om yrkesmässig kompetens, offentlighet, öppenhet, lika möjligheter och lika behandling. Närmare upplysningar om regler och förfaranden för rekrytering och intern befordran skall lämnas i ett administrativt cirkulär.

Artikel 21 *Anställningsvillkor*

21.1 ECB:s anställningsvillkor och personalregler skall reglera anställningsförhållandet mellan ECB och dess personal.

21.2 ECB-rådet skall på förslag av direktionen, och efter det att ECB:s allmänna råd har hörts, anta anställningsvillkoren.

21.3 Direktionen skall anta personalregler som genomför anställningsvillkoren.

21.4 Personalkommittén skall höras innan nya anställningsvillkor eller personalregler antas. Kommittén skall avge sitt

EUROPEISKA CENTRALBANKENS BESLUT

av den 4 mars 2004

OM ALLMÄNHETENS TILLGÅNG TILL EUROPEISKA CENTRALBANKENS HANDLINGAR

(ECB/2004/3)

(2004/258/EG)

ECB-RÅDET HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av stadgan för Europeiska centralbankssystemet

och Europeiska centralbanken, särskilt artikel 12.3 i denna, med beaktande av arbetsordningen för Europeiska centralbanken[1], särskilt artikel 23 i denna,

och av följande skäl:

1) I artikel 1 andra stycket i Fördraget om Europeiska unionen stadfästs principen om öppenhet genom att det anges att fördraget markerar en ny fas i processen för att skapa en allt fastare sammanslutning mellan de europeiska folken, där besluten skall fattas så öppet och så nära medborgarna som möjligt. Öppenhet ökar förvaltningens legitimitet, effektivitet och ansvarighet och stärker därigenom principen om demokrati.

2) I det gemensamma uttalandet[2] om Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar[3] uppmanar Europaparlamentet, rådet och kommissionen unionens övriga institutioner och organ att anta interna bestämmelser om allmänhetens tillgång

[1] Beslut ECB/2004/2 av den 19 februari 2004 om antagande av arbetsordningen för Europeiska centralbanken. Se sidan 33 i detta nummer av EUT.
[2] EGT L 173, 27.6.2001, s. 5.
[3] EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

till handlingar som beaktar de principer och gränser som anges i denna förordning. De regler för allmänhetens tillgång till ECB:s dokument som framgår av beslut ECB/1998/12 av den 3 november 1998 avseende allmänhetens tillgång till Europeiska centralbankens dokument och arkiv[1] bör därför revideras.

3) Samtidigt som större tillgång till ECB:s handlingar bör ges, måste ECB:s och de nationella centralbankernas oberoende i enlighet med artikel 108 i fördraget och artikel 7 i stadgan säkerställas och sekretessen avseende vissa frågor som specifikt rör utförandet av ECB:s uppgifter upprätthållas. För att upprätthålla effektiviteten i ECB:s beslutsförfarande, inbegripet interna samråd och förberedelser, är sammanträdena som ECB:s beslutande organ håller hemliga om inte det beslutande organet beslutar att offentliggöra resultaten av sina överläggningar.

4) Vissa allmänna och privata intressen bör emellertid skyddas genom undantagsbestämmelser. Därutöver måste ECB skydda eurosedlarnas ställning som betalningsmedel vilket bl.a., men inte uteslutande, omfattar säkerhetsdetaljerna mot förfalskning, de tekniska framställningsspecifikationerna samt den fysiska säkerheten kring lagerhållning och transport av eurosedlar.

5) För att säkerställa att detta beslut tillämpas fullt ut, bör de nationella centralbankerna när de hanterar en begäran om tillgång till ECB-handlingar som de innehar, rådgöra med ECB om det inte är uppenbart att handlingen får eller inte får lämnas ut.

6) För att öka öppenheten bör ECB bevilja tillgång såväl till handlingar som upprättats av ECB själv som till sådana som ECB mottagit, samtidigt som den berörda tredje parten ges möjlighet att framföra sin ståndpunkt huruvida någon skall få tillgång till handlingar som härrör från denne.

7) För att säkerställa att goda förvaltningsrutiner upprätthålls bör ECB tillämpa ett förfarande i två steg.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1 *Syfte*

Syftet med detta beslut är att uppställa de villkor och gränser enligt vilka ECB skall ge allmänheten tillgång till

[1] EGT L 110, 28.4.1999, s. 30.

ECB:s handlingar samt att främja goda förvaltningsrutiner när det gäller allmänhetens tillgång till dessa handlingar.

Artikel 2 *Tillgångsberättigade och tillämpningsområde*

1. Varje unionsmedborgare och varje fysisk eller juridisk person som är bosatt eller har sitt säte i en medlemsstat skall ha rätt till tillgång till ECB:s handlingar, med beaktande av de villkor och gränser som fastställs i detta beslut.

2. ECB får, med beaktande av samma villkor och gränser, bevilja fysiska eller juridiska personer som inte är bosatta eller har sitt säte i en medlemsstat tillgång till ECB:s handlingar.

3. Detta beslut skall inte påverka allmänhetens rätt till tillgång till ECB:s handlingar vilken kan följa av folkrättsliga instrument eller av rättsakter som antagits för att genomföra dessa instrument.

Artikel 3 *Definitioner*

I detta beslut avses med

a) *handling* och *ECB-handling*: allt innehåll, oberoende av medium (på papper eller lagrat i elektronisk form, ljud- och bildupptagningar samt audiovisuella upptagningar) som upprättats eller innehas av ECB och som har samband med dess policy, åtgärder eller beslut samt dokument som härrör från Europeiska monetära institutet (EMI) och Kommittén för centralbankscheferna i Europeiska ekonomiska gemenskapens medlemsstater (Centralbankschefskommittén),

b) *tredje part*: varje fysisk eller juridisk person eller enhet utanför ECB.

Artikel 4 *Undantag*

1. ECB skall vägra att ge tillgång till en handling om ett utlämnande skulle undergräva skyddet för

a) det allmänna samhällsintresset i fråga om

– sekretessen vid överläggningar i ECB:s beslutande organ,

– gemenskapens eller en medlemsstats finansiella, monetära eller ekonomiska politik,

– ECB:s eller de nationella centralbankernas interna finanser,

– skyddet av eurosedlarnas ställning,

– allmän säkerhet,

– internationella finansiella, monetära eller ekonomiska förbindelser,

b) den enskildes privatliv och integritet, särskilt i enlighet med gemenskapslagstiftningen om skydd av personuppgifter,

c) sekretess avseende information som i sig är skyddad enligt gemenskapslagstiftningen.

2. ECB skall vägra att ge tillgång till en handling om ett utlämnande skulle undergräva skyddet för

– en fysisk eller juridisk persons affärsintressen, inklusive immateriella rättigheter,

– rättsliga förfaranden och juridisk rådgivning,

– syftet med inspektioner, utredningar och revisioner, om det inte föreligger ett övervägande allmänintresse av utlämnandet.

3. Tillgång till en handling som innehåller yttranden för internt bruk och som är en del av överläggningar och inledande samråd inom ECB eller med nationella centralbanker skall vägras även efter det att beslutet fattats, om det inte föreligger ett övervägande allmänintresse av utlämnandet.

4. För handlingar som härrör från tredje part skall ECB samråda med den berörda tredje parten för att bedöma om de undantag som anges i denna artikel skall tillämpas, om det inte är uppenbart att handlingen skall eller inte skall lämnas ut.

5. Om enbart delar av den begärda handlingen omfattas av något av undantagen, skall övriga delar av handlingen lämnas ut.

6. De undantag som anges i denna artikel skall enbart tillämpas under den period då skyddet är motiverat på grundval av handlingens innehåll. Undantagen får gälla i högst 30 år om inte ECB-rådet uttryckligen föreskriver något annat. För handlingar som omfattas av undantagen gällande privatliv eller affärsintressen får undantagen fortsätta att gälla även efter denna period.

Artikel 5 *Handlingar hos de nationella centralbankerna*

Handlingar som innehas av en nationell centralbank och som har upprättats av ECB, såväl som handlingar härrörande från EMI eller Centralbankschefskommittén, får endast utlämnas av den nationella centralbanken efter det att ECB konsulterats beträffande omfattningen av tillgången till handlingen, om det inte är uppenbart att handlingen skall eller inte skall lämnas ut.

Alternativt kan den nationella centralbanken hänskjuta en sådan begäran till ECB.

Artikel 6 *Ansökningar*

1. En ansökan om tillgång till en handling skall inges till ECB[1] i skriftlig form på valfritt sätt, inklusive i elektronisk form, på ett av unionens officiella språk och vara tillräckligt utförlig för att ECB skall kunna identifiera handlingen. Sökanden är inte skyldig att ange några skäl för sin ansökan.

2. Om en ansökan inte är tillräckligt utförlig skall ECB uppmana sökanden att förtydliga sin ansökan och bistå sökanden med detta.

3. Om en ansökan avser en mycket omfattande handling eller ett mycket stort antal handlingar får ECB informellt samråda med sökanden för att finna en rimlig lösning.

Artikel 7 *Behandling av ursprungliga ansökningar*

1. En ansökan om tillgång till en handling skall behandlas skyndsamt. En bekräftelse om mottagande skall skickas till sökanden. Inom 20 arbetsdagar efter det att en ansökan mottagits, eller när förtydligandet av ansökan enligt artikel 6.2 mottagits, skall generaldirektören för sekretariat och språktjänster inom ECB antingen bevilja tillgång till den begärda handlingen och ge tillgång till den i enlighet med artikel 9, eller skriftligen ange skälen för att ansökan helt eller delvis har avslagits och upplysa sökanden om dennes rätt att göra en bekräftande ansökan i enlighet med punkt 2.

2. Om en ansökan helt eller delvis avslås får sökanden inom 20 arbetsdagar efter att ha mottagit ECB:s besked inge en bekräftande ansökan till ECB:s direktion med begäran om omprövning. Därutöver har sökanden, om inget besked ges av ECB inom den föreskrivna tidsfristen på 20 dagar för behandling av en ursprunglig ansökan, rätt att inge en bekräftande ansökan.

3. I undantagsfall, t.ex. om en ansökan avser en mycket omfattande handling eller ett mycket stort antal handlingar, eller om samråd med en tredje part är erforderligt, får ECB förlänga den tidsfrist som anges i punkt 1 med 20 arbetsdagar, förutsatt att sökanden underrättas på förhand och att utförliga skäl anges.

4. Punkt 1 gäller inte för ansökningar som är orimliga eller oskäliga, detta gäller i synnerhet repetitiva ansökningar.

---

[1] Adresserad till Europeiska centralbanken, Avdelningen för sekretariat, Kaiserstrasse 29, D-60311 Frankfurt am Main, fax 49 (69) 1344 6170, e-post: ecb.secretariat@ecb.int.

Artikel 8 *Behandling av bekräftande ansökningar*

1. En bekräftande ansökan skall behandlas skyndsamt. ECB:s direktion skall inom 20 arbetsdagar efter det att en sådan ansökan mottagits antingen bevilja tillgång till den begärda handlingen och ge tillgång till den i enlighet med artikel 9, eller skriftligen ange skälen för att ansökan helt eller delvis har avslagits. Om en ansökan helt eller delvis avslås skall ECB underrätta sökanden om de rättsmedel som finns enligt artiklarna 195 och 230 i fördraget.

2. I undantagsfall, t.ex. om en ansökan avser en mycket omfattande handling eller ett mycket stort antal handlingar, får ECB förlänga den tidsfrist som anges i punkt 1 med 20 arbetsdagar, förutsatt att sökanden underrättas på förhand och att utförliga skäl anges.

3. Om inget besked ges av ECB inom den föreskrivna tidsfristen, skall ansökan anses ha avslagits och sökanden skall ha rätt att väcka talan och/eller framföra klagomål till Europeiska ombudsmannen i enlighet med artiklarna 195 och 230 I fördraget.

Artikel 9 *Tillgång efter en ansökan*

1. Sökanden får ta del av en handling som ECB beviljat tillgång till antingen i ECB:s lokaler eller genom att erhålla en kopia, inklusive en kopia i elektronisk form, om handlingen finns i sådan form. Kostnaden för framställning och utskick av kopior får åläggas sökanden. Avgiften får inte vara högre än den faktiska kostnaden för att framställa och skicka kopiorna. Att ta del av en handling på stället, erhålla kopior på färre än 20 A4-sidor och direkt tillgång i elektronisk form skall vara kostnadsfritt.

2. Om en handling redan har offentliggjorts av ECB och är lätt tillgänglig, får ECB fullgöra sitt åliggande att ge tillgång till handlingen genom att upplysa sökanden om hur denne kan få tillgång till den begärda handlingen.

3. Handlingar skall ställas till förfogande i en befintlig version och ett befintligt format (inklusive i elektroniskt eller i ett alternativt format) enligt sökandens önskemål.

Artikel 10 *Mångfaldigande av handlingar*

1. Handlingar som lämnas ut i enlighet med detta beslut får inte mångfaldigas eller utnyttjas för kommersiella ändamål om inte ECB i förväg gett sitt uttryckliga tillstånd till detta.

ECB får neka sådant tillstånd utan angivande av skäl.

2. Detta beslut skall inte påverka tillämpningen av befintliga bestämmelser om upphovsrätt som kan begränsa tredje parts rätt att mångfaldiga eller utnyttja handlingar som lämnats ut.

Artikel 11 *Slutbestämmelser*

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Beslut ECB/1998/12 skall upphöra att gälla.